

**Comandor
Vasile CHIRILĂ**

**Comandor
dr. Marian MOȘNEAGU**

**Comandor
Petrică PÎRVU**

ȘCOALA DE APLICAȚIE A FORȚELOR NAVALE

– 115 ani de tradiție în instruirea echipajelor –

*Mangalia
- 2011 -*

CUPRINS

Prefață.....	3
Școala de Aplicație a Forțelor Navale – 115 ani de tradiție în instruirea echipajelor.....	5
Viceamiralul Constantin BĂLESCU (1864-1929) – Întâiul comandant al	
Școlii de Aplicație.....	9
Repere istorice.....	12
Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină (1896-1909).....	14
Școala Navală Superioară de Marină (1909-1922)	18
Școala de Aplicație a Marinei (1922-1949)	31
Perfecționarea pregătirii ofițerilor de marină în perioada postbelică.....	69
De la Școala de Specialiști și Carnici la Centrul de Instruire al	
Forțelor Navale.....	85
Facultatea de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară din cadrul Academiei Navale	
„Mircea cel Bătrân” (1990-2003)	99
Școala de Aplicație a Forțelor Navale (Constanța – 2003-2008)	107
Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”	
(Mangalia – după 2008)	114
Școala de Aplicație a Forțelor Navale la timpul prezent	117
Perspectivile Școlii de Aplicație a Forțelor Navale.....	120
Albumul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.....	123
Galeria comandanților.....	131
Bibliografie	133

Prefață

De-a lungul celor 115 ani de existență, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” și-a îndeplinit cu rigoare și competență misiunea primordială de a gestiona unitar formarea continuă a ofițerilor cu grade inferioare, maiștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari, prin diferite programe de instruire în raport cu nevoile Statului Major al Forțelor Navale, în forme și modalități similare celor din armatele statelor membre ale Alianței Nord-Atlantice sau ale Uniunii Europene.

În consonanță deplină cu strategia învățământului superior tehnic de marină și într-o relaționare benefică cu Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Viceamiral Ioan Murgescu” și unitățile Forțelor Navale, Școala de Aplicație a Forțelor Navale și-a proiectat și consolidat cu fiecare etapă a desăvârșirii sale instituționale viziunea de formare și dezvoltare continuă a personalului militar profesionalizat.

Valorificând experiența bogată acumulată de mai bine de un secol, Școala de Aplicație a Forțelor Navale asigură în prezent, cu atuurile incontestabile ale unui complex de facilități tehnico-administrative, experți și strategii curriculare, modelarea și dezvoltarea continuă, prin cursuri, a ofițerilor cu grade inferioare, maiștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari în vederea stimulării și facilitării accederii în carieră, utilizând cele mai moderne programe de instruire, racordate la nevoile actuale și de perspectivă ale Forțelor Navale.

Sunt remarcabile și de notorietate rezultatele și eficiența cu care Școala de Aplicație a Forțelor Navale concurează la îndeplinirea misiunilor Forțelor Navale, prin statuarea obiectivelor majore de performanță ale instituției. Prioritățile acesteia se concentrează pe perfecționarea pregătirii profesionale a ofițerilor și maiștrilor militari din Forțele Navale în scopul îndeplinirii standardelor forțelor navale ale NATO, pregătirea absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pentru prima funcție, formarea și dezvoltarea profesională a militarilor voluntari prin însușirea cunoștințelor și formarea competențelor, deprinderilor și abilităților necesare, în conformitate cu cerințele operaționale, ca luptător și conducător de subunități în scopul atingerii performanțelor și standardelor NATO, elaborarea și perfecționarea actelor normative specifice Forțelor Navale, sprijinul autorităților locale în situații de urgență conform planului de cooperare și altele.

Meritul garantării eficienței și asigurării performanței instrucției revine colectivului de comandă, cadrelor didactice, instructorilor și echipei logistice care organizează, coordonează și evaluează la cel mai înalt nivel activitățile pe linie de învățământ, planifică, pregătește și desfășoară cursuri de carieră și de nivel la standarde NATO, desfășoară cursuri pentru pregătirea absolvenților

Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pentru debutul în carieră, organizează, coordonează, avizează și contribuie efectiv la elaborarea și îmbunătățirea actelor normative specifice Forțelor Navale, asigură apariția manualelor și cursurilor de specialitate, precum și a „Buletinului Forțelor Navale” și eficientizează constant procesul de implementare a standardelor acceptate.

Un rol important în formarea militarului ca luptător individual, apt să îndeplinească misiuni de luptă izolat, în echipă și în cadrul echipajelor, ziua și pe timp de noapte, în orice condiții de timp și stare a vremii, precum și acumularea de cunoștințe și formarea deprinderilor necesare ducerii acțiunilor de luptă specifice subunităților, exploatarei și întreținerii tehnicii și echipamentelor din dotarea Forțelor Navale revine Centrului de Instruire al Forțelor Navale. Dacă în prezent, în unitățile de uscat și la bordul navelor de luptă activează cu succes timonieri-hidrografi, operatori la stații și electricieni la aparatele de navigație, artileriști navali, antiaerieni și tereștri, rachetiști, operatori și servanți arme sub apă, operatori tehnică de comunicații radio, cercetași observatori și semnalizatori navali și antiaerieni, operatori stații radiolocație, hidrolocație, motoriști și mecanici navali, electricieni și electromecanici și infanteriști marini cu un capital avansat de competențe și abilități, aceste capacități confirmă faptul că atât instrucția individuală de bază cât și cea de specialitate desfășurate temeinic în această prestigioasă instituție de învățământ a Forțelor Navale reușesc să consolideze arsenalul cognitiv și deprinderile indispensabile unor luptători temeinic motivați, instruiți și eficienți, cu calitățile necesare acțiunii ferme atât în cadrul echipajelor navelor de luptă cât și individual, în condițiile complexe ale câmpului de luptă modern.

Iată de ce, apreciez și salut apariția primei monografii a acestei instituții-etalon a Forțelor Navale, inspirat realizată de o tripletă de ofițeri din staff-ul școlii și al Serviciului Istoric al Armatei, care constituie atât o onorantă carte de vizită pentru prezentul și viitorul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” cât și o necesară și benefică operă de întregire a istoriei învățământului de marină românesc, precedată de monografiile Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Viceamiral Ioan Murgescu” și Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Viceamiral dr. Aurel POPA
Șeful Statului Major al Forțelor Navale

1. Școala de Aplicație a Forțelor Navale

– 115 ani de tradiție în instruirea echipajelor –

Școala de Aplicație a Forțelor Navale continuă atât tradițiile Școlii de Aplicație a Sublocotenenților de Marină, înființată în anul 1896, la Galați, cât și tradițiile celorlalte instituții de învățământ sau instrucție de marină care au avut în denumire sintagma școala de aplicație precum și tradițiile instituțiilor care au organizat și desfășurat cursuri de carieră și de nivel cum ar fi: Facultatea de Comandă, Stat Major și Tehnică de Marină din cadrul Academiei Navale, Centrul de Instruire, Baza de Instrucție, Școala de Echipaje, Centrul de Perfecționare.

Prin conceptul de Școală de Aplicație a Forțelor Navale înțelegem de asemenea și acele instituții care au avut, de-a lungul timpului, ca obiect de activitate formarea continuă a personalului profesionalizat, formarea și dezvoltarea profesională a soldaților și gradaților din Marina Militară.

Școala de Aplicație a Forțelor Navale a fost reînființată la întâi septembrie 2003 iar în 2006 la împlinirea a 110 ani de existență i s-a conferit denumirea onorifică „Viceamiral Constantin Bălescu” în baza aprobării ministrului apărării naționale. Serviciul istoric al armatei, în urma studierii documentelor de arhivă, a avizat favorabil iar șeful Statului Major General a aprobat preluarea tradițiilor Școlii de Aplicație a Sublocotenenților, înființată în anul 1896, la Galați, de către Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

Ca urmare a preluării tradițiilor Școlii de Aplicație a Sublocotenenților, ziua unității Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, se sărbătorește la data de 1 noiembrie. Astfel, în acest an, unitatea va sărbători 115 ani de la înființare cu această ocazie, unității, i se va acorda drapelul de luptă.

Împlinirea a 115 ani de existență a Școlii de Aplicație se desfășoară sub deviza „115 ani de tradiție în instruirea echipajelor” deci sub logo-ul tradiției care în principiu vrea să arate că noi cei care sărbătorim azi 115 ani de existență a Școlii de Aplicație nu suntem nici primii, nici ultimii, ci suntem o treaptă în evoluția țării și marinei române și poate suntem acea generație care trebuie să pună lucrurile pe fâgașul lor normal să consolideze memoria instituțională care lipsește sau este neglijată. În al doilea rând deviza vrea să spună că Școala de Aplicație a Forțelor Navale desfășurând instruirea ofițerilor, maiștrilor militari, a gradaților voluntari și soldaților a instruit în fond echipaje.

De-a lungul celor 115 ani de existență, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” și-a îndeplinit cu rigoare și competență misiunea primordială de a gestiona unitar formarea continuă a ofițerilor cu grade inferioare, maiștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari, prin diferite programe de instruire în raport cu nevoile Statului Major al Forțelor Navale,

în forme și modalități similare celor din armatele statelor membre ale Alianței Nord-Atlantice sau ale Uniunii Europene.

În consonanță deplină cu strategia învățământului superior tehnic de marină și într-o relaționare benefică cu Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Viceamiral Ioan Murgescu” și unitățile Forțelor Navale, Școala de Aplicație a Forțelor Navale și-a proiectat și consolidat cu fiecare etapă a desăvârșirii sale instituționale viziunea de formare și dezvoltare continuă a personalului militar profesionalizat.

Valorificând experiența bogată acumulată de mai bine de un secol, Școala de Aplicație a Forțelor Navale asigură în prezent, cu atuurile incontestabile ale unui complex de facilități tehnico-administrative, experți și strategii curriculare, modelarea și dezvoltarea continuă, prin cursuri, a ofițerilor cu grade inferioare, maiștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari în vederea stimulării și facilitării accederii în carieră, utilizând cele mai moderne programe de instruire, racordate la nevoile actuale și de perspectivă ale Forțelor Navale.

Sunt remarcabile și de notorietate rezultatele și eficiența cu care Școala de Aplicație a Forțelor Navale concurează la îndeplinirea misiunilor Forțelor Navale, prin statuarea obiectivelor majore de performanță ale instituției. Prioritățile acesteia se concentrează pe perfecționarea pregătirii profesionale a ofițerilor și maiștrilor militari din Forțele Navale în scopul îndeplinirii standardelor forțelor navale ale NATO, pregătirea absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pentru prima funcție, formarea și dezvoltarea profesională a militarilor voluntari prin însușirea cunoștințelor și formarea competențelor, deprinderilor și abilităților necesare, în conformitate cu cerințele operaționale, ca luptător și conducător de subunități în scopul atingerii performanțelor și standardelor NATO, elaborarea și perfecționarea actelor normative specifice Forțelor Navale, sprijinul autorităților locale în situații de urgență conform planului de cooperare și altele.

Meritul garantării eficienței și asigurării performanței instrucției revine colectivului de comandă, cadrelor didactice, instructorilor și echipei logistice care organizează, coordonează și evaluează la cel mai înalt nivel activitățile pe linie de învățământ, planifică, pregătește și desfășoară cursuri de carieră și de nivel la nivelul standardelor NATO, desfășoară cursuri pentru pregătirea absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pentru debutul în carieră, organizează, coordonează, avizează și contribuie efectiv la elaborarea și îmbunătățirea actelor normative specifice Forțelor Navale, asigură apariția manualelor și cursurilor de specialitate, precum și a „Buletinului Forțelor Navale” și eficientizează constant procesul de implementare a standardelor acceptate.

Un rol important în formarea militarului ca luptător individual, apt să îndeplinească misiuni de luptă izolat, în echipă și în cadrul grupei de infanterie, ziua și pe timp de noapte, în orice

condiții de timp și stare a vremii, precum și acumularea de cunoștințe și formarea deprinderilor necesare ducerii acțiunilor de luptă specifice subunităților, exploatării și întreținerii tehnicii și echipamentelor din dotarea Forțelor Navale revine Centrului de Instruire al Forțelor Navale.

Dacă în prezent, în unitățile de uscat și la bordul navelor de luptă activează cu succes timonieri-hidrografi, operatori la stații și electricieni la aparatele de navigație, artileriști navali, antiaerieni și tereștri, rachetiști, operatori și servanți arme sub apă, operatori tehnică de comunicații radio, cercetași observatori și semnalizatori navali și antiaerieni, operatori stații radiolocație, hidrolocație, motoriști și mecanici navali, electricieni și electromecanici și infanteriști marini cu un capital avansat de competențe și abilități, aceste capacități confirmă faptul că atât instrucția individuală de bază cât și cea de specialitate desfășurate temeinic în această prestigioasă instituție de învățământ a Forțelor Navale reușesc să consolideze arsenalul cognitiv și deprinderile indispensabile unor luptători temeinic motivați, instruiți și eficienți, cu calitățile necesare acțiunii ferme atât în cadrul echipajelor navelor de luptă cât și individual, în condițiile complexe ale câmpului de luptă modern.

Viceamiralul Constantin BĂLESCU (1864-1929)

2. Viceamiralul Constantin BĂLESCU (1864-1929)

– Întâiul comandant al Școlii de Aplicație –

Constantin Bălescu s-a născut la data de 12 ianuarie 1864 în orașul Turnu Severin.

A studiat în perioada 15 septembrie 1881-1 septembrie 1883 la Școala Navală franceză din Brest. În calitate de aspirant în marina franceză, a efectuat, între anii 1882-1883, o călătorie în jurul lumii, la bordul navei-școală franceze „Reine Blanche”.

A revenit în România în august 1883 și a fost avansat la gradul de sublocotenent. A fost încadrat în Corpul Flotilei Române, unde a activat la Inspectoratul Porturilor, și apoi a fost îmbarcat pe nava-Școală „Mircea” și Șalupele „Smârdan” și „Rahova. Între anii 1883-1889, a fost membru în comisiile de supraveghere a construcțiilor crucișătorului la Newcastle (Anglia) și a torpiloarelor la Le Havre (Franța).

S-a căsătorit în anul 1889 la Galați cu Emilia Cătățeanu și împreună au avut 4 copii.

În anul 1887 este înaintat la gradul de locotenent, apoi în perioada 1889-1892 a fost îmbarcat pe crucișătorul „Elisabeta”, a participat la voiaje în Marea Mediterană, comandantul navei, colonelul Vasile Urseanu, notându-l: *„Ca ofițer de calcul și tir a condus în mod excelent. Este capabil, instruit, inteligent și studios”*. În 1891, este avansat la gradul de căpitan și transferat la Arsenalul Flotilei. În anul 1894, cu nava-școală „Mircea” a efectuat o campanie de instrucție în Marea Neagră și Marea Mediterană.

Este avansat la gradul de maior la 8 aprilie 1896, iar începând cu 1 noiembrie 1896 conduce Școala de Aplicație a Sublocotenenților, în pavilionul ofițerilor din Țiglina (Galați).

În 1897 a îndeplinit funcția de ofițer secund pe crucișătorul „Elisabeta” și apoi pe cea de comandant al bricului-școală „Mircea”, în 1898.

După mutarea Școlilor Marinei de la Galați la Constanța, la 1 octombrie 1898, locotenent-comandor Bălescu este numit comandant al acestora, el depunând eforturi susținute pentru mutarea Școlilor la Constanța și instalarea lor într-un imobil adecvat. A editat cursurile „Războiul maritim”, „Cursul de navigație și hidrografie”, „Morala militară”, în care a expus principii și metode de acțiune ale Marinei Militare, norme de educație morală întemeiată pe cultul datoriei și al patriei, constituind o bază de cunoștințe profesionale și etice pentru ofițerii marinari, absolvenți ai Școlii de Aplicație.

În anul 1901 i se încredințează comanda crucișătorului „Elisabeta”. Timp de trei ani, în perioada 1902-1905 a funcționat la Administrația Centrală a Războiului, din noiembrie 1903 având gradul de căpitan-comandor. În anul 1905, căpitan-comandorul Constantin Bălescu este numit în funcția de comandant al Diviziei de Mare și al crucișătorului „Elisabeta”, în această calitate reușind să rezolve în mod diplomatic și prin respectarea codului internațional privind extrădarea, cazul

marinarilor revoluționari ruși de pe cuirasatul „Kneaz Potemkin”, care a ancorat în portul Constanța, în vara aceluia an.

În anul 1907 este înaintat la gradul de comandor, după care s-a aflat succesiv la comanda Arsenalului Marinei și a Diviziei de Dunăre, până în anul 1911, când a fost numit Șef al Secției Marinei din cadrul Ministerului de Război. Deține această funcție atât în timpul campaniei militare din 1913, an în care va fi avansat la gradul de contraamiral, cât și în primul an de participare a României la marea conflagrație mondială.

Prin Î.D.R. nr. 1909 din 7 mai 1916, în calitate de director superior al Marinei în Ministerul de Război, a fost numit președinte al Comitetului Consultativ al Marinei.

La 1 iunie 1917 a preluat comanda Marinei Militare.

În Primul Război Mondial a dirijat și îndrumat din Marele Cartier General acțiunile Marinei Române pe fronturile Dunării și Mării Negre.

A fost delegat de M.C.G. în comisia de armistițiu, în ce privește chestiunile de apă, însărcinare de care s-a achitat în mod cât se poate de bine.

În baza Î.D.R. 4733/3.11.1920, la 1 noiembrie 1920 a demisionat, predând comanda Marinei la 3 noiembrie 1920, părăsind cadrele active ale marinei cu gradul de viceamiral.

În același an a funcționat pentru scurt timp ca președinte al Comitetului Consultativ al Marinei.

A publicat numeroase articole în revistele de specialitate și a susținut conferințe precum „Războiul maritim”, „Navigație și hidrografie”, „Morală armatei”, „Filosofia armatei”, „Filosofia războiului”, „Fundamentul științific al ierarhiei”, care s-au bucurat de o unanimă apreciere.

Aflat la conducerea Școlilor Marinei, a redactat cursurile „Războiul maritim”, „Cursul de navigație și hidrografie”, „Morală militară” care, expunând principii și metode de acțiune ale Marinei Militare ca și norme de educație morală întemeiată pe cultul datoriei și al patriei, au constituit o bază de cunoștințe profesionale și etice pentru ofițerii care au trecut prin aceste școli sau prin Școala de Război, unde a fost profesor și director.

La 6 martie 1903, locotenent comandorul Constantin Bălescu a prezentat la Cercul Militar din București, în prezența Regelui Carol I, conferința cu tema „Reflexiuni asupra filosofiei războiului”, publicată în același an la Tipografia „Minerva.

Foarte bun cunoscător al limbilor franceză și engleză și satisfăcător de spaniolă, italiană și germană, a excelat printr-o frumoasă și temeinică cultură militară. Astfel, împreună cu locotenent comandorul Paul Rădulescu, a întocmit capitolele de marină pentru „Enciclopedia Română”, publicată de dr. Corneliu Diaconovici din însărcinarea și sub auspiciile Asociației pentru Literatură Română și Cultura Poporului Român, în trei volume, la Editura W. Krafft din Sibiu, între anii 1898-1904.

A fost membru al Societății Geografice Române, președinte al Cercului Militar și membru al Tribunalului Maritim. Prin D.M. nr. 70 din 31 ianuarie 1924 a fost numit în Comisia pentru revederea și punerea în concordanță a Legii și Codului de jurisdicție al prizelor maritime.

Pentru calitățile sale de militar și formația intelectuală remarcabilă, a fost distins cu Ordinul „Medgidie”, în grad de ofițer, Ordinul „Coroana României” în grad de cavaler (1892), Ordinul bulgar „Sf. Alexandru” clasa a IV-a (1898), Ordinul „Coroana României” în grad de ofițer (Î.D. nr. 2445/1900), Ordinul rus „Sf. Stanislas”, clasa a II-a (1901), „Semnul onorific de aur pentru serviciul de 25 de ani” (28 octombrie 1904), Ordinul „Coroana României” în grad de comandor (1905), Ordinul austriac „Coroana de Fier” clasa a II-a (16 februarie 1909), Ordinul „Steaua României” în grad de cavaler (1912), Medalia „Avântul Țării” (1913), Ordinele ruse „Sf. Vladimir” clasa a III-a și „Sf. Ana” clasa a II-a cu spade și stea și Ordinul francez „Legiunea de Onoare” în grad de ofițer.

Constantin Bălescu a încetat din viață în anul 1929.

Cu prilejul înmormântării sale, comandorul Ioan Bălănescu, viitor comandant al Marinei și viceamiral, a rostit o alocuțiune în care a elogiat personalitatea viceamiralului Bălescu: „El a pus jaloanele marinei moderne, el a cules din cărți principiile și metodele tehnice, care aveau să formeze temelia de cunoștințe profesionale ale unei pleiade de ofițeri, care astăzi ocupă locuri de frunte în conducerea Marinei de război și Marinei Comerciale. Marele său merit este că a căutat prin toate mijloacele ca pregătirea tehnică a ofițerilor să fie însoțită de o solidă instrucție, educație morală, întemeiată pe cultul datoriei și al patriei.”

Pentru activitatea sa de-a lungul întregii cariere, pentru meritele sale în dezvoltarea Marinei Militare ca armă, în dezvoltarea învățământului militar de marină, viceamiralul Constantin BĂLESCU ocupă un loc special în galeria amiralilor români.

Pentru calitatea de a fi fost primul comandant al Școlii de Aplicațiune a Sublocotenenților, din anul 2006, numele viceamiralului Constantin BĂLESCU este purtat cu mândrie pe frontispiciul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale.

3. Repere istorice

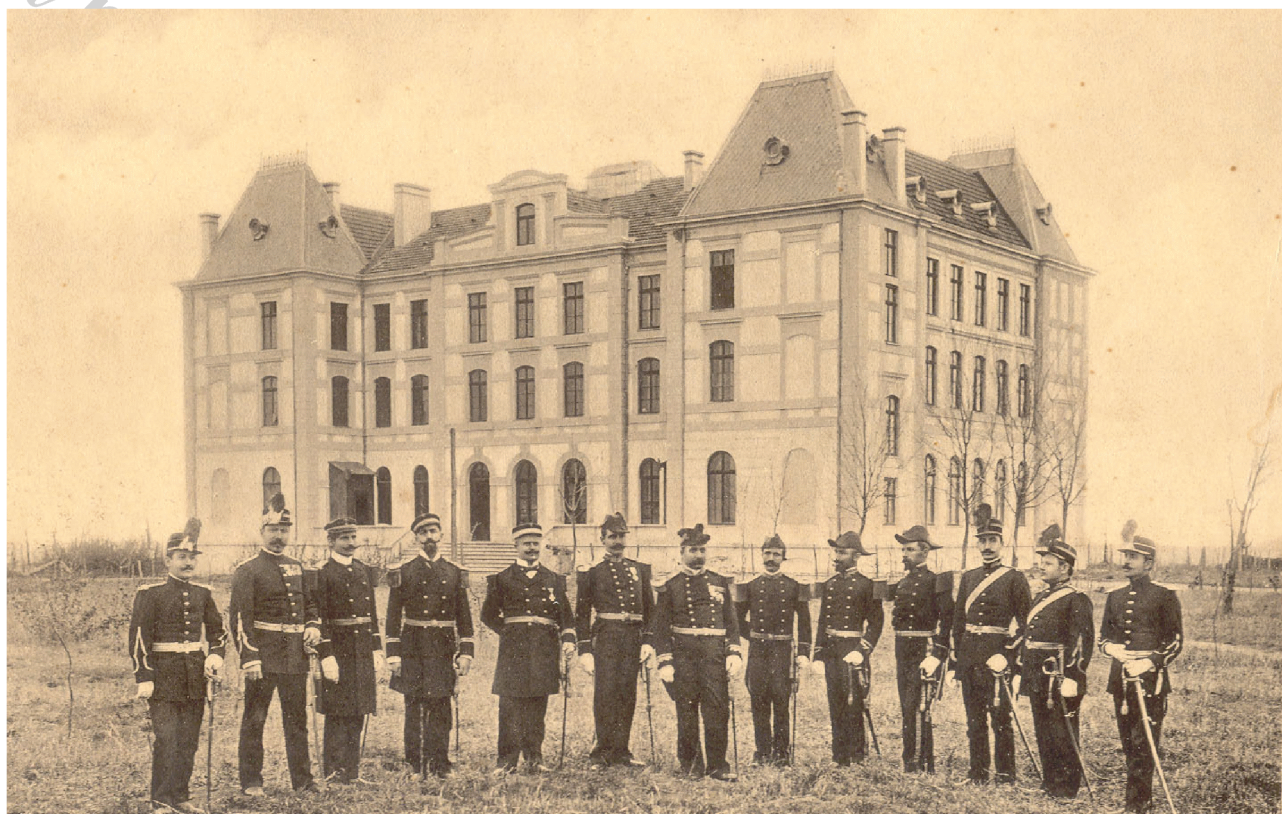
- 1896 ➤ se înființează la Galați *Școala de Aplicațiune a Sublocotenenților de Marină*;
- 1898 ➤ se înființează la Constanța *Școlile Marinei*, cuprinzând:
- *Școala de Aplicație a Sublocotenenților*;
 - *Școala de Marină și de Submecanici*;
 - *Școala de torpile*;
 - *Bricul „Mircea”, destinat stagiului de practică.*
- 1909 ➤ *Școala de Aplicație a Sublocotenenților* se transformă în *Școala Navală Superioară de Marină*, iar *Școala de Marină* în *Școala de Submecanici și Submaștri de Marină*;
- 1920 ➤ s-a înființat, la Constanța, *Școala Navală* organizată pe două secții:
- *Secția/Școala Pregătitoare*;
 - *Secția/Școala de Aplicație, arma marină.*
- 1924 ➤ *Școala Navală* se organizează pe 3 ani de învățământ:
- *Anul I – Curs pregătitor*;
 - *Anul II – Curs normal*;
 - *Anul III – Curs de Aplicație.*
- 1930 ➤ s-a renunțat la sistemul de învățământ pe 3 ani;
➤ în cadrul *Școlii Navale*, a luat ființă *Școala de Aplicație a Forțelor Navale* cu durata de 2 ani;
- 1944 ➤ din cauza războiului, *Școala Navală* funcționează la Turnu Măgurele cu:
- *Școala Pregătitoare (anul I: punte; anul II punte și mecanici)*;
 - *Școala de Aplicație.*
- 1947 ➤ *Școala Navală* și *Școala de Submaștri* se mută de la Turnu Măgurele la Constanța;
- 1948 ➤ școlile de marină au fost unificate sub denumirea de *Școala Navală și Școala de Submaștri*;
- 1948 ➤ sub noua denumire de *Școlile Marinei Militare*, regăsim *Școala de ofițeri* (cu specialitățile Punte și Tehnici, fiecare având o *Secție Pregătitoare* și o *Secție Specială*) și *Școala de Maștri Tehnici*;
- 1951 ➤ s-a înființat *Școala Specialiști și Cartnici* cu sediul la Tulcea;
- 1953 ➤ s-a trecut la pregătirea pe specialitățile corespunzătoare unităților de luptă;
➤ au funcționat diferite cursuri de perfecționare a ofițerilor, în funcție de nevoile Marinei Militare;
- 1954 ➤ se desființează *Școlile Marinei Militare*;
- 1957 ➤ *Școala Specialiști și Cartnici* și-a schimbat denumirea în *Școala Specialități de Marină*;

- 1958** ➤ Școala Specialități de Marină și-a schimbat denumirea în Corpul 253 Echipaje, apoi a fost dislocat din garnizoana Tulcea în garnizoana Brăila;
- 1959** ➤ Corpul 253 Echipaje și-a schimbat denumirea în Corpul 335 Echipaje;
➤ s-a înființat Corpul Școală Echipaje nr. 12 cu sediul la Mangalia;
- 1960** ➤ s-a desființat Corpul 335 Echipaje de la Brăila;
- 1962** ➤ din Corpul Școală Echipaje nr. 12 se înființează la Mangalia, în actuala locație, *Școala de Echipaje a Marinei*;
- 1965** ➤ se înființează, în cadrul Școlii de echipaje, *Școala de Ofițeri în rezervă* care funcționează 2 ani;
- 1968** ➤ *Școala de Echipaje* se transformă în *Centrul de Instrucție al Specialiștilor Marinei Militare*;
- 1973** ➤ *Centrul de Instrucție al Specialiștilor Marinei Militare* își schimbă denumirea în *Centrul de Instrucție al Marinei Militare*;
- 1990** ➤ în cadrul *Academiei Navale „Mircea Cel Bătrân”* se înființează *Facultatea de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară*;
- 1991** ➤ *Centrul de Instrucție al Marinei Militare* se transformă în *Centrul de Perfecționare a Pregătirii cadrelor Marinei Militare*;
- 1997** ➤ se desființează *Centrul de Perfecționare a Pregătirii cadrelor Marinei Militare*;
- 2001** ➤ se înființează *Baza de Instrucție Navală* la Mangalia;
- 2003** ➤ pe structura *Facultății de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară* din *Academia Navală* se înființează *Școala de Aplicație a Forțelor Navale*;
➤ *Baza de Instrucție Navală* trece în subordinea *Școlii de Aplicație*;
- 2005** ➤ *Baza de Instrucție Navală* se transformă în *Centrul de Instrucție al Forțelor Navale*;
- 2007** ➤ *Centrul de Instrucție al Forțelor Navale* își schimbă denumirea în *Centrul de Instruire al Forțelor Navale*;
- 2008** ➤ *Școala de Aplicație* se mută în Mangalia, având în componere și *Centrul de Instruire al Forțelor Navale*.

4. Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină (1896-1909)

Un moment important în activitatea de perfecționare a pregătirii ofițerilor de marină l-a constituit înființarea, în baza Înaltului Decret nr. 1093 din 26 februarie 1896, la Galați, pe lângă Depozitul Flotilei, a Școlii de Aplicație a Sublocotenenților de Marină.

Scopul acesteia era „de a da instrucțiunea specială de marină ofițerilor proveniți din absolvenți ai școlilor militare din țară”. Durata studiilor era de doi ani.

Anul de învățământ avea o structură echilibrată, constând în două etape: pregătirea teoretică, desfășurată între 1 noiembrie-28 februarie, în care se predau disciplinele Navigație, Hidrografie, Manevrele navei, Torpile, Electricitate, Construcții navale și Mașini marine; la sfârșitul cursurilor, între 6-15 martie, avea loc susținerea examenelor; aplicația practică – pe navele Marinei Militare, de la 16 septembrie la 10 octombrie, care se finaliza cu o verificare riguroasă printr-un sistem de „inspecții generale” (la bordul navelor). Ofițerii-elevi din anul II erau supuși unui examen general privind deprinderile marinărești dobândite pe timpul ambarcării.

Comisia de examinare era compusă din comandantul Flotilei, directorul Arsenalului Marinei, un ofițer superior delegat din partea Ministerului de Război, comandantul navei pe care s-a desfășurat practica și un număr de membri consultanți din rândul profesorilor.

Condițiile de promovare în Anul I și de absolvire a Anului II erau similare cu cele din alte școli naționale, respectiv media generală de minimum „12” și nicio medie parțială (la partea teoretică) de „8”. Absolvenții cu medii de peste „14” puteau să fie avansați „la alegere”, adică

înainte de termen, iar „cei dintâi în promoție” aveau posibilitatea să fie trimiși la specializare în școlile navale și flotele străine.

Documentul de înființare prevedea și sancțiuni pentru cursanții care nu obțineau rezultate corespunzătoare „din lipsă de asiduitate”, respectiv amânarea înaintării la gradul de locotenent cu un an față de ultimul clasat în promoția respectivă, iar cei care nu reușeau să asimileze volumul de informații necesare unui ofițer de marină erau declarați „inapti pentru Marină” și trimiși la unitățile de uscat.

Programul zilnic al Școlii de Aplicație a Sublocotenenților de Marină îi obliga pe cursanți la eforturi de pregătire individuală intense. Astfel, acesta includea 4 ore de activitate comună – două ore dimineața și alte două ore după amiaza. Restul timpului era afectat studiului individual, participărilor la exercițiile militare executate în garnizoană, la marșuri, la încercări sau experimentări de diverse materiale, vizitelor pe navele de război, la arsenale, lucrări de fortificații militare etc.

Din conducerea Școlii făceau parte comandantul Flotei, patru ofițeri superiori și un inginer. Dintre ofițeri, unul răspundea, în calitate de director de studii, de disciplina și ordinea interioară din școală.

Cursurile de specialitate erau predate și de profesori externi, colaboratori prin „detașare”.

Potrivit raportului ministrului de Război nr. 1690/21 martie 1897, prima serie de 20 de ofițeri-elevi a început cursurile în toamna anului 1896.

Până în anul 1900 Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină a funcționat la Galați, pe lângă Depozitul Flotei, după care a fost mutată în anul 1901 la Constanța, pe lângă Divizia de Mare, unde existau mai multe bastimente, printre care și bricul „Mircea”, intrat în serviciu în anul 1882, precum și o bază materială adecvată pregătirii personalului de marină. Prin această măsură, s-a realizat concentrarea în aceeași localitate atât a învățământului destinat formării ofițerilor de marină, cât și a celui care pregătea gradele inferioare necesare Marinei Militare.

Ofițerii care obțineau rezultate foarte bune la învățătură și la instrucție erau propuși, anual, pentru avansare. Primii clasificați primeau burse de studii în escadrele străine. Celor care nu depuneau interes li se prelungea stagiul de înaintare în grad. Numeroși absolvenți ai Școlii de Aplicație a Marinei Militare, cu rezultate foarte bune la învățătură, au fost îndrumați spre marina comercială, devenind ofițeri de punte, secunzi sau căpitani de cursă lungă.

În anul 1902 a intrat în vigoare Regulamentul de funcționare a școlii, pus de acord cu normele cuprinse în Regulamentul Școlii Militare de Artilerie și Geniu¹. Astfel, pe durata celor doi ani de studii erau aprofundate disciplinele Manevra navelor, Tactica și strategia navală, Navigația și calculele de navigație, Artileria de marină, Tragerile de la bord, Bateriile de coastă, Apărarea

¹ Înaltul Decret nr. 3551, publicat în „Monitorul Oastei” nr. 47/1907, Partea regulamentară nr. 31, p. 258.

antisubmarină, Torpile, Electricitate, Construcții navale și teoria vasului, Căldări și mașini marine, Desen, Drept internațional și Artă militară.

Cursurile teoretice durau din luna noiembrie până în luna aprilie a anului următor. În perioada teoretică se predau următoarele discipline²: Drept internațional și morală, Manevre, tactică navală, construcții navale, Artilerie de marină, Apărare antisubmarină și electricitate, Navigație și hidrografie și Mașini și desen, câte 2-3 ore pe săptămână. La sfârșitul perioadei teoretice, după examen, ofițerii-elevi se ambarcau pe bricul „Mircea” sau pe alte nave ale Marinei Militare. De asemenea, pe timpul practicii se efectuau vizite de studiu la diferite instituții.

În luna octombrie 1901 sublocotenentul Eugen Tăutu a fost mutat din Compania Sulina în Compania Constanța, ca subdirector la Școlile Marinei.

În luna noiembrie Școala de Marină și Școala de Aplicație și-au desfășurat cursurile regulat, elevii ambelor instituții ieșind pe mare cu bricul „Mircea” sau cu crucișătorul „Elisabeta”.

Sublocotenenții Maxim Emil și Ionescu A. s-au ambarcat pentru șase luni pe navele Serviciului Maritim Român.

Școala de Aplicație și-a finalizat anul de pregătire la 28 februarie 1902, ofițerii-elevi pregătindu-se pentru examene, care au început în luna martie.

În 1902 Școala de Aplicație și Școlile Marinei era condusă de locotenent-comandorul Constantin Bălescu, director de studii și subdirector al Școlii de Marină fiind locotenentul Eugen Tăutu. În luna mai, pe timpul vacanței, acesta a fost mutat la Compania Constanța.

În iarna anului 1902, din cauza cantităților însemnate de zăpadă și a portului complet blocat de gheață, ofițerii Școlilor au ieșit pe mare numai câte o zi pe săptămână.

În fiecare duminică dimineața, în localul Școlii de Marină se ținea câte o conferință, la care luau parte toți ofițerii Diviziei de Mare.

Anul de învățământ s-a încheiat la 16 aprilie 1903.

Sub conducerea comandantului și a profesorului de artilerie, ofițerii-elevi au întreprins o excursie de aplicație pentru vizitarea fortificațiilor stabilimentelor militare la Sulina, Galați, Cernavodă și București.

La 1 noiembrie 1903, cursurile Școlii de Aplicație au început cu doi sublocotenenți în anul I și unul în anul II.

Ofițeri profesori au fost:

Locotenent-comandor Spiropol Ioan – Drept internațional, Morală și disciplină;

Locotenent-comandor Negrescu Nicolae – Manevre și tactică navală, Construcții navale;

Locotenent-comandor Ciuchi Constantin – Artilerie de marină;

Căpitan Emil Grecescu – Apărări submarine, Electricitate;

² Muzeul Marinei Române, Fond Biblioteca arhivistică, „Jurnalul istoric al Diviziei de Mare”, p. 23.

Căpitan Vasile Scodrea – Navigație, Hidrografie;

Mecanic clasa 1 Lăpușneanu – Mașini și Desen.

Întrucât încă din luna ianuarie 1904 s-a constatat că localul ocupat de Școlile Marinei era insalubru, Corpul Flotei a solicitat Primăriei locale schimbarea acestuia. Din cauza imposibilității rezilierii contractului, nu s-a putut obține un rezultat mulțumitor, astfel încât la 1 octombrie, în preajma începerii cursurilor, s-au executat câteva reparații, urmând ca în primăvara anului 1905 Școlile Marinei să se mute în localul Spitalului Militar, cedat Primăriei de către Ministerul de Război.

Cursurile au început la 1 noiembrie 1904, cu trei ofițeri-elevi mecanici clasa a 3-a în anul I și doi sublocotenenți în anul II.

La 12 februarie 1905, bricul „Mircea”, având la bord elevii Școlii de Aplicație a Sublocotenenților și elevii Școlii de Marină, a ieșit în mare, manevrând cu pânze în fața portului.

La 6 martie a început examenul de sfârșit de an la Școala de Aplicație.

În urma repartizării ofițerilor, la 1 aprilie 1905 locotenent-comandorul Vasile Iorgulescu a fost numit comandantul Școlilor Marinei și al bricului „Mircea”.

La 8 octombrie 1905, candidații Școlii de Aplicație au susținut examenul practic pentru absolvirea școlii.

La 25 iunie 1908 a fost pusă piatra fundamentală a localului Școlilor Marinei, de pe strada Traian nr. 53 din Constanța, actualul sediu al Muzeului Marinei Române, în prezența generalului Hartel, secretarul general al Ministerului de Război, a comandoului Ilie Irimescu din partea Comandamentului Marinei, a prefectului județului și a tuturor ofițerilor de marină și a ofițerilor superiori din garnizoană. După această festivitate, salutăată cu 17 lovituri de tun, trase de pe crucișătorul „Elisabeta”, a avut loc defilarea trupelor de marină, formate în două companii³.

La 1 noiembrie 1909 Școala de Aplicație a Sublocotenenților și-a reluat cursurile, avându-l ca director pe locotenent-comandorul Vasile Scodrea iar ca profesori pe căpitan-comandor Cătuneanu Alexandru (Navigație și Hidrografie), locotenent-comandor Scodrea Vasile (Artă militară maritimă), căpitan Sion Alfons (Torpile, Morală), căpitan Mihut Trandafir (Manevre, Regulamente), Bușilă Constantin (Electricitate), locotenent Theodoru Ilie (Construcția Navală și Teoria Vasului), locotenent Isbășescu (Artileria), locotenent Negreanu (Mașini) și Maxinof (Limba bulgară).

³ „Jurnalul istoric al Diviziei de Mare”, p. 87.

5. Școala Navală Superioară de Marină (1909-1922)

Prin Înaltul Decret Regal nr. 2928 din 29 octombrie 1909, Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină s-a transformat în Școala Navală Superioară de Marină.

În Raportul Ministerului de Război nr. 1511 din 29 octombrie 1909 se argumenta: „Învățământul secțiunii Marină din Școala Militară de Artilerie, Geniu și Marină fiind modificat în anul acesta prin introducerea a o mare parte din cursurile Școlii de Aplicații a Marinei și noua organizare dată acestei secțiuni, spre a se putea da tinerilor ce ieșeau din această școală toate cunoștințele necesare unui ofițer de marină, privindu-l la același nivel cu cei proveniți din străinătate, este vorba ca Școala de Aplicație a Sublocotenenților (de marină – n.n.) să fie organizată la rândul său pe alte baze, pentru a contribui în mod real la instrucțiunea superioară teoretică și practică a ofițerilor de marină”.

Sediul acestei instituții a fost stabilit în localul situat pe str. Traian nr. 53 din Constanța.

Durata Școlii Navale Superioare era de un an, cursurile acesteia putând fi urmate numai de ofițeri de marină cu gradul de locotenent.

Planul de învățământ cuprindea disciplinele Arta militară, Războaiele navale, Tactică combinată, Serviciul de stat major, Tirul naval și materialul de artilerie, Electrotehnică, Apărări sub apă și Drept internațional maritim.

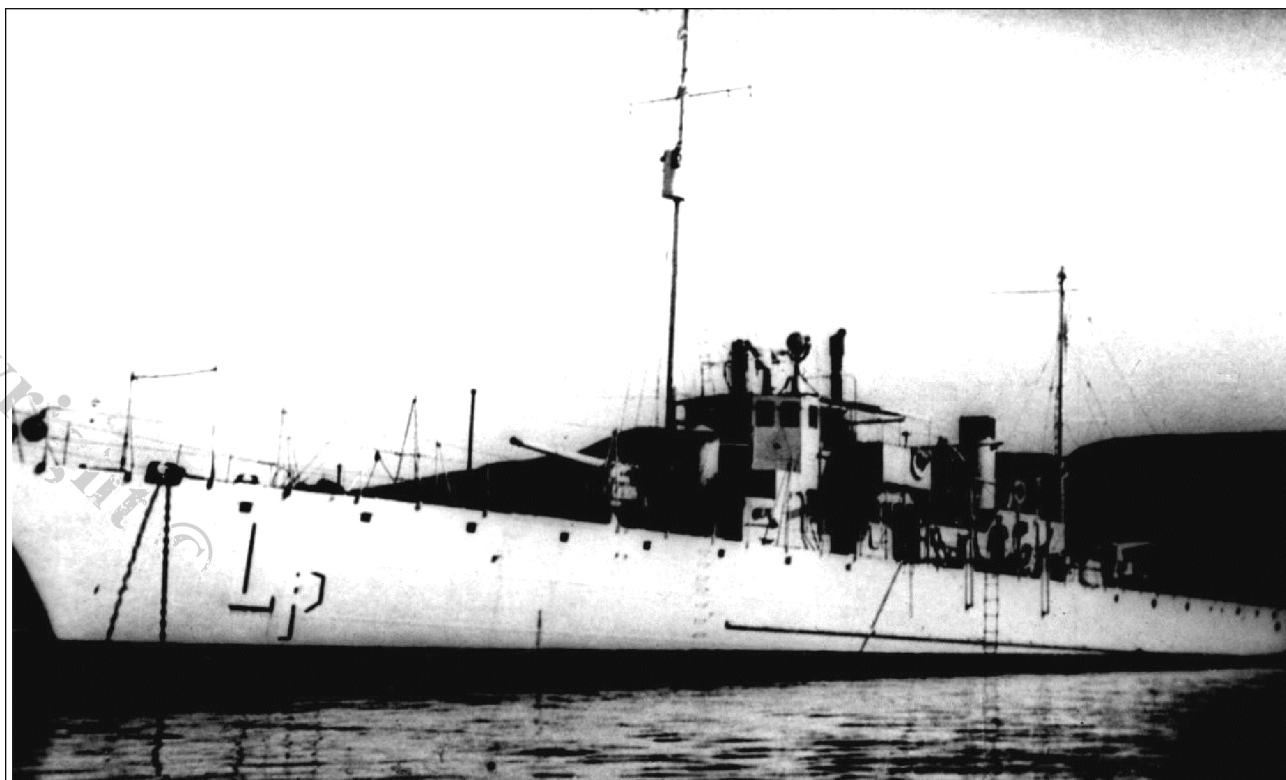
În anul de învățământ 1910-1911 sunt înscriși locotenenții Roșca Eugeniu, Păiș Nicolae, Vasilescu I., Hâncu I. și Nicolescu R.

În aprilie 1911 la comanda Școlilor Marinei s-a aflat locotenent-comandorul Scodrea Vasile, comandantul Școlilor Marinei și sublocotenentul Pantele Gheorghe, aflat la studii în străinătate.

La 13 octombrie 1911 Școala Navală Superioară și-a început cursurile cu locotenenții Pogonatu Constantin, Enescu Emilian, Năsturaș Vasile, Koslinski Gheorghe, Ene Constantin, Schiffelers Aurel și Măicănescu Gheorghe.

Ca profesori, la Școala Navală Superioară au fost numiți căpitan-comandor Negru Nicolae (Apărări sub apă), căpitan-comandor Scodrea Vasile (Arta Militară și operațiuni combinate), locotenent-comandor Oprișan Emil (Istoria Războaielor și Drept internațional), maior Șeinescu R. (Operațiuni combinate și Serviciul de Stat Major), căpitan Vasilescu Matei (Tir Naval și Material de Artilerie) și căpitan Dan Zaharia (Electrotehnică).

În baza ordinului telegrafic al Comandantului Marinei nr. 1965, în perioada 14-26 iunie 1912 locotenenții Koslinski Gheorghe, Enescu Emilian și Măicănescu Gheorghe, absolvenți ai Școlii Navale Superioare, s-au ambarcat pe canoniere pentru călătoria de stat major.

Canoniera „Locotenent Remus Lepri”

În ziua de 6 septembrie 1912 contraamiralul Eustațiu Sebastian, comandantul inspector general al Marinei, a sosit în garnizoana Constanța. În zilele de 7 și 8 septembrie a inspectat vasele de război, bricul „Mircea” și crucișătorul „Elisabeta”, iar în ziua de 9 septembrie, Compania Echipajelor și Școlile Marinei.

La 15 noiembrie 1912 Școala Navală Superioară și-a început cursurile, cu următorii profesori, numiți prin Decizia Ministerială Nr. 533 din 4 octombrie: căpitan-comandorul Negru Nicolae, maiorul Șeinescu Radu, locotenent-comandorul Opreșan Emil și căpitani Vasilescu Matei, Dan Zaharia și Popescu Ștefan.

În urma plecării crucișătorului „Elisabeta” la Constantinopol, prin ordinul comandantului Marinei nr. 5514, căpitan-comandorul Negru Nicolae a fost înlocuit de căpitan-comandorul Rădulescu Paul iar căpitanul Popescu Ștefan de locotenent-comandorul Opreșan Emil.

În anul școlar 1912-1913 cursurile Școlii Navale Superioare au fost urmate de locotenenții Gheorghiu Alexandru, Ureche Petre, Frunzescu Ioan, Constantinescu Gheorghe și Dumitrescu Constantin.

Prin art. 6 al Legii de organizare a Marinei Militare, respectiv prin Înalțul Decret nr. 4225/3 octombrie 1912, „Școalele Marinei constituie o unitate de direcție și cuprind: Școala Navală Superioară; Școala de Marină a Maiștrilor Militari; Școala de Tragere a Marinei; Școala de Hidrografie și Pilotaj; Școalele Practice la Bord, pentru Ofițeri și Trupă”. Fiecare dintre aceste școli urma să se conducă după regulamente proprii, toate subordonându-se Comandamentului Marinei Militare.

Asemănător școlilor navale din străinătate, aceasta pregătea ofițerii tineri pentru serviciul de la bordul navelor militare⁴.

Regulamentul Școlii Navale Superioare preciza că scopul acesteia era de „a da instrucțiune superioară, teoretică și practică ofițerilor de marină”.

Așa cum se arată în documentul de înființare a școlii, programul de învățământ cuprindea „cursurile și aplicațiunile superioare ce se predau și în alte școli similare din străinătate, însă potrivit nevoilor Marinei noastre”.

La 23 octombrie 1913 Școala Navală Superioară a început să funcționeze cu căpitan-comandorul Negru Nicolae, locotenent-colonelul Ionescu Mihail, locotenent-comandorul Opreșan Emil, căpitanii Vasilescu Matei și Bărbuneanu Petre, locotenenții Roșca Eugeniu și Gheorghiu Alexandru, sublocotenenții Dragalina Virgil, Rășcanu Iosif și Traianescu Constantin și pilotul clasa 1 Antonio Camenitti⁵, ca profesori.

Prin Î.D. nr. 3167 din 1 iulie 1914, au fost înaintați în grad și elevii Tănăsescu Eugeniu, Mălcoci Petrescu și Cosăceanu P. Ștefan, care au urmat cursurile Școlii Militare din Germania.

Prin Î.D. Nr. 2715, la 1 iulie 1914 căpitan-comandorul Toescu Vasile a fost numit comandantul Școlilor Marinei și al Depozitului Diviziei de Mare.

La 15 octombrie 1914 Școala de Marină și-a început cursurile cu 6 elevi în anul III, avându-i ca profesori pe locotenent-comandorii Opreșan Emil și Vasilescu Matei, căpitanul Roșca Eugeniu, locotenenții Istrate Constantin, Gonta Nicolae și Bratu St. Bucur, ofițerul mecanic clasa a 2-a Traianescu Constantin, sublocotenentul Baicu Ștefan și submaistrul clasa 1 Dicu Alexandru.

La 1 aprilie 1915 comanda Școlilor Marinei a fost încredințată căpitan-comandorului Angelo Frunzianescu.

Cursurile Școlii au început la 15 octombrie 1915, cu următorii profesori: căpitan-comandorii Frunzianescu Angelo și Opreșan Emil, locotenent-comandorul Vasilescu Matei, căpitanul mecanic Pișlicaru Marin, director de studii, locotenenții Bardescu Alexandru și Geles Emil și sublocotenentul Știubei Alexandru.

Școala Navală Superioară și-a încetat activitatea o dată cu izbucnirea Primului Război Mondial, între anii 1917-1919 de pe băncile școlilor militare nemaieșind nicio promoție de ofițeri.

În vederea începerii cursurilor cu ofițerii promoției 1916 A, 1916 B și 1917 și cu sublocotenenții promoției 1920, în anul 1920 următorii ofițeri au fost mutați la Școlile Marinei: de la distrugătoare – căpitanul Darian Dumitru, locotenentul Stănculescu și sublocotenenții Glaser, Dumitrescu Ștefan și Foca Anton; de la canoniere – căpitanul Dobrescu și locotenenții Ionescu

⁴ Nicolae Bîrdeanu, Dan Nicolaescu, Contribuții la istoria Marinei Române, Vol. I, Din cele mai vechi timpuri până în 1918, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1979, p. 233.

⁵ Antonio Camenitti, fost pilot șef în Marina Militară Română între 1 iunie 1898 și 1 august 1920, când a demisionat, înrolându-se în Serviciul Maritim Român.

Virgil, Mateescu V., Pelimon Aurel și Tomaide Emil; de la torpiloare – locotenenții Marcu Vasile, Ulic Babel și Paraschivescu A. și sublocotenenții Dimitriu Eugen și Petrovici Mișu și de la mașini – căpitanul Diaconescu Marcel și locotenentul Deleanu Eugen.

În baza Referatului nr. 1052 din 5 mai 1920 al Direcției V Marină din Ministerul de Război, s-a dispus separarea Secției de Marină din Școala de Artilerie, Geniu și Marină, creându-se în localul fostelor Școli de Marină din Constanța, Școala Navală.

Pe baza Deciziei Ministeriale nr. 372 din 9 iunie 1920, semnată de ministrul de Război, generalul de brigadă Ion Rășcanu și în conformitate cu noul Regulament din septembrie 1921, întregul sistem de pregătire a ofițerilor de marină a fost reorganizat. Astfel, în anul de învățământ 1920-1921 urma să funcționeze „Școala Pregătitoare de Marină, în Constanța, în localul ce va adăposti și Școala Specială a Marinei, la Constanța, în același local cu Școala Pregătitoare de Marină”⁶.

Prin urmare, în toamna anului 1920 s-a înființat Școala Navală, care a funcționat în Constanța, pe strada Traian nr. 53, în localul construit în anul 1907-1908. Spre deosebire de Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină și Școala Navală Superioară, care specializau ofițeri promovați din alte arme sau absolvenți ai Școlii de Artilerie, Geniu și Marină, Școala Navală pregătea în mod independent ofițeri de marină.

Faptul că Școala Navală este prima instituție de învățământ din țara noastră care a pregătit în mod independent ofițeri de marină, rezultă și din registrele cu foi personale ale elevilor, care clasifică promoțiile de ofițeri începând cu anul 1921.

Școala Navală a mai scos o promoție de ofițeri în anul 1921, dar aceasta a urmat anul I în cadrul Școlii de Artilerie și Marină din București, după care a fost transferată în anul II la Școala Navală Constanța.

⁶ „Monitorul Oficial” nr. 53 din 10 iunie 1920.

Ultima promoție de elevi marinari din fosta Școală de Artilerie, Geniu și Marină București (1918-1920). Sus: Dumbravă Alexandru, Palada Horia, Antonescu Nicolae, Locotenent Marcu Vasile, Manolescu C., Onceanu R., Foca Anton, Dumitrescu Ștefan, Gherghel Arpad, Voinescu Victor. Jos: Paraschivescu V., Petrovici Mișu, Dumitriu E

Până în anul școlar 1923-1924, Școala Navală a fost organizată pe două secții: Secția (Școala) Pregătitoare, cu durata de doi ani, după care elevii erau avansați la gradul de sublocotenent de marină și Secția (Școala) de Aplicație, care cuprindea toți sublocotenenții care au urmat Secția Pregătitoare sau alți ofițeri care nu aveau specializarea în arma Marină. Prima serie de ofițeri-elevi a Secției de Aplicație a urmat cursurile cu o durată de doi ani. Seriile următoare au urmat cursurile Secției de Aplicație timp de un an.

În primul an de învățământ (1920-1921), în Școala Navală, Secția de Aplicație, au studiat 22 ofițeri-elevi. Deoarece din cauza războiului Școala Navală Superioară se desființase, în anul 1920-1921, în afară de sublocotenenții promoției 1920, au urmat Secția de Aplicație a Școlii Navale și unii ofițeri mai vechi, cu gradul de locotenent și căpitan⁷. Programul de învățământ al Școlii Navale asigura o pregătire temeinică elevilor, corespunzătoare nivelului de dezvoltare a armamentului și tehnicii de luptă de la bordul navelor.

În cadrul Secției de Aplicații se studiau cunoștințe generale (Limba engleză, Limba italiană, Calcul diferențial), cunoștințe militare generale (Aerostație și aviație, Legături și

⁷ „Registrul cu foi personale”, 1920-1924, vol. I.

comunicații, Tactica armatei) și cunoștințe marinărești (Istoria războaielor maritime, Navigație astronomică, Trageri de artilerie navală, Turbine, Mine și torpile, Submarine).

Pe timpul școlarizării se manifesta o exigență severă. De exemplu, elevul Alexandrescu Casiu care a fost clasificat primul în promoția anului 1923, a avut media 7,99 în anul I, 8,66 în anul II și 8,15 în Secția de Aplicație⁸. De asemenea, au existat cazuri de îndepărtare din școală pentru indisciplină. Astfel, în anul școlar 1923-1924, în baza ordinului Inspectoratului Marinei nr. 492 din 19 noiembrie 1924, au fost eliminați din școală, pentru insubordonare, cinci ofițeri-elevi: sublocotenentii Alimănescu Gheorghe, Borcescu Gheorghe, Boroianu Alexandru, Cojescu Alexandru și Dumitriu Traian. Toți acești ofițeri au fost repartizați la nave și au repetat anul în 1924-1925.

O atenție deosebită se acorda lucrărilor personale întocmite de ofițerii-elevi în cadrul Secției de Aplicație.

În Regulamentul de funcționare a Școlii Speciale (de Aplicație) de Marină se prevedea că „la orice interogațiune ofițerii-elevi vor prezenta lucrările, eventuale relative cursuri”. De asemenea, regulamentul prevedea că „la examenul de absolvire a școlii, elevii vor prezenta comisiei examinatoare lucrările de aplicație: un memoriu asupra tragerilor de artilerie și infanterie la bord; un memoriu asupra apărării submarine; un caiet de calcule nautice; un caiet de crochiuri hidrografice; un caiet de crochiuri relative la tunuri, torpile, mașini sau planuri de bastimente...”⁹

În cursul lunii iulie 1920 comanda Școlii Marinei a fost preluată de căpitan-comandorul Corneliu Bucholtzer.

Contraamiralul Corneliu Bucholtzer

⁸ „Registrul cu foi personale”, 1920-1924, vol. I, fila 78.

⁹ „Monitorul oficial” nr. 95 din 30 iulie 1920.

La jumătatea lunii octombrie s-a prezentat la școală locotenent-comandorul Alexandru Gheorghiu, numit director al Școlii Speciale și ajutor al comandantului.

La sfârșitul lunii noiembrie s-a prezentat primul ofițer de administrație, administrator sublocotenent (rezervă) Preda M., detașat provizoriu și abia la sfârșitul lunii decembrie locotenenții de administrație Constantinescu Gheorghe și Bălu Mihai, destinați definitiv în cadrele Școlilor, la Serviciul Casierie și Îmbrăcăminte. Tot în luna decembrie a fost detașat la Școala Navală căpitanul Constantinescu Mihail, ca profesor și comandantul Unității elevilor, întors de la studii speciale din Franța.

În aceste fel, personalul superior cu care a funcționat școala în anul de învățământ 1920-1921 a fost alcătuit din comandorul Bucholtzer Corneliu (comandantul școlii), locotenent-comandorul Gheorghiu Alexandru (ajutorul comandantului și comandantul Școlii Speciale), locotenent-comandorul Georgescu I. (directorul Școlii Navale), căpitanul Constantinescu Mihail (comandantul Unității elevilor), administrator locotenent Constantinescu Gheorghe (casier), administrator locotenent Bălu Mihai (contabil în materii), maistrul militar clasa a 3-a Andronescu Dumitru (ofițer cu aprovizionarea), plutonierul major Georgescu Ion (șeful plutonului Trupe și al Serviciului Cazarmării), copistul Ene Raclu și litograful Dlabatsch Miloș. Cursurile au început la 18 noiembrie 1920, cu ambii ani ai Școlii Navale.

Școala Specială, din care în acest prim an nu a funcționat decât anul I, a fost frecventată de locotenenții Verbiceanu Ștefan, care s-a retras după scurt timp din cauza bolii, Ioan D. Dumitru, Bardescu Nicolae, plecat la 1 ianuarie cu contratorpilorul „Mărășești”, Darian Dumitru, plecat la 1 ianuarie cu contratorpilorul „Mărășești”, Cristescu Nicolae, Dobrescu R. Constantin, Vasilescu Alexandru, Isvoranu I. Teodor, Marcu Vasile, Caraman Ioan, plecat la 1 ianuarie cu contratorpilorul „Mărăști”, Ioanițiu V. Cezar, Paraschivescu Alexandru, Ionescu St. Virgil, Diaconescu Paul, Deleanu Eugen, Niculescu Dumitru, Pelimon R. Aurel, Stănculescu P. Ion plecat la 1 ianuarie cu contratorpilorul „Mărăști”, Ulic Babel, Vasilescu I. Mihai, Tomaide Gh. Emil și Mateescu Victor.

La Școala Specială s-au predat următoarele cursuri: Cunoștințe generale – Limba engleză și Calcul diferențial și integral, la început sub formă de conferințe, apoi ca materie de program. Limba italiană, Limba rusă – nu s-au putut urma din lipsă de profesor. De asemenea, nu s-au făcut decât la început câteva ședințe, profesorul plecând cu vasul din Constanța. Cunoștințe generale militare (Aeronautică, Transporturi fluviale) întrerupte după un număr mic de ședințe, ofițerul profesor plecând cu vasul din Constanța. Comunicații și legături, Cunoștințe generale asupra războiului (cursul nu s-a terminat din cauza indisponibilității ofițerului profesor). Psihologie și educație militară, Istoria războaielor maritime, Navigația, Manevra vaselor cu vele, Artilerie, Căldări marine (cursul a fost întrerupt din cauza plecării din Constanța a ofițerului profesor). Drept internațional maritim, Mine submarine (conferințe), Navigație submarină, Electricitate.

Profesorii Școlii Speciale erau atât ofițeri activi, precum comandor Bucholtzer Corneliu (Teoria navei, Mine, Drept internațional), căpitan-comandor Negulescu Aurel (Psihologie și Educație militară, Electricitate, după demiterea de la această catedră a căpitan-comandorului Victor Schmidt), locotenent-comandor Ghiorgheu Alexandru (Navigație, Istoria războaielor navale), căpitan Constantinescu Mihail (Artilerie, după întoarcerea sa din Franța de la cursul de specializare în artilerie, înlocuindu-l pe comandorul Vasilescu Matei, plecat cu nava), cât și ofițeri afară din cadre: comandor Vasilescu Matei (Artileria, până la plecarea contratorpilorului „Mărășești” la Piure), locotenent-colonel Butunoiu A. (Cunoștințe generale asupra războiului), locotenent Grigorescu T. (Comunicații și legături), locotenent-comandor Schmidt Victor (Electricitate, până la începutul lunii decembrie, când a demisionat), locotenent-comandor Koslinski Gheorghe (Navigație submarină), locotenent-comandor Racoveanu Gheorghe (Aeronautică), ofițer mecanic șef Gheorghiu Ioan (Căldări marine), intendent căpitan Predescu Marin (Administrație militară), ofițer mecanic clasa 1 Mârza Simion (Limba rusă). Printre civili afară din cadre se aflau ing. Benzi Pio (Limba italiană, numai două ședințe), ing. Cotovu Virgil (Calcul diferențial și integral) și ing. Stoenescu Ioan (Limba engleză).

Plecați în vacanță de Crăciun pentru 10 zile, ofițerii-elevi au revenit la 15 ianuarie 1921, când au fost salutați de directorul Școlii Speciale, locotenent-comandorul Alexandru Gheorghiu: *«Domnilor, Îmi face plăcuta datorie de a vă chema bine sosiți și a vă exprima urările mele de noul an, pe care nu le-am putut trimite fiecăruia din dumneavoastră în parte.*

Ați avut un scurt termen de recreere, ați avut posibilitatea ca la căminele dumneavoastră să petreceți cele câteva zile de sărbători, cu toate frumoasele lor tradiții strămoșești și să ne regăsim azi din nou la datoria noastră, datorie necontestat de grea, însă de a cărei cât mai deplină îndeplinire depinde viitorul nostru și al instituției noastre.

Avem trecute numai șase săptămâni de școală efectivă – a fost până acum numai un început –, de acum vine partea poate cea mai grea, vine perioada de muncă mai întinsă și mai pretențioasă decât cele șase săptămâni absolute.

Eu vă urez acel dor și continuă voința de muncă, de care aveți neapărată nevoie în urmarea cursurilor unei școli care în mod natural se lovește de unele greutăți organice ale unei început în timpuri anormale, greutăți pe care, însă, voind cu toții laolaltă, le vom învinge.

Întreaga Marină se uită cu grijă și cu atenție toată în primul rând la dumneavoastră, ca la cei chemați ca mâine să-i făurească viitorul, ca cei de care în primul rând depinde ca mâine, ca să fie ridicată sau poate distrusă, căci din această clasă modestă aproape săracă, cu profesori plini de abnegație, dar începători în această nobilă meserie, din această clasă, Domnilor, vor ieși cei care pe umerii tineri să ridice și în țărișoara noastră Marina la înălțimea ce i se cuvine și pe care întregul șir al veacurilor trecute a consfințit-o ca indispensabilă, pentru ca o țară să propășească.

Pentru că dumneavoastră, această fericită primă promoție a unei școli reînființate să fiți copti pentru munca de mâine, trebuie ca mai întâi dumneavoastră înșivă să fiți convinși de ceea ce dumneavoastră însemnați și de misiunea ce o aveți de îndeplinit.

Conștienți de această nobilă menire a dumneavoastră – și ce menire poate fi mai nobilă decât aceea de a asigura propășirea și înălțarea patriei? – reconfortați-vă mai întâi moralul scăzut din cauza unei neactivități, care în niciun caz nu cadrează cu voința dumneavoastră plină de vigoare și de ardoare de muncă, munciți și acest moral se va reconfirma și apoi cu fruntea sus, cu pas deschis, pășiți către marea țintă.

Nu vă uitați înapoi, uitați-vă numai înainte și al dumneavoastră va fi viitorul, așa cum dumneavoastră chiar îl veți plămădi.

Nu vă întrebați nimic altceva decât cum să facem ca să ne îndeplinim mai bine datoria.

Nu vă uitați nici ce face dreapta, nici ce face stânga, urmați calea dumneavoastră dreaptă, căci este loc și drum larg pentru fiecare când tânărul vrea să-și valorifice ardoarea.

Munciți, munciți mult, munciți fără preget și faceți-vă mai mult decât datoria, căci numai stricta datorie ar fi chiar insuficient pentru punerea temeliei unei instituții, care de acum începe o nouă viață.

Și atunci când între dumneavoastră, cei de aici, va începe această înviorare, Marina va fi sigură că multe grele clipe prin care a trecut nu vor mai reveni și toți cei ce privesc către dumneavoastră și vă sprijină din răputeri, vor vedea că dumneavoastră meritați sacrificiile lor, căci știți să le apreciați și să le răsplătiți.

De aceea, Domnilor, de acum în noul an, pe drumul deschis să mergem înainte – repet, cu fruntea sus, cu pași deschiși să plecăm pe calea muncii și să arătăm că decizia noastră, ca și a tuturor acelor care voiesc propășirea Marinei și prin ea a întregii noastre țări, este că „Cine nu muncește trebuie să dispară”».

La 5 aprilie, s-au încheiat cursurile anului I al Școlii Speciale, urmând ca, din cauza lipsei de ofițeri la nave și pentru ca examenul să poată fi cât mai real, acesta să fie replanificat la 15 septembrie.

Ofițerii-elevi au plecat în concediu de 10 zile, după care s-au prezentat la navele pe care fuseseră repartizați.

La 10 aprilie 1921 a avut loc solemnitatea depunerii jurământului militar de către elevii anului I, în prezența comandantului Corpului 5 Armată, a autorităților militare și civile, a profesorilor și ofițerilor Diviziei de Mare. Cu această ocazie, comandantul Școlilor Marinei a evocat evoluția formării ofițerilor de marină în cursul ultimilor 20 ani și însemnătatea primului jurământ depus de viitorii ofițeri de marină pe un vas la mare: «Domnule General, Domnilor, Acum 20 de ani când eram sublocotenent, elev al Școlilor de Aplicație a Marinei, școala se afla într-un local mic, o

casă particulară a cărei chirie o plătea Primăria oraşului Constanţa, ca şi chiria Şcolii de Marină pentru Maiştri Militari.

Constanţa era mult mai mică ca acum.

Marina avea aici cele două vase ce formează acum tradiţia, crucişătorul „Elisabeta” şi bricul „Mircea”, iar ofiţerii de marină ieşeau din Şcoala de Artilerie din Bucureşti.

Astăzi, după 20 de ani, Marina noastră are un număr de vase armate şi un proiect de realizare sigură, care va fi o forţă. Nevoia nu cunoaşte piedici.

Şcolile militare se răspândesc acum în toate unghiurile României Mari.

Aici, la Constanţa, se înfiinţează Şcoala Navală.

În noiembrie 1920 s-a început primul an de funcţionare cu lipsuri, din cauza situaţiei generale, fără local propriu unei asemenea şcoli, fără tradiţie.

Scopul Şcolii noastre este dezvoltarea culturii profesionale şi să dăm ţării ofiţeri cu suflet mare, cu dor şi putere de muncă.

Şcolile înfiinţate în Constanţa sunt:

- Şcoala Navală cu secţiile: Pregătitoare, de unde după doi ani se înaintează sublocotenent de marină; Aplicaţie, urmată de sublocotenenţii de marină, la terminarea căreia ofiţerii se trimit la servicii la vase; Cursurile de Informaţiuni pentru căpitani de marină

- Institutul Maritim, cu: Şcoala Copiilor de Marină; Şcolile de Maiştri Militari.

Pentru punerea pe cale a acestor şcoli, cerem ajutorul tuturor, al dumneavoastră, cei de aici, invitaţii noştri de azi, autorităţile militare şi civile ale oraşului, iar noi, cei de la Şcoli, ne vom da silinţa să legăm cât de strâns viaţa militară de cea civilă, strâns cât se cere fiilor unei aceleiaşi ţări, în unitate de gândire şi într-un singur scop comun, dezvoltarea acestei ţări.

Elevi,

Mă adresez vouă acum:

Jurământul ce-l veţi depune azi aici, la crucişătorul „Elisabeta”, are o însemnătate mai mare decât jurământul promoţiilor precedente de elevi.

Este primul jurământ depus la Şcoala Navală a Marinei. Şcoala noastră, fără a mai fi o secţie a altor arme.

E primul jurământ pe mare, pe un vas al Marinei şi prin el vă legaţi de armată, de marină şi de oraşul acesta în care veţi trece o bună parte a vieţii voastre.

Aici se vor instala familiile viitoare şi copiii voştri vor deveni constănţeni.

Prin jurământul de azi vă legaţi să vă daţi viaţa pe mare, pentru apărarea uscatului, pentru libertatea mării, necesară ţării şi acestui oraş în special.

Jurământul vostru de azi este jurământul în răsăritul de soare pentru Marină, căci Marina va lua dezvoltarea necesară ţării.

Și dacă acesta este rostul jurământului vostru de azi depus aici, la crucișătorul „Elisabeta”, cum să nu vă simțiți mai mândri decât noi, mai bătrânii voștri de azi?

Noi însă vă deschidem calea, iar voi să duceți drumul mai departe, să lărgiți potecile și să tăiați drumuri noi.

Domnule General, Domnilor invitați și elevi,

Mă adresez tuturor.

Nu e locul aici să schițăm măcar rolul Marinei.

Pot spune însă concluziile la care se ajunge oricare ar fi judecata.

Nu se va putea trăi liber pe litoralul mării fără Marină. Cine nu a înțeles aceasta în trecut a pierit ca popor liber sau a pierdut drumul larg deschis al mării.

Viața înseamnă acțiune. Acțiunea duce lupta.

Lupta e pașnică sau e violentă.

Pentru lupta pașnică sunt toți cetățenii țării.

Pentru lupta violentă sunt toți militarii țării, care trebuie să știe să lovească.

Cu jurământul de azi depus aici, la vas, vă legați de asta, vă legați de mare și de școală, unde veți învăța să loviți și să puteți lovi pentru apărarea țării.

Vă urez ca peste alți 20 de ani din viața Marinei, unul din voi, din elevii de aici, de aici din locul meu, cu mai puțin păr alb, cu mai multă încredere în el, de pe puntea unui vas mai mare să înceapă cum am început eu azi.

Acum 20 de ani, când abia răsărise soarele pentru Marină...

Și aici, în locul vostru, ca elevi vor fi copiii invitaților noștri de azi. Multe se vor schimba până atunci, afară de două lucruri, Marea și România Mare.

Ambele strâns legate și sub domnia tot a Măriei Sale Regele Ferdinand I, primul rege ce poartă uniforma noastră marinărească, căruia îi este dragă țara și armata noastră.

Rege care a mărit pe una și o va mări și pe cealaltă, în profitul țării și al acestui oraș.

Oraș care trăiește numai prin mare și care trăi cât va fi și o Marină. Și atunci poate, arma noastră va fi și ea o armată pe mare.

Închei, urându-vă vouă, elevi, să vă țineți jurământul, să nu aveți nici un regret când vă veți da viața, decât acela că nu v-ați dat-o pe mare, pentru cei care nu veți avea norocul acesta.

Să vă țineți jurământul, cu deviza „Tot pentru țară și nimic pentru voi”.

Tot pentru cel mai mare slujbaş al țării, pentru M.S. Regele Ferdinand I, căruia să-i urăm viață lungă împreună cu M.S. Regina și întreaga familie regală.

Să trăiască conducătorii armatei și Marinei! Trăiască orașul acesta, cu toți invitații de azi! Să trăiți, elevi!»

Cursurile teoretice au luat sfârșit în mod oficial la 15 mai, fiind urmate de ieșirile în mare cu aplicațiile practice marinărești, care însă din lipsă de material flotant atașat Școlilor (cu bărci, șalupe), în școală nu s-au putut executa în măsura în care ar fi trebuit.

Și în această perioadă, aplicațiile au alternat cu cursuri teoretice, rămase în urmă din cauza întârzierii începerii școlii.

Cursurile au fost urmate cu un real folos de ofițerii-elevi. Faptul că un procent destul de ridicat nu a obținut media de promovare, s-a datorat duratei prea scurte a cursului, ofițerii mai slabi nereușind să asimileze complet program de predare destul de complex.

Au promovat examenul locotenenții Prossinagg Carol și Nedelcu Virgil și sublocotenenții Dumbravă Alexandru, Antonescu Nicolae, Voinescu Victor, Petrovici Mișu, Palada Horia, Foca Anton și Gherghel Arpad. Nu au promovat locotenentul Paraipan Ștefan și sublocotenenții Paraschivescu V., Dumitriu Eugen, Onceanu Remus și Linchner Carol.

Pentru judecarea abaterilor grave disciplinare cât și pentru discutarea chestiunilor importante de învățământ și organizare s-a instituit Consiliul Școlilor, compus din comandantul Școlilor Marinei, comandantul Institutului Maritim, directorul Școlii Speciale, directorul Școlii Pregătitoare și comandorul Ion Isbășescu, în calitate de profesor afară din cadre. Acest consiliu se întrunea în mod obligatoriu o dată pe săptămână; prin soluțiile propuse la diferitele chestiuni importante ce s-au luat în discuție, consiliul a adus reale foloase conducerii Școlilor.

Cursul de Informații al căpitanilor

Pe baza încheierii Consiliului Suprem al Armatei, ministerul a decis cu nr. 434/16 mai 1921 organizarea unui curs pregătitor pentru căpitanii combatanți de toate armele și pentru cei aspiranți din promoțiile admise pentru gradul de maior.

Acest curs, ordonat prin Ordinul M.St.M. nr. 81 din 13 aprilie 1921, a luat ființă la 1 iunie, sub direcția comandorului Corneliu Bucholtzer, cu căpitanii Dumitrescu Alexandru, Rășcanu Iosif, Zlatian Paul, Ion S. Tănase, Bardescu Alexandru, Fundățeanu Preda și Drăghicescu Ferdinand. Dintre aceștia, la deschiderea cursului căpitanii Rășcanu Iosif și Bardescu Alexandru se aflau în Italia, însărcinați cu aducerea torpiloarelor care se reparau la Veneția. Cei doi ofițeri s-au prezentat la curs la 29 august, când au sosit cu navele în țară.

Conferențiarilor destinați de minister pentru căpitanii-elevi au fost: comandorul Isbășescu Ioan (Artilerie), care, fiind nevoit să lipsească de la câteva ședințe, a fost înlocuit de căpitanul Constantinescu Mihail, ofițer mai nou ca promoție ofițerilor-elevi cu un an; locotenent-comandorul Schimdt Victor (Torpilă-mine baraj), care, fiind împiedicat să țină cursul, a fost înlocuit de comandorul Bucholtzer Corneliu; locotenent-comandorul Gheorghiu Alexandru (Navigație Manevre); locotenent-comandorul Gheorghiu I. (Mașini-Căldări-Motoare); comandorul ing. Lupu Alexandru (Teoria navei); căpitan-comandorul Roșca Eugen (Electricitate și T.F.S.);

locotenent-comandorul Păiș Nicolae (Tactică, strategie cu exemple din istoria războaielor); căpitan-comandorul Roșca Eugen (Curs de Stat Major); locotenent-comandorul Păiș Nicolae (Teme și exerciții pe hartă); locotenent-comandorul Koslinski Gheorghe (Submarine) și comandorul Bucholtzer Corneliu (Drept internațional).

Ulterior au mai predat în cadrul Cursului de Informații comandor Corneliu Bucholtzer (Drept internațional), căpitan-comandor Negulescu Aurel (Teoria navei), locotenent-comandor Gheorghiu Alexandru (Istoria războaielor navale), căpitan Constantinescu M. (Artilerie), ofițer mecanic Andronescu Gheorghe (Mașini), locotenent-comandor Zopa Oreste (Manevre), căpitan Dumitrescu Alexandru (Mine și torpile), locotenent-comandor Zopa Oreste (Submarine) și comandor Corneliu Bucholtzer (Electricitate și T.F.S.).

În acest fel, ofițerii au avut ocazia să revadă toate cunoștințele generale și speciale necesare gradului superior, dându-li-se în acest timp și ocazia ca, prin concentrări la Centrele de Instrucție ale armatei (11-19 iulie, Brașov și Cristian, 6-15 septembrie Brașov și Cincu Mare) și prin manevre împreună cu armata, să obțină și cunoștințele necesare unei cooperări cu armata de uscat.

Cursul s-a încheiat la 1 octombrie, când ofițerii-elevi însoțiți de directorul cursului, comandorul Bucholtzer Corneliu și împreună cu comandorul Isbășescu Ioan și locotenent comandorul Gheorghiu Alexandru, au făcut un voiaj aplicativ la bordul contratorpilorului „Mărășești”, cu care s-au deplasat la Sulina.

Distrugătorul „Mărășești”

Aici s-au ambarcat pe un monitor, comandat de locotenent-comandorul Păiș Nicolae și după o serie de aplicații la Sulina, au plecat la Galați, făcând pe drum exerciții de artilerie și manevre.

Prima serie a Cursului de Informații s-a încheiat la 10 octombrie. Între 17 octombrie-21 octombrie s-a desfășurat o serie de teme din navigație, artilerie, tactică și organizare.

Lucrările au fost apreciate de către un juriu, alcătuit din contraamiralul Constantin Niculescu Rizea, inspector tehnic al Marinei, comandorul Corneliu Bucholtzer, comandorul Isbășescu Ioan și locotenent-comandorul Gheorghiu Alexandru.

În urma acestor lucrări și a unei ieșiri cu canoniera, prilej cu care s-au făcut câteva manevre și aplicații de navigație, toți ofițerii absolvenți ai Cursului de Informații au fost declarați admiși la gradul de locotenent-comandor.

6. Școala de Aplicație a Marinei (1920-1950)

Școala de Aplicație a Marinei a început să funcționeze în anul 1920, corelându-și activitatea cu cea a Școlii Navale¹⁰. Școala de Aplicație pentru specializarea ofițerilor cu gradul de locotenent și sublocotenent, constituită ca secție a Școlii Navale, urma să aibă durata de doi ani. După primii doi ani pregătitori și avansarea la gradul de locotenent, ofițerul urma să continue pregătirea în cadrul Secției de Aplicație cu durata de un an, astfel încât să nu fie repartizat la unitatea de nave decât cu instrucția de bază definitivată. De asemenea, după primul an de studiu s-a decis accentuarea laturii formative, prin prelungirea stagiului de practică la nave. În cadrul acestei Secții intrau și ofițeri care făceau serviciul în flotă dar nu aveau calificarea în arma Marină, până la gradul de căpitan.

Școala de Aplicație perfecționa cunoștințele tehnice și tactice ale ofițerilor-elevi. În perioada teoretică se efectuau zilnic, conform programului orar, 6 ore de cursuri și activități, 3-4 ore de studiu individual, 8 ore de somn, restul timpului fiind afectat servitului mesei, activităților cultural-sportive și repaosului. Orele de curs se desfășurau între 8.10-12.00 și 15.00-17.00, cu excepția a trei zile pe săptămână, când programul de după-amiază includea o ședință de instrucție de infanterie și două ieșiri pe mare.

După-amiaza zilei de sâmbătă era rezervată programului la dispoziția unității.

În timpul sărbătorilor Crăciunului, până la 15 ianuarie și de Paști, din Joia Mare până în Duminica Tomii, toții cursanții beneficiau de vacanțe. Cursurile teoretice luau sfârșit, de regulă, la 15 mai, fiind urmate de ieșirile compacte pe mare, cu aplicații practice marinărești.

În cadrul Școlii de Aplicație se studiau cunoștințe generale (Mecanică și Calcul diferențial), limbi străine (engleză și franceză), cunoștințe militare generale (Aerostație și aviație, Legături și comunicații, Tactica armatei) și cunoștințe marinărești (Istoria războaielor maritime, Navigație

¹⁰ „România Militară”, nr. 7/1923, p. 685.

astronomică, Trageri de artilerie navală, Electricitate aplicată, Submarine, Teoria navei, T.F.S., Manevre, Drept internațional public).

În anul 1928, când a fost elaborată o nouă programă școlară, au fost stabilite și cursurile pentru Secția ofițeri mecanici: Matematică (Algebră, Geometrie, Trigonometrie, Analiză infinitezimală), Mecanică, Geografie maritimă și oceanografie, Navigație și cosmogonie, Mașini marine, Arme sub apă, Construcții navale și teoria navei, Electricitate, Electrotehnică și radio-gonio, Hidrografie și meteorologie, Manevra navei, Topografie, Manevra aparatelor navale, Bărci, șalupe, Manualul gabierului și timonierului, Coduri și semnale, Serviciul de bord, Limbi străine, Regulamente militare, Muzică, Gimnastică, Scrimă etc.

În planul de învățământ al Școlii de Aplicație figurau Calcul diferențial și integral, Limba engleză, italiană și rusă, Aeronautică, Transporturi fluviale, Comunicații și legături, Cunoștințe generale asupra războiului, Legislație și administrație, Psihologie și educație militară, Istoria războaielor maritime, Navigație, Manevra vaselor cu vele, Artilerie navală, Teoria navei, Căldări marine, Mine submarine, Navigație submarină, Electricitate, Drept internațional maritim.

Principalele acte normative care au reglementat rolul și structura învățământului în Școlile de Aplicație au fost „Legea asupra înaintărilor în armată” (1924), Regulamentul acestei legi (elaborat în anul 1928)¹¹ și „Legea privind stabilirea cadrelor și efectivelor armatei” (1932)¹².

Inițial, Școala a funcționat pe baza unor instrucțiuni provizorii, elaborate anual de Inspectoratul General al Marinei. Astfel, prin Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 3468 din 18 septembrie 1921, s-a aprobat în mod provizoriu și sub rezerva sancțiunilor ulterioare a M.S. Regelui, Regulamentul Provizoriu al Școlii Navale, regulament propus de Comitetul consultativ al Școlilor, după practica făcută în cursul anului 1921. În anul 1928 a fost elaborat primul Regulament de funcționare¹³, cu modificările sale din 1935, apoi „Regulamentul pentru organizarea și funcționarea Școlii Navale” din 1938, precum și Instrucțiunile și planurile de învățământ elaborate de Inspectoratul Marinei.

Programul de învățământ al Școlii de Aplicație cuprindea cursuri pentru aprofundarea cunoștințelor de specialitate însușite pe treapta anterioară și pentru perfecționarea aplicării lor. Accentul era pus pe însușirea de noi cunoștințe referitoare la Arta militară navală, Calcule nautice și Manevra navei, Artileria navală, Teoria navei, Submarine, Căldări și mașini marine etc. Structura anului de studii era: octombrie-februarie anul următor – cursuri; martie-aprilie – vizite de instrucție la diferite unități sau stabilimente ale Marinei; mai-septembrie – instrucție practică și serviciu la bordul navelor.

¹¹ Monitorul Oficial” nr. 219-1928, p. 8138.

¹² Idem, nr. 106/1932, p. 3084-3086.

¹³ „Monitorul Oficial” nr. 285/1928, p. 1078.

Întrucât după înființarea Școlilor Marinei la Constanța trecuseră prin diverse cursuri, sub o formă sau alta, toate promoțiile de ofițeri, începând de la promoția de ofițeri 1920 s-a hotărât ca și aceștia să fie chemați la examenul de absolvire a Școlii de Aplicație, examen pe care să-l depună după ce singuri și-ar fi apropiat cunoștințele după cursurile predate în Școală.

Spre a le ușura această sarcină în parte, căpitani din promoția de ofițeri 1920 au fost chemați la un curs de două săptămâni, unde li s-a expus materia la Navigație, Artilerie, Electricitate, Mine și torpile, Drept internațional.

Predarea acestor cursuri s-a făcut de către profesorii Școlii de Aplicație. Într-un timp extrem de redus, ofițerii au avut ocazia să revadă principiile de bază ale materiilor pe care ulterior aveau să le studieze în detaliu.

Cursurile anului II au început la 2 decembrie 1920 și s-au încheiat la 9 aprilie 1921, când în fața unui juriu examinator compus din contraamiralul Scondrea Vasile, președinte, comandorul Bucholtzer Corneliu, locotenent-comandorul Gheorghiu Alexandru, ca membri, au fost declarați admiși locotenenții Marcu Vasile (care a sosit în preajma absolvirii cursului, susținând și examenul de anul II), Paraschivescu A., Ioan Dumitru, Caraman I., Pelimon Aurel, Diaconescu P., Ioanițiu Cezar și Deleanu Eugen și căpitani Darian Dumitru, Bardescu Nicolae, Dobrescu Constantin și Cristescu Nicolae. Căpitanul Isvoranu Teodor și locotenentul Tomaide Emil au obținut media insuficientă, însă fiind prea mică diferența, s-a admis să repete examenul. În schimb, locotenenții Ionescu Virgil și Niculescu Dumitru au fost declarați repetenți. Acești ofițeri au format prima promoție de absolvenți ai Școlii de Aplicație.

În ziua de 15 octombrie 1921 s-a prezentat pentru a urma Școlii de Aplicație o nouă serie de ofițeri. Conform noului regulament, aceasta urma cursul un singur an, respectiv în perioada octombrie 1921-mai 1922. Din această serie au făcut parte locotenenții Nedelcu Virgil, Prossinagg Carol, Paraipan Ștefan, chemat temporar în activitate, Lindner C., Antonescu Nicolae, Petrovici Mișu, Palada Horia, Dumbravă Alexandru, Manolescu C. și sublocotenenții Foca Anton, Voinescu Victor, Dumitrescu Ștefan, Gherghel Arpad, Paraschivescu V., Onceanu Remus și Dumitriu Eugen. Locotenenții Volovoi și Glaser nu s-au prezentat.

Cursurile au fost susținute de profesorii: Ioan Stoenescu (Limba engleză), inginer șef Pio Benzi (Limba italiană), colonelul Butunoiu A. din Divizia a XV-a (Tactica armatei), locotenent-comandorul aviator Racoveanu Gheorghe (Aviație), maiorul Ghica din Divizia a XV-a (Legături și comunicații) și inginerul Cotovu Virgil (Analiza infinitezimală și Mecanică rațională).

Avându-se în vedere prescripțiile regulamentare, anul I al Secției Aplicație din anul precedent trebuia încă din aprilie 1921 să depună un examen teoretic asupra tuturor materiilor învățate în cursul aceluia an.

Din cauza lipsei acute de ofițeri la bordul navelor, care trebuiau să fie armate și pentru a putea trimite foștii ofițeri-elevi cât mai repede la bordul navelor lor, examenul de absolvire a anului I a fost amânat pentru toamna anului 1921, înainte de începerea anului al doilea de curs.

În același timp, pentru a ușura pregătirea ofițerilor, obiectele de examen au fost reduse numai la materiile de ordin pur militar marinăresc și cele indispensabile urmării cursului anului II. Astfel, s-a hotărât să se dea examen numai la Artilerie, Navigație, Analiza infinitezimală, Teoria navei și Mine submarine.

Întrucât ofițerii prezentați la 17 octombrie 1921 au invocat faptul că în timpul campaniei de vară nu au avut timpul necesar preparării examenului, solicitând să li se aprobe un concediu de studiu de 30 zile, inspectorul tehnic al Marinei, sosit de la București, a fost de acord. În aceste condiții, examenul de absolvire a anului I a început la 24 noiembrie, în fața unui juriu compus din comandorii Corneliu Bucholtzer și Ioan Isbășescu și locotenent-comandorul Alexandru Gheorghiu.

În anul 1921 examenul de absolvire a cuprins numai discipline de ordin pur teoretic: Artilerie, Navigație, Teoria navei, Mine submarine, fără probe aplicative.

Din 22 ofițeri intrați în școală în anul 1921, au trecut anul al II-lea la acest examen numai 15, respectiv căpitani Bardescu Nicolae, Darian Dumitru, Cristescu Nicolae, Dobrescu Constantin, Isvoranu Teodor și locotenenții Ioan Dumitru, Caraman Ion, Ioanițiu Cezar, Paraschivescu Al., Ionescu Virgiliu, Diaconescu Paul, Deleanu Eugen, Niculescu Dumitru, Pelimon Aurel și Tomaide Emil.

În cursul anului s-au retras locotenenții Verbiceanu Ștefan (din motive medicale), Vasilescu Alexandru (repetent, i s-a aprobat disponibilitatea pe 6 luni), Stănculescu I. (repetent, neprezentat la examen, lipsă la apel, plecat în Grecia), Vasilescu M. (mort prin înec în campania de vară), Mateescu Victor (repetent) și Ulic Babel (în misiune în Italia pentru aducerea navelor aflate la reparat).

Dintre ofițerii trecuți în anul II, locotenenții Ioanițiu Cezar, Ionescu Virgil și Niculescu Dumitru nu au obținut media de promovare, dar fiind mică diferența, li s-a aprobat să urmeze cursurile anului II, cu condiția ca la terminarea școlii să-și corijeze media insuficientă.

În anul școlar 1921-1922, Școala Navală a avut următorul personal: comandor Bucholtzer Corneliu, comandantul Școlilor Marinei, locotenent-comandor Gheorghiu Alexandru, director de studii pentru ambele secțiuni ale Școlii Navale, Pregătitoare și Aplicație, căpitan-comandor Negulescu Aurel, căpitan Bardescu Alexandru, ca ajutor la Direcția de Studii și inspector de Studii, căpitan Constantinescu M., comandantul Unității elevilor, căpitan Cucinchi Atanase cu instrucția de infanterie a elevilor și cu tragerile și Bărsănescu I., instructor Educație fizică.

Promoția 1922 a rămas numai cu 19 elevi. Școala s-a redeschis la 15 octombrie 1922.

Datorită încoronării M.S. Regelui Ferdinand I la Alba Iulia, la 15 octombrie 1922, deschiderea cursurilor Școlii a fost amânată pentru 1 noiembrie 1922, când cursurile Secției Aplicație au început regulat cu sublocotenenții Manolescu Constantin, Dumitriu Eugen, Dumitrescu Ștefan, Oniceanu Remus, Linder Carol, Săvulescu Eugen, Niculescu Constantin, Știubei Dumitru, Economu Ioan, Bercea Ioan, Tobescu Ioan, Popescu Florian, Teodoru Aurel, Săndulescu Vasile, Mărgineanu Ovidiu, Săvulescu Alexandru și locotenentul Mateescu Victor.

Școala Navală a început anul școlar 1922-1923 cu următorul personal: comandor Bucholtzer Corneliu, comandant; locotenent-comandor Constantinescu Alexandru, director de studii la ambele secții; locotenent-comandor Bardescu Alexandru, ajutor; căpitan Cucinchi Atanase, ofițer cu Infanteria; locotenent Marcu Vasile, comandantul Unității elevi; locotenent Prossinagg Carol; sublocotenent Petrovici Mișu și sublocotenent Dumbravă Alexandru.

După numeroase rapoarte, la 10 septembrie s-a prezentat medicul căpitan Brezeanu Gheorghe.

Disciplinele au fost predate ambelor secții în conformitate cu programele analitice ale școlii, de către profesorii militari: comandor Bucholtzer Corneliu, locotenent-comandor Gheorghiu Alexandru, căpitan Cucinchi Atanase, locotenent Marcu Vasile, locotenent Prossinagg Carol, sublocotenent Petrovici Mișu, profesorii: general Butunoiu A., căpitan-comandor Schmidt Victor, locotenent-comandor Păiș Nicolae, locotenent-comandor Esseinbeisser Camilo, locotenent-comandor Gheorghiu Alexandru, locotenent-comandor Dumitrescu Alexandru, maior Dobrescu Nicolae, maior Ghica, maior Eftimescu Alexandru, maior Georgescu, căpitan Constantinescu M., căpitan Negru Anton, căpitan mecanic Andronescu Gheorghe și profesorii civili căpitan Predescu Marin, inginer șef Erbiceanu Laurențiu, inginer șef Cotovu Virgil și profesorii Vasile Pop și Zăgaicea N.

La 18 decembrie s-au prezentat căpitani promoției 1913-1914, cărora li s-au expus conferințe timp de 15 zile la Electricitate, Torpile, Drept internațional, Artilerie, Teoria navei, Submarine.

La 15 octombrie 1922 a absolvit Școala de Aplicație a doua serie de 16 ofițeri, care, conform noului regulament, încheiau cursul într-un singur an. În primii patru ani de activitate, din Școala de Aplicație și Cursul de perfecționare, Marina Militară a beneficiat de 83 de ofițeri.

În perioada 18-28 martie 1923 s-au desfășurat examenele de Aplicație al căpitaniilor promoție 1914-1915. Din 14 căpitani înscriși, au promovat 13, căpitanul Butaș Octavian neputându-se la examen.

În cursul anului au fost eliminați locotenentul Mateescu Victor și sublocotenentul Niculescu Constantin, pentru încălcare de consemn.

La 16 aprilie ofițerii-elevi au început examenul teoretic al Cursului de Aplicație, în fața comisiei compuse din contraamiralul Scodrea Vasile președinte, comandorul Păiș Nicolae delegat al Marinei Regale, a comandantului Școlilor, directorului de studii și a profesorilor respectivi.

La 27 aprilie Școala Navală, cu elevii Secțiilor Pregătitoare și de Aplicație și Școala Copiilor de Marină Constanța, s-a ambarcat pe vasul „Principesa Maria” pentru voiajul de instrucție pe itinerariul Constanța (29 aprilie), Balcic (30 aprilie-1 mai), Sulina (1-3 mai), Constanța (4-5 mai), Constantinopol (6 mai), Ceanac (6-7 mai), Muntele Athos (7-8 mai), Salonic (8-10 mai), Pireu (12-17 mai), Suda (18 mai), Sira (19 mai), Kios (20-21 mai), Constantinopol (22-25 mai) și Constanța (26 mai).

Pasagerul „Principesa Maria”

În timpul voiajului s-au executat exercițiile permise de un vas-școală improvizat, insistându-se în special asupra serviciului la bord. De asemenea, s-au continuat parte din cursurile întârziate de călătorie.

Încă o dată s-a demonstrat necesitatea completării cunoștințelor teoretice din școală prin aplicații, exerciții și prin serviciu intens la bord, pe timp mai îndelungat, pentru formarea deplină a ofițerilor.

La 5 octombrie 1923 a început examenul de practică al ofițerilor-elevi din Școala de Aplicație, comisia de examinare a fiind compusă din contraamiralul Scodrea Vasile, președinte, comandorul Bucholtzer Corneliu, comandantul Școlii Navale, căpitan-comandorul Schmidt Victor, profesor, căpitan-comandorul Păiș Nicolae, delegatul ministerului, locotenent-comandorul

Constantinescu Alexandru, director de studii, locotenent-comandorul Dumitrescu Alexandru, profesor, căpitanul Constantinescu M., profesor și locotenentul Prossinagg Carol.

Au fost declarați absolvenți ai Școlii de Aplicație sublocotenenții Manolescu Constantin, Oniceanu Remus, Dumitrescu Ștefan și Dumitriu Eugen, din promoția 1920 și sublocotenenții Teodoru Aurel, Săndulescu Vasile, Economu Ioan, Borcea Ioan, Săvulescu Eugen și Popescu Florian, din promoția 1921. Au fost declarați respinși sublocotenenții Știubei Dumitru, Tobescu Ioan, Săvulescu Alexandru și Mărgineanu Ovidiu. În prezența aceleași comisii au trecut examenul de aplicație căpitanul Butaș Octavian și locotenentul Niculescu Dumitru.

La 16 octombrie 1923 Școala și-a deschis cursurile cu următorii ofițeri-elevi de anul III: sublocotenenții Alexandru Casiu, Alimănescu Gheorghe, Borcescu Gheorghe, Boroianu Alexandru, Bujoreanu Florea, Cojescu Alexandru, Condeescu Dumitru, Dumitrescu Ioan, Dumitriu Traian, Frumosu Mihail, Gealep Virgil, Ioan Andrei, Lăzărescu Gheorghe, Lăzărescu Petre, Mărgineanu Ovidiu, Mihăilescu Fl., Niculescu Constantin, Petcu Al. Damian, Popescu Roman, Rețeanu Eugen, Roșescu Gheorghe, Săvulescu Al., Ștefănescu Gh., Știubei Dumitru, Tobescu Ioan, Toma Matei și Popescu Nicolae.

La 22 octombrie 1923 Secția Aplicație a început cursurile cu 26 elevi, lipsă fiind sublocotenentul Popescu Nicolae.

La începutul cursului, 2-3 săptămâni profesorii din afară de cadre au venit neregulat, din care cauză cursurile au avut de suferit.

Cursul de Informații a început regulat la 1 decembrie 1923, cu căpitanii Stoianovici Alexandru, Bălan Iacob, Macellariu Horia, Roman August, Butaș Octavian, Vlădescu Constantin și Negru A. Constantin.

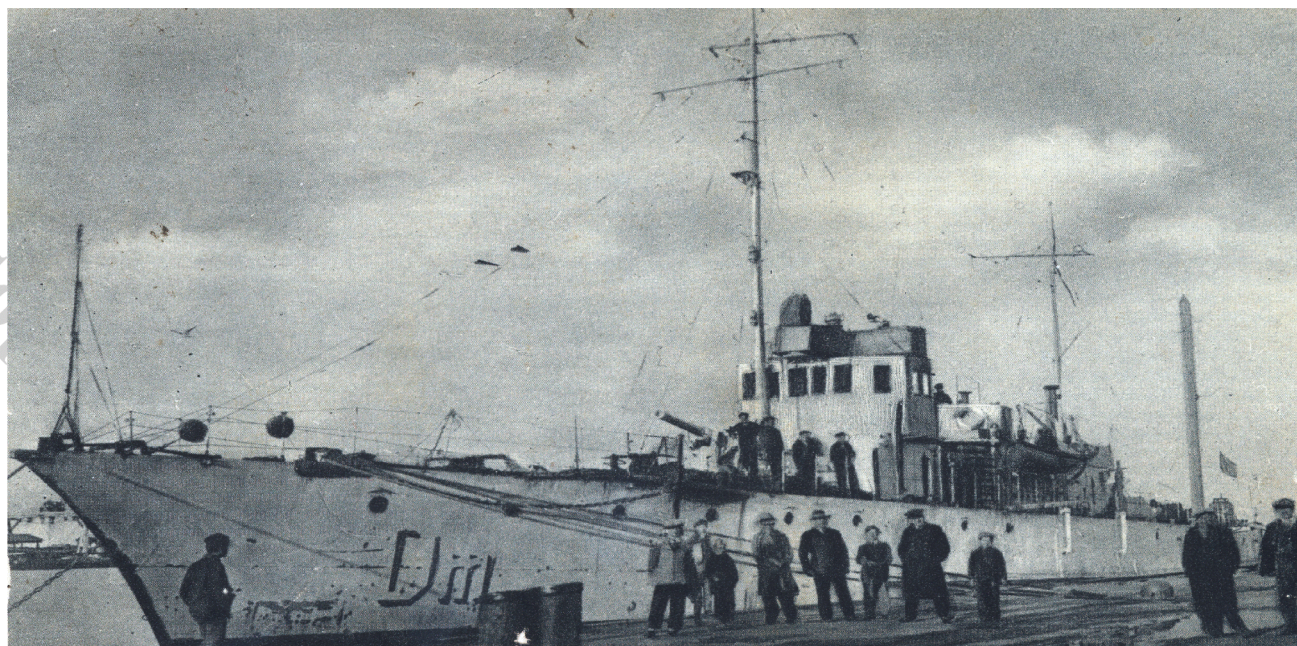
Ofițerii-elevi sublocotenent Dumitriu Traian, Alimănescu Gheorghe, Boroianu Alexandru, Boicescu Gheorghe, Cojescu Alexandru au fost eliminați din școală pentru insubordonare.

La 8 iulie 1923 a început Cursul de Informații cu căpitanii avansați la 1 septembrie 1917.

Căpitanul Constantinescu Mihai, de pe canoniera „Dumitrescu”, căpitanul Baicu Ștefan de pe canoniera „Lepri”, căpitanul Știubei de pe „Năluca” și căpitanul Georgescu Vladimir de la Grupul Vedetelor Antisubmarine s-au debarcat pentru a urma Cursul de Informații.

La 5 octombrie 1923 au început examenele pentru partea practică a sublocotenenților din Școala de Aplicație.

La 6 octombrie canoniera „Dumitrescu”, având la bord comisia de examinare sub președinția contraamiralului Vasile Scodrea și sublocotenenții din Școala de Aplicații, a ieșit pe mare pentru manevre și teme.

Canoniera „Dumitrescu”

La 26 ianuarie 1924, din inițiativa ajutorului comandantului, locotenent-comandorul Alexandru Bardescu, cu bani strânși prin subscripție, a fost realizată o placă de marmură în onoarea ofițerilor de marină morți pentru patrie în Războiul de Întregire, care a fost așezată la intrarea principală din dreapta a comandamentului Școlii Navale (în prezent, placa a fost recuperată de la Comandamentul Teritorial de Jandarmi Constanța de pe str. Mircea cel Bătrân și se află expusă în expoziția permanentă a Muzeului Marinei Române).

OFITERII DE MARINĂ MORȚI PENTRU PATRIE
ÎN RĂZBOIUL PENTRU ÎNTREGIREA NEAMULUI
1916 — 1919.

Stoicescu N.	Lt	Constanța	14. Aug.	1916
Stih E.	Lt	Turtucaia	24. "	"
Dumitrescu C.	Capitan	"	"	"
Ghiclescu I.	S-Lt	"	"	"
Lepri R.	Lt	Ostr. Mecica	6. Sept.	"
Jsvoranu A.	S-Lt	Cinghinele	29. "	"
Axente A.	"	Balaban	20. Nov.	"
Alexandrescu J.	Lt	Isaccea	30. Dec.	"
Vartosu C.	S-Lt	"	"	"
Petrescu S.	Cap. Av.	Siret	17. Mai.	1917
Gheorghiu I.	Lt	Bacau	31. "	1918
Pavelescu C.	Sub Lt	Pufesti	30. Aug.	1917
Pompilian A.	Locot.	Leova	3. Dec.	"
Hurmuzescu M.	Locot.	Tisa	12. Junie.	1919

De asemenea, în stânga a fost așezată simetric o altă placă de marmură, cu numele comandanților de la înființarea Școlii, 1 iulie 1920, precum și un tablou mare în ulei, reprezentând un distrugător și torpilor, în luptă navală.

La 1 aprilie 1924, la comanda Școlii Navale se afla comandorul Bărbuneanu Petre, secondat de locotenent-comandorul Bardescu Alexandru, ajutor și director de studii.

Locotenent-comandorul Alexandru Bardescu

La 15 octombrie, Școala Navală a fost inspectată de generalul Constantin Jiteanu, comandantul Corpului II Teritorial.

La 20 octombrie 1924 s-au prezentat ofițerii-elevi ai anului III. Școala Navală și-a început cursurile cu următorul personal: comandor Bărbuneanu Petre, comandant; locotenent-comandor Georgescu Ion, director de studii; locotenent-comandor Bardescu Alexandru, ajutor de șef de corp; căpitan Marcu Vasile, comandantul Unității elevilor; sublocotenenții Economu Ioan și Martac Alexandru, ofițeri de clasă Secția Pregătitoare; administrator locotenent Petrescu Ștefan, ofițer cu îmbrăcămintea; administrator locotenent Popescu Marian, casier; căpitan Cucinchi Atanase, comandantul Companiei Trupei; medic căpitan Rezeanu Gheorghe, medicul Școlii; administrator locotenent Mogoșanu Ștefan, ofițer cu cazarmarea; maestru clasa a 2-a Andronescu D., șeful bibliotecii; plutonier major Oprea Cristea, Compania Trupei; plutonier major Pavel Mihai, sanitar; subofițer administrație Mușat Mihai, ofițer cu aprovizionarea; registrator Ene Radu, șeful Registraturii; copistă clasa a 2-a Lițeanu Elena, dactilografă. Ofițeri-elevi: sublocotenenții Zapolski Sergiu B., Bujoreanu Florea, Popescu Nicolae, Bercea Alexandru, Năstase Constantin, Lungu Corneliu, Harting Gheorghe, Samson Titus, Ionescu Paul, Eftimescu Ioan, Tradafirescu Eugen, Petrulian M., Dragoș Alexandru, Cristodulo C., Popescu Petre, Niculescu Emilian, Niculescu Dumitru, Ghenădescu Paul, Stănescu Ioan, Budescu Radu și Petrescu Tocineanu Gheorghe.

La 20 octombrie în una din camerele unei aripi a fost organizată o popotă a ofițerilor de marină, dotată cu 40 scaune, două bufete, veselă pentru 50 persoane și altele pentru buna funcționare.

Conform ordinului Inspectoratului Marinei, la 20 noiembrie, sublocotenenții Dumitru Traian, Alimănescu Gheorghe și Boroianu Alexandru, care fuseseră eliminați din Școală în anul școlar 1923-1924, s-au prezentat pentru a urma cursurile Secției de Aplicație ca auditori.

În anul de învățământ 1924-1925 Școala Navală a fost structurată pe trei ani de studii, cu următoarele profile: Anul I Curs pregătitor, Anul II Curs normal și Anul III Curs de Aplicație¹⁴. După absolvirea cursului normal, elevii erau avansați la gradul de sublocotenent (aspirant) și urmau, în continuare, Cursul de Aplicație. La acest sistem s-a renunțat în anul 1927, când Școala Pregătitoare s-a despărțit de Școala de Aplicație.

Din lipsă de profesori, la începutul anului 1924 Cursul de Informații a suferit modificări în program, reducându-se parte din ore la unele cursuri.

În urma propunerii comandurului Isbășescu Ioan, profesor de Artilerie, în perioada 9-20 aprilie 1924, Cursul de Informații, căpitanii și ofițerii-elevi ai Secției de Aplicație au efectuat o vizită de documentare la Uzinele Reșița, Arsenalul Armatei, Pulberăria și Pirotehnia armatei.

La 24 mai 1924 a început examenul pentru absolvirea anului III, în fața comisiei prezidată de contraamiralul Vasile Scodrea, iar delegat al ministrului, căpitan-comandorul Schmidt Victor.

Au fost declarați absolvenți ai Secției de Aplicație sublocotenenții Casian Alexandru, Popescu Roman, Roșescu Gheorghe, Frumosu Mihail, Ioan Andrei, Dumitrescu Ioan, Lăzărescu Gheorghe, Lăzărescu Petre, Gealep Virgil, Rețeanu Eugen, Mihăilescu F., Niculescu Constantin, Toma Matei, Știubei Dumitru, Ștefănescu Gheorghe, Petcu D. Alexandru, Condeescu Dumitru și Mărgineanu Ovidiu. Sublocotenentul Tobescu Ioan a rămas pentru a doua oară repetent.

La 1 iunie 1924 toți ofițerii-elevi au plecat la noile unități, unde au fost repartizați conform ordinelor de bătaie.

La 1 aprilie 1925 comandantul Școlii Navale era comandorul Petre Bărbuneanu, ajutat de locotenent-comandorul Gheorghe Niculescu și directorul de studii, locotenent-comandorul Ioan Georgescu.

Conform D.M. nr. 274 din 27 martie 1925, canoniera „Căpitan Dumitrescu” a fost repartizată Școlii Navale ca navă-școală. În vederea plecării în voiaj de instrucție în apele internaționale, nava a fost amenajată de către Arsenalul Marinei, făcându-se unele modificări necesare cazării ofițerilor și elevilor.

La 1 mai 1925 a început examenul ofițerilor-elevi care au urmat cursurile Secției de Aplicație, în fața comisiei compusă din contraamiralul Scodrea Vasile, președinte, comandorul Bărbuneanu Petre, comandantul Școlii Navale, comandorul Schmidt Victor, delegat al Ministrului de Război, locotenent-comandorul Georgescu Ioan, director de studii, membri.

Au fost declarați reușiți următorii ofițeri-elevi: Promoția 1923 – sublocotenenții Harting Gheorghe, Năstase Constantin, Bercea Alexandru, Lungu Corneliu, Tradafirescu Eugen, Samson Titus, Zapolski Sergiu, Ionescu Paul, Eftimescu Ion, Cristodulo Constantin, Popescu Petre, Petrulian Mihai și Niculescu Dumitru; Promoția 1922 – sublocotenenții Bujoreanu Florea, Dumitriu

¹⁴ „Anuarul Marinei”, II/1925, p. 59.

Traian și Alimănescu Gheorghe. Sublocotenenții Niculescu Emilian și Boroiceanu Alexandru s-au retras de la examen, comisia declarându-i repetenți.

În acest an școlar, cursurile au fost predate de locotenent-comandor Georgescu Ioan (Navigație anul III), căpitan Roman August (Istoria războaielor, Submarine), căpitan Marcu Vasile (Trigonometrie, Construcții navale), căpitan Cucinchi Atanase (Regulamente pentru toate armele, Arme portative), căpitan-comandor Schmidt Victor (Manevre, Submarine), locotenent comandor Eisenbasser Camilo (Geografie maritimă, Oceanografie, Meteorologie, Hidrografie, Topografie, Mine și Torpile), locotenent-comandor Dumitrescu Alexandru (Electricitate anul II și III, Arme sub apă, Limba engleză, Drept internațional), căpitan Constantinescu Mihail (Artilerie), căpitan Prossinagg Carol (Navigație anul I și II), sublocotenent Lăzărescu Petre (Desen), ofițer mecanic șef clasa a 2-a Gheorghiu Ioan (Mașini marine), căpitan Negru A. Constantin (Aeronautică).

În perioada 24 iulie-25 august 1925, canoniera „Dumitrescu” a efectuat voiajul de instrucție pe coasta românească, vizitând porturile Sulina, Insula Șerpilor, Mangalia și Balcic. Alături de elevi s-au aflat la bord comandantul Școlii, în calitate de comandant superior, directorul de studii și comandantul canonierei, comandantul Unității elevilor și ofițerii de clasă ai elevilor și ofițerilor-elevi. La comanda Școlii a rămas locotenent-comandorul Niculescu Gheorghe. Nava-școală, armată, amenajată și aprovizionată cu proviziile necesare pentru 30 de zile, a ieșit în mare pentru instrucția elevilor și ofițerilor. În darea de seamă înaintată Inspectoratului Marinei s-a menționat: *«Instrucția și aplicațiile practice la diferite specialități executate de ofițerii-elevi și elevi la bordul navei-școală s-au executat după programul general de aplicații, întocmit la începerea campaniei de instrucție și aprobat de Inspectorat.*

Noii sublocotenenți prezentați din concediu la 22 iulie au fost repartizați la fiecare din serviciul bordului: Navigație, Artilerie, Timonerie, Dinam și Proiectoare, Manevre, Mitraliere, Infanterie, precum și la serviciul detaliului ca ajutoari ai ofițerilor titulari.

Serviciul de specialitate se execută săptămânal, după care prin rotație stabilită printr-un registru special, ofițerii se schimbau între ei, așa încât au trecut prin toate specialitățile.

Elevii au fost de asemenea repartizați la specialitățile importante, făcând serviciul de șef tunar, șef timonier, armament la tunuri, timonier la diferite posturi, rotația făcându-se tot săptămânal.

Noii sublocotenenți au executat în tot timpul serviciul de cart atât în marș cât și în staționare, câte doi ofițeri simultan, unul pe punte și altul pe comandă, sub conducerea și controlul ofițerului de cart sau de gardă.

Elevii au executat serviciul de șef de cart și timonier. Aplicațiile practice executate de elevi și ofițerii-elevi în timpul călătoriei de instrucție au fost cele indicate de programul general la capitolul Perioada I, și anume:

A. La navigație. În marș, ofițerii-elevi și elevii au executat, sub controlul ofițerului șef de cart, calcule de estimă, calcule de navigație costieră, regiunea plină de insule pe unde au navigat fiind foarte favorabilă acestor calcule, calcule de determinarea deviațiilor și controlul lor cu aștri și relevmente terestre, comparații la cronometre și ținerea jurnalelor de cronometre.

Ofițerii-elevi au executat, în afară de acestea, calcule de navigație astronomică, determinarea punctului prin drepte de înălțime prin latitudine meridiană și o dreaptă de înălțime, determinarea latitudinii cu polara etc.

Atât elevii cât și ofițerii-elevi au ținut un caiet de calcule de navigație, controlat de ofițerul însărcinat cu instrucția lor.

B. Manevre. Serviciul la bord. Timonerie. Ofițerii-elevi și elevii s-au pus la curent cu toate amănuntele cunoașterii navei și tuturor materialelor aflate la bord, executând un caiet special schițe ale diverselor compartimente sau aparate ale specialităților respective.

Au luat parte la toate manevrele navei la posturi stabilite prin registru de roluri, iar în porturi și rade s-au executat exerciții de bărci cu rame și vele, manevre de plecări, acostări etc. Sublocotenenții de corvoadă executau în afară de aceasta serviciul de șef de barcă în orice ocazie.

S-au executat exerciții de semnale Morse de zi și de noapte, precum și semnale cu codul internațional cu două nave străine întâlnite în port. Elevii au făcut serviciul curent de timonier la cârmă și timonier de veghe în gabie.

Elevii și ofițerii-elevi au ținut la zi un jurnal de bord, în care treceau toate evenimentele și datele privitoare la navigație, vizite executate în porturi, impresii asupra localităților văzute etc. Jurnalele erau periodic văzute de ofițerul însărcinat cu instrucția.

C. Artilerie. S-au executat teorii asupra materialului de artilerie aflat la bord, exerciții de ochire la „Percutor – Harqueur”, exerciții de armarea pieselor, precum și exerciții la posturile de luptă. De asemenea, exerciții de întrebuințarea telemetrului și a transmisiunii ordinelor.

D. Mașini. Ofițerii-elevi au făcut descrierea aparatelor motoare, au fost însă repartizați în mod special la acest serviciu deoarece călătoria de instrucție prezenta un mai mare interes în primul rând din punct de vedere al navigației și atât ofițerii cât și elevii erau ținuți a sta mai mult pe punte, în exerciții de navigație costieră, schițe de porturi, rade sau perspective ale coastei, etc. A rămas astfel a se executa mai intens serviciul la motoare în perioada III, când vom naviga iar pe coastele românești cunoscute deja de elevi și ofițeri.

E. Vizite. Un capitol al instrucției ofițerilor și elevilor în timpul călătoriei este constituit de numeroasele vizite executate prin porturi, atât la nave și stabilimente tehnice, cât și la muzee, localități istorice, etc., vizite ce au contribuit în mare măsură a înmulți și desăvârși atât cunoștințele de specialitate marinărească, cât și cele de cultură generală ale ofițerilor și elevilor.

S-au vizitat la Pireu cuirasatele „Kilkis”, „Lemnos” și „Averoff”, instalații de artilerie, torpile, aparate motoare, precum și Arsenalul din Salamina, dându-se elevilor și ofițerilor explicații asupra numeroaselor chestiuni ce nu le știau până atunci.

La Sumos, Tigani, Rados, Atena și Salonic s-au vizitat numeroase muzee, localități istorice cu renume mondial, dându-se ofițerilor și elevilor puțină de cunoaștere caracterele istoriei și artei antice (și uneori a perioadelor istorice), fapt ce constituie o prețioasă contribuție la cultura generală oricui.

Pretutindeni, explicațiile au fost date de persoanele cele mai competente indicate, arătându-ne cea mai largă și desăvârșită curtoazie. Călătoria în străinătate a fost mare folos pentru completarea instrucției practice a elevilor și ofițerilor și dezvoltarea cunoștințelor generale.

Li s-a dat să constate necesitatea cunoașterii limbilor străine și să se utilizeze cunoștințele ce le posedau în această privință; timizi la început în relațiile lor sociale, atât elevii cât și ofițerii-elevi au fost nevoiți apoi să se acomodeze obligațiilor sociale față de persoanele străine cu care au venit în contact.

Rezultatele ar fi fost cu mul mai bune dacă numărul elevilor și al ofițerilor nu ar fi fost atât de mare la bord. Resursele unei canoniere în material de bărci, armament și loc disponibil la bord sunt prea restrânse și nu permit instruirea unui număr atât de considerabil și într-un timp atât de scurt.

Pentru ca instrucția elevilor și ofițerilor-elevi să fie desăvârșită, trebuie ca fiecare să execute aceeași aplicație practică de repetate ori; numărul mare și timpul nu a permis aceasta.

Va trebui ca în viitor nava-școală să stea mai mult în fiecare port pentru a se putea vizita localitățile și să mai rămână și zile disponibile pentru executarea programului de instrucție. Aglomerația prea mare la bord are repercusiuni asupra stării de spirit și influențează în mod defavorabil bunului mers al personalului și al instrucției.

Numărul prea restrâns al oamenilor din echipaj, îngreunează întreținerea materialului și curățeniei și împiedică executarea unui program intensiv de instrucție cu elevii, care trebuie să îndeplinească prea multe din atribuțiile echipajului.

Din constatările făcute cu prilejul primei călătorii în străinătate a navei-școală, rezultă necesitatea micșorării numărului elevilor și ofițerilor-elevi ambarcați pe o canonieră, prin atașarea la nava-școală a două canoniere pentru executarea călătoriei de instrucție.

În acest mod s-ar da tinerilor ofițeri și prilejul de a se forma pentru serviciul în grup.

Se resimte mult lipsa unui regulament al serviciului interior la bord. Atâta timp cât nu se va completa acest gol, nu se va putea conta pe o bună instruire a viitorilor ofițeri pentru executarea serviciului la bord».

Între 22-28 septembrie, canoniera „Dumitrescu” a plecat cu elevii anului II și cu ofițerii-elevi în călătorie de instrucție în Delta.

La 31 octombrie s-au prezentat sublocotenenții pentru a urma cursurile Școlii de Aplicație.

La 1 noiembrie 1925 Școala Navală și-a început cursurile cu următorul personal din cadrele școlii: comandor Bărbuneanu Petre, comandantul școlii, locotenent comandor Georgescu Ioan, director de studii, locotenent-comandor Niculescu Gheorghe, ajutorul comandantului, căpitan Stoianovici Alexandru, director al Școlii de Aplicație, căpitan Cucinchi Atanase, comandantul Companiei Trupe, medic căpitan Rescanu Gheorghe, medicul școlii, locotenent Mărgineanu Ovidiu, comandantul Unității elevilor, locotenent Voinescu Victor, administrator locotenent Petrescu Ștefan, ofițer cu aprovizionarea și cazarmarea, sublocotenent Năstase Constantin, ofițer de clasă anul I și II, sublocotenent Harting Gheorghe, ofițer de clasă anul I și II, administrator sublocotenent Stanciu Ovidiu, casier și ofițer cu îmbrăcăminte, plutonier major Oprea Cristea, Compania Trupe, plutonier sanitar Pavel Mihai, sanitar, plutonier adjutant Mușat Mihai, cu materialul de studii și biblioteca, subșef de birou Ene Radu, Biroul Adjutanturii și șeful Registraturii și împieगत clasa a 3-a Liteanu Elena, dactilografă.

Cursul de Informații a fost urmat de căpitanii Dobrescu, Isvoranu Teodor, Cristescu Nicolae, Darian Dumitru și Verbiceanu Marius.

Secția de Aplicație a fost urmată de sublocotenenții Dragoș Alexandru, Budescu Radu, Petrescu Tocineanu Gheorghe, Ghenădescu Paul, Stănescu Ioan, Bănică Ioan, Călărașu Petre, Teohari Mircea, Stanciu Dumitru, Grecescu Emil, Vasilescu Nicolae, Cristescu Ioan, Mircescu Ioan, Popovici Horia, Pârâianu Nicolae, Mocanu Gheorghe, Popescu Teodor, Petrescu Tocineanu Ion, Marinescu Vasile, Popescu Ioan, Orănescu Cicerone, Gheorghiu Romulus, Ringhiopol Haralambie, Crăciuneanu Constantin, Ionescu Mircea, Borș Constantin, Popovici Eneea, Drinceanu Gabriel, Nedelescu Corneliu, Belu Pompiliu și Dumitrescu Armand.

În anul școlar 1925-1926 cursurile au fost predate de comandor Bărbuneanu Petre (Geografie maritimă, Meteorologie, Hidrografie și Oceanografie), locotenent-comandor Popovici Grigore (Limba franceză), căpitan Stoianovici Alexandru (Drept internațional⁹, căpitan Cucinchi Atanase (Topografie, Arme), locotenent Voinescu Victor (Trigonometrie, Construcții navale), comandor (r) Negulescu Aurel (Navigație anul II și III), căpitan-comandor Schmidt Victor (Manevre, Submarine), locotenent-comandor Dumitrescu Gheorghe (Limba engleză, Regulamente), locotenent-comandor Dumitrescu Alexandru (Arme sub apă, Electricitate și T.F.S.), locotenent-comandor Măicănescu Gheorghe (Aeronautică), căpitan Constantinescu Mihail (Artilerie anul II și III), sublocotenent Năstase Constantin (Navigație anul I), sublocotenent Harting Gheorghe (Artilerie anul I), locotenent-colonel Zavela Ion (Legislație), ofițer mecanic șef clasa a 2-a Brânză Teodor (Mașini marine), căpitan Georgescu Vladimir (Istoria războaielor navale), inginer Cotovu

Virgil (Mecanică și Analitică), inginer Rizescu Cristea (Algebră superioară, analiză infinitezimală), inginer Bodreag Cristea (Geometrie analitică, Electricitate), inginer Dumitrescu Ioan (Educație fizică), pilot Antonio Rotta (Matelotaj), profesor Rigo Constantinescu (Desen) și profesor Moruzof (Muzică).

În urma ordinelor și instrucțiunilor, s-a introdus în programul Școlii Navale și predarea Cursului de Gaze. Cu D.M. nr. 357/1920, a fost completată decizia anterioară cu următorii profesori: general Schmidt Ion (Tactica gazelor), medic colonel Bălănescu Ion (Terapeutică), maior Popescu Nicolae (Organizarea serviciilor gazelor) și profesor Zaharescu Vasile (Tehnica gazelor). Tot prin această decizie, ofițerul mecanic Sterian Teodor a fost numit profesor la cursul Mașini marine, în locul ofițerului șef Gheorghiu Ioan, plecat în Italia cu canonierele.

La 24 noiembrie locotenent-comandorul Popovici Grigore, numit director de studii în locul comandorului Georgescu Ioan, mutat la Inspectoratul Marinei, a luat serviciul în primire. La aceeași dată, locotenent-comandorul Niculescu Gheorghe a fost detașat ca șef de stat major la Divizia de Mare, funcția de ajutor de șef de corp fiind preluată tot de locotenent-comandorul Popovici Grigore.

La începutul anului școlar programul a suferit multe modificări din cauza lipsei profesorilor, în special a celor militari.

La 1 februarie 1926, sublocotenentul Stănescu Ioan din Secția de Aplicație a fost trecut în retragere din cauză de boală.

La 1 aprilie s-a încheiat Cursul de Informații al căpitanilor. Locotenent-comandorul Popovici Grigore, plecat într-un serviciu ordonat, a fost înlocuit la 20 aprilie cu căpitanul Stoianovici Alexandru.

La 1 mai 1926 a început examenul de absolvire a Școlii de Aplicație în fața comisiei compusă din contraamiralul Gavrilescu Mihail, președinte, comandorul Bucholtzer Corneliu, delegatul Inspectoratului General al Marinei, comandorul Bărbuneanu Petre, comandantul Școlii Navale, căpitanul Stoianovici Alexandru, director de studii și profesorii cursurilor respective.

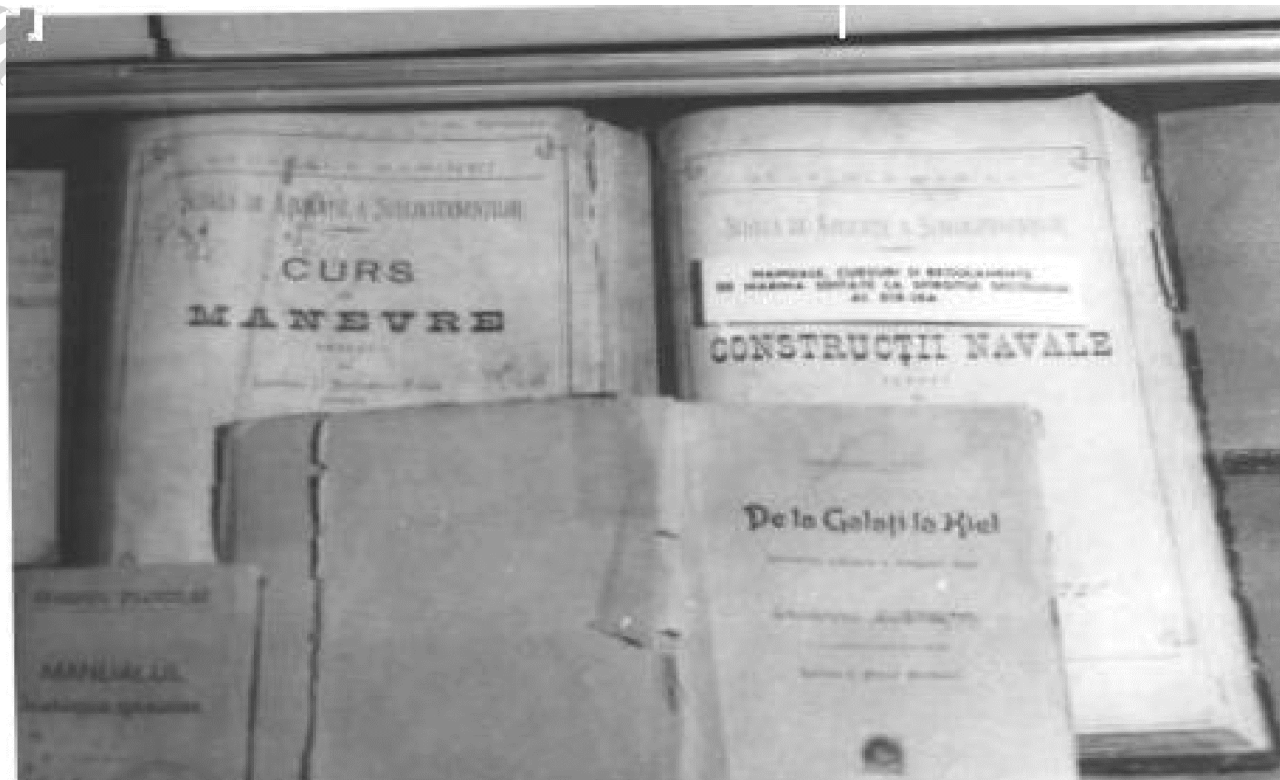
Din cei 30 de ofițeri-elevi care au urmat regulat anul III, sublocotenentul Orănescu Cicerone a rămas repetent, ceilalți fiind clasificați pe promoții. Promoția 1923: sublocotenenții Dragoș Alexandru, Ghenădescu Paul, Petrescu Tocineanu Gheorghe și Budescu Radu. Promoția 1924: sublocotenenții Bănică Ioan, Cristescu Ion, Grecescu Emil, Teohari Mircea, Popovici Horia, Călărașu Petre, Pârâianu Nicolae, Vasilescu Nicolae, Mircescu Ion, Stanciu Dumitru, Marinescu Vasile, Popescu Ion, Mocanu Gheorghe, Petrescu Tocineanu Ion, Popescu Tudor și Gheorghiu Romulus. Promoția: 1925 sublocotenenții Ringhiopol Haralambie, Crăciuneanu Constantin, Ionescu Mircea, Borș Constantin, Nedelescu Corneliu, Drinceanu Gheorghe, Belu Pompiliu, Popovici Eneea și Dumitrescu Armand.

Anul școlar 1926-1927 a început cu personal: comandor Buchholtzer Corneliu, comandant, căpitan-comandor Pogonat Constantin, ajutor, locotenent-comandor Zlatian Paul, director de studii, căpitan Bălan Iacob, comandantul Unității elevilor, căpitan Dobrescu Constantin, ofițer de clasă la anul III, locotenent Voinescu Victor, ofițer de clasă la anul II, locotenent Săndulescu Vasile, ofițer de clasă la anul I, locotenent Săvulescu Eugen, ofițer de clasă la anul T.R., medic căpitan Prezeanu Gheorghe, medicul Școlii, locotenent Mărgineanu Ovidiu, locotenent Dumitrescu Ioan, comandantul Companiei Trupe, administrator locotenent Stanciu Ovidiu, casier și ofițer cu îmbrăcămintea, administrator locotenent Gabrilescu Nicolae, ofițer cu cazarmarea, medic locotenent stagiar Tastlich Gustav, Infirmeria Școlii, maestru militar clasa a 3-a Dumitrescu Marin – Bateria de 75 mm, plutonier major Oprea Cristea, Compania trupe, plutonier major Mușat Mihai – Biblioteca și aprovizionarea, plutonier sanitar Pavel Mihai, Infirmeria Școlii, subșef de birou Ene Radu, comandamentul Școlii, impiegat clasa a 3-a Liteanu Elena, comandamentul Școlii și bucătar Niculescu Anton, bucătarul Școlii.

Ofițerii anului III: sublocotenenții Orănescu Cicerone, Constantinescu Constantin, Constantinescu Ioan, Giurgiuc Mihail, Ghezzo Eduard, Horodincă Titus, Hristu Gheorghe, Mosor Nicolae, Sandu Constantin, Scorțescu Gheorghe și Stănescu Gheorghe.

Profesori: inginer Rizescu Gheorghe (Algebră superioară, Analiză infinitezimală), locotenent Dumbravă Alexandru (Descriptura, Trigonometrie), Săndulescu Vasile, Voinescu Victor (suplinitori), inginer Cotovu Virgil (Mecanică), căpitan-comandor Dumitrescu Gheorghe (Limba engleză), căpitan Verbiceanu Marius (Limba franceză), sublocotenent Drinceanu Gheorghe (ajutor), căpitan-comandor Dumitrescu Gheorghe (Regulamentul serviciului la bord și Regulamente), locotenent Mărgineanu (ajutor), căpitan Cucinchi Atanase (Regulamente pentru toate armele), locotenent Mărgineanu (ajutor), căpitan Budiș Alexandru (Tactica armelor de uscat), locotenent colonel Zavela Ioan (Legislație și administrație), Intendent maior Predescu M. (ajutor), căpitan Cucinchi Atanase (Arme portative), locotenent Mărgineanu (ajutor), comandor Bărbuneanu Petre (Geografie maritimă și Oceanografie), căpitan-comandor Pogonat Constantin (ajutor), căpitan Stoianovici Alexandru (Hidrografie, Topografie și Meteorologie), sublocotenent Ringhiopol Haralambie (ajutor), căpitan Cristescu Nicolae (Navigație), sublocotenent Năstase C. (ajutor), locotenent-comandor Constantinescu Mihail (Artilerie, Trageri și Balistică), sublocotenent Harting Gheorghe (ajutor), locotenent-comandor Dumitrescu Alexandru (Arme sub apă), locotenent Săvulescu Eugen (ofițer mecanic clasa 1 Velciu Eugen (Mașini marine), căpitan-comandor Dumitrescu Gheorghe (Construcții navale), locotenent Voinescu Victor (ajutor), comandor Schmidt Victor (Manevre), comandor Schmidt Victor (Submarine), locotenent-comandor Fundățeanu Preda (Drept internațional), căpitan Bălan Iacob (ajutor), căpitan Cristescu Nicolae (Istoria războaielor), căpitan-comandor Pogonat Constantin (ajutor), locotenent-comandor Măicănescu Gheorghe

(Aeronautică), profesor Rigo Constantinescu (Desen), profesor Moruzoff (Muzica), șeful Muzicii Kuhuert Iulius (Muzică instrumentală), inginer Cotovu Virgil (Geometrie analitică), sublocotenent Năstase C. (ajutor), comandor Schmidt Victor (Aplicații marinărești), locotenent Dumitrescu I. (Educație fizică), medic căpitan Brezeanu Gheorghe (Igienă), profesor Mureșanu Constantin (Educație morală, Psihologie și Pedagogie).

Cursuri predate la Școala de Aplicație

Conform Ordinului Inspectoratului General al Marinei nr. 5599, la 3 noiembrie 1926 s-a desfășurat un examen pentru trimiterea în Franța a unui locotenent, în fața comisiei compusă din președintele contraamiralul Gavrilescu Mihail și membrii comandorul Bucholtzer Corneliu și inginerul Cotovu Virgil. A fost declarat reușit locotenentul Dumitriu Traian.

La 1 aprilie 1927 Școala Navală era comandată de comandorul Corneliu Bucholtzer, ajutat de căpitan-comandorul Alexandru Constantinescu și directorul de studii, locotenent-comandorul Paul Zlatian.

La 9 aprilie 1927 sublocotenentul Niculescu Emilian a plecat la corpul său, urmând să-și completeze anul cu următoarea promoție.

La 22 aprilie funcția de ajutor a fost preluată de căpitan-comandorul Constantinescu Alexandru.

La 2 iulie sublocotenenții Halus Grigore și Levitski Boris, primii clasificați pentru a participa la voiajul canonierei „Dumitrescu”, au plecat pentru 14 zile în concediu. La aceeași dată, căpitanul Dobrescu Constantin și locotenentul Voinescu Ioan au fost chemați urgent la Inspectoratul Marinei, pentru a pleca în străinătate.

La 20 iulie M.S. Regele Ferdinand I încetând din viață, s-a declarat stare de asediu. La 21 iulie toate trupele din garnizoana Constanța au depus jurământul Regelui Carol al II-lea.

La 6 octombrie a început examenul final pentru anul III, în fața comisiei compusă din contraamiral Gavrilescu Nicolae, președinte, comandor Bucholtzer Corneliu, comandantul Școlii Navale, locotenent-comandor Zlatian Paul, director de studii și profesorii cursurilor respective.

Au fost declarați absolvenți ai Școlii Speciale următorii sublocotenenți din promoția 1924: Orănescu Cicerone, Constantinescu Constantin, Ștefănescu Gheorghe, Hristu Gheorghe, Scorțescu Nicolae, Mosor Nicolae, Ghezso Eduard, Giugiuc M. și Sandu Constantin.

Sublocotenentul Horodincă Titus a fost eliminat de la examen, deoarece a fost prins copiind la teza de Mecanică.

La 15 octombrie s-au prezentat 19 ofițeri-elevi (17 din promoția anului 1927 și 2 din promoția 1926) și 1 din promoția mai veche, pentru a urma anul III.

Anul școlar 1927-1928 a început cu următorul personal: comandor Bucholtzer Corneliu (comandantul școlii), căpitan-comandor Constantinescu Alexandru (ajutor), locotenent-comandor Zlatianu Paul (director de studii), căpitan Pelimon Aurel (comandantul Unității elevilor), medic căpitan Brezeanu Gheorghe (medicul Școlii), locotenent Săvulescu Eugen (ofițer clasă anul II), locotenent Borcea Ioan (ofițer clasă anul I), locotenent Dumbravă Alexandru (ofițer clasă anul III), locotenent Samson Titus (ofițer clasă T.T.R.), locotenent Dumitrescu Ioan (comandantul Unității Trupe și adjutant), administrator căpitan Constantinescu Gheorghe (ofițer cu cazarmarea), administrator locotenent Stanciu Ovidiu (casier și ofițer cu îmbrăcămintea), maestru militar clasa a 3-a Dumitrescu Marin (bateria de 75 mm), plutonier major Oprea Cristea (Compania trupe), plutonier major sanitar Pavel Mihai (Infirmeria școlii), plutonier major administrație Mușat Mihai (biblioteca și ofițer cu aprovizionarea), subofițer de birou Ene Radu (Direcția de studii și șeful Registraturii), desenator stagiar Andreescu Dumitru (desenator), Liteanu Elena (dactilografă) și bucătar șef Niculescu Anton (bucătar).

Din anul III făceau parte ofițerii-elevi sublocotenenții Niculescu Emilian, Constantinescu Ioan, Levitski Boris, Mitescu Dumitru, Niculescu Ioan, Antonescu Teodor, Adam Traian, Horodincă Titus, Pușcaș Leonte, Halus Grigore, Popovici Mircea, Bordenache Ovidiu, Niculau Eustațiu, Tudorache Florea, Zaharia Ioan, Vovu Ioan, Răceanu Ion, Constantinidi Radu și Cipu Constantin.

La 1 noiembrie administrator căpitan Constantinescu Gheorghe fiind mutat la Regimentul Infanterie, a fost înlocuit de administrator locotenent Mihăilescu C., care a luat în primire Serviciul Cazarmare.

La 4 mai 1928 ofițerii anului III au început examenele teoretice, în fața comisiei compusă din contraamiralul Gavrilescu Mihail (președinte), comandorul Bucholtzer Corneliu (comandantul

Școlii Navale), comandorul Bărbuneanu Petre (delegatul Inspectoratului General al Marinei), locotenent-comandorul Zlatianu Paul (directorul de studii și a profesorilor respectivi). Au fost declarați reușiți sublocotenenții Halus Grigore, Levitski Boris, Mițescu Dumitru, Niculescu Ioan, Horodincă Alexandru, Antonescu Teodor, Adam Traian, Pușcaș Leonte, Popovici Mircea, Nicolau Eustațiu, Bordenache Ovidiu, Tudorache Florea, Zaharia Ion, Vovu Ioan, Constantinidi Radu, Constantinescu Ion, Niculescu Emilian, Klein Radu și Horodnică Titus.

Sublocotenenții Răceanu Ion și Mitrofan Emil au fost declarați repetenți, iar sublocotenentul Cipu Constantin a fost trecut la Aviație.

La 6 octombrie 1928 a început examenul teoretic și practic al ofițerilor Secției de Aplicație, în fața comisiei compusă din contraamiralul Gavrilescu Mihail (președinte), comandorul Bărbuneanu Petre (delegatul Inspectoratului General al Marinei), comandorul Bucholtzer Corneliu (comandantul Școlii Navale), locotenent-comandorul Zlatian Paul (director de studii) și profesorii respectivi.

La examen s-a prezentat și sublocotenentul Horodincă Titus, eliminat de la examenul din anul 1927.

Au fost declarați absolvenți ai Școlii de Aplicație: din promoția 1923 sublocotenentul Niculescu Emilian; din promoția 1924 sublocotenentul Klein Radu; din promoția 1926 sublocotenenții Horodincă Titus și Constantinescu Ioan; din promoția 1927 sublocotenenții Halus Grigore, Mițescu Dumitru, Levitski Boris, Niculescu Ioan, Antonescu Teodor, Pușcaș Leonte, Bordenache Ovidiu, Horodincă Alexandru, Popovici Mircea și Adam Traian. Au fost declarați repetenți sublocotenenții Nicolau Eustațiu, Tudorache Florea, Zaharia Ioan, Vovu Ioan și Constantinidi Radu.

În zilele de 1 și 2 octombrie 1928, comisia pentru examinarea comandanților pentru căpitani, secunzi și mecanici la mare, compusă din comandorul Bărbuneanu Petre, președinte, comandorul (r) Negru Constantin, căpitan-comandorul (r) Popescu Ștefan, căpitanul Bardescu Nicolae, medicul căpitan Brezeanu Gheorghe, a examinat-o și pe A.L.R. Principesa Ileana pentru brevetul de ofițer de bord clasa I (secund).

În ziua de 1 octombrie A.S.R. Principesa Ileana a trecut examenul medical și examenul scris, alături de ceilalți candidați, iar în ziua de 2 octombrie a susținut examenul oral și practic. La examenul oral, Principesa a trebuit să rezolve următoarele probleme: Trigonometrie (să se arate care sunt liniile trigonometrice; rezolvarea unui triunghi dreptunghic), Lucrări pe hartă (transformarea unui drum adevărat în drum la compas de la Balcic la Constantinopol), Meteorologie (barometru înregistrator și presiunea atmosferică), Navigație (citirea unui unghi la sextant și măsurarea unui unghi cu sextantul), Manevre (manevra de întoarcere a yachtului „Isprava” cu velele și cu mașina; salvarea unui om în pericol de a se îneca și primele ajutoare după scoaterea din apă a înecatului;

luminile de poziție la vasul cu aburi și cu pânze; semnalele de întoarcere cu fluierul; semnalele de ceață cu fluierul; semnalele unui vas în imposibilitate de a manevra).

Principesa Ileana la bordul yachtului „Isprava”

La partea practică, A.S.R. Principesa Ileana a manevrat canoniera „Ghiculescu” pentru a pleca și acosta la cheu.

În urma acestui examen, Principesa a obținut media 8 și a fost declarată reușită. Cu acest prilej, s-a încheiat un proces verbal, care a fost înmănat Principesei în careul canonierei „Ghiculescu”, președintele comisiei subliniind: *„Alteță Regală, Comisiunea a constatat cu deplină satisfacție pregătirea desăvârșită pe care A.V.R. ați dovedit în fața ei, cu ocazia examenului ce l-ați depus pentru obținerea brevetului de ofițer de bord clasa a II-a.*

Comisiunea a mai constatat cu mândrie că A.V.R. ați fost prima femeie româncă care a căutat să pătrundă secretele și misterele artei marinărești.

În urma acestui examen, noi vă declarăm reușită pentru obținerea brevetului de ofițer de bord clasa a I-a și vă dorim ca în sesiunea următoare să vă putem examina pentru obținerea brevetului de căpitan de cursă lungă, fiind siguri că A.V.R., prin munca ce veți depune și prin aptitudinile cu care sunteți dotată, veți reuși.

Noi vă felicităm pentru succesul obținut și vă urăm reușită deplină în întreprinderile ce le veți încerca pe calea mării.

Să trăiți, Alteță Regală!”

Anul școlar 1928-1929 a început la 15 octombrie 1928, cu următorul personal: comandor Bărbuneanu Petre (comandantul școlii), locotenent-comandor Zlatian Paul (director de studii și ajutor), căpitan Pelimon Aurel (comandantul Unității elevilor), locotenent Petrovici Mișu (ofițer de clasă anul III), locotenent Borcea Ioan (ofițer de clasă anul II), locotenent Harting Gheorghe (ofițer de clasă anul I), locotenent Samson Titus (comandantul Companiei trupei), sublocotenent Driceanu Gabriel (adjutant), medic căpitan Brezeanu Gheorghe (medicul Școlii), administrator căpitan Vrănaș Constantin (ofițer cu cazarmarea), administrator locotenent Stanciu Ovidiu (casier și ofițer cu îmbrăcămintea), plutonier major Oprea Cristea (la Compania trupei), plutonier administrație Mușat Mihai (cu biblioteca și aprovizionarea), plutonier sanitar Pavel Mihai (la infirmeria școlii), subșef birou clasa a 2-a Ene Radu (șef registru și la Direcția de Studii), Liteanu Elena (dactilograf), Dragu Anghel (dactilograf) și bucătar Ștefan Costache.

Anul III a fost urmat de următorii ofițeri-elevi: Prejbeanu Iulian, Tăutu Marcel, Constantinidi Radu, Nicolau Eustațiu, Vovu Ioan, Brătulescu Stelian, Antoniu Gheorghe, Andrieș Ștefan, Ioachim Dumitru, Chiriac Gheorghe, Negulescu Zaharia, Drimba Gheorghe, Alexandrescu Mihail, Tudorache Florea, Costăchescu Gheorghe, Limbidi Ovidiu, Răceanu Ion, Zaharia Ion, Udriski Traian, Bondarencu Alexandru, Bădulescu Florin, Gomoescu Grigore, Costin Constantin, Brandabur Alexandru și Agarici Dumitru.

În anul școlar 1928-1929 cursurile au fost predate de locotenentul Borcea Ioan (Trigonometrie), inginer Rizescu Gheorghe (Algebră superioară, analiză infinitezimală), inginer Săvescu Mircea (Geometrie analitică și descriptivă), inginer șef Cotovu Virgil (Mecanică), inginer Georgescu (Limba engleză), avocat Irimescu (Limba franceză), comandor Bărbuneanu Petre (Oceanografie), locotenent Bănică Ion (Navigație anul I), locotenent Harting Gheorghe (Navigație anul II), locotenent Săndulescu Vasile (Navigație T.T.R.), locotenent Samson Titus (Artilerie anul I), locotenent-comandor Constantinescu Mihail (Artilerie anul II și III), căpitan Bardescu Nicolae (Artilerie T.T.R.), locotenent-comandor Dumitrescu Alexandru (Arme sub apă anul I, II și III), locotenent Petrovici Mișu (Arme sub apă T.T.R.), locotenent Harting Gheorghe (Electricitate anul I), locotenent Săvulescu Eugen (Electricitate anul I), locotenent Niculescu Constantin (Electricitate anul III), ofițer mecanic clasa a 2-a Ciocănescu (Mașini marine T.T.R.), ofițer mecanic clasa 1 Brânză Teodor (Mașini marine anul I, II și III), locotenent Dumitrescu I. (Construcții navale), locotenent-comandor Stoianovici Alexandru (Hidrografie), comandor Schmidt Victor (Manevre și Submarine), locotenent Săvulescu Alexandru (Aeronautică), căpitan-comandor Gheorghiu Alexandru (Istoria războaielor maritime), locotenent Tradafirescu Eugen (Drept internațional), locotenent-comandor Iacomî Dorin (Criptologie), căpitan Budiș (Tactica armelor de uscat), căpitan Cristescu Nicolae (Gaze), căpitan-comandor Popovici Grigore (Regulamente pentru toate armele, Regulamente de marină), intendent căpitan Păun Diogen (Legislație), căpitan Cucinchi Atanase

(Arme portative), profesor Constantinescu R. (Desen), profesor Moruzof (Muzică) și pilot Antonio Rotta (Matelotaj).

La 6 octombrie 1928 a început examenul practic al ofițerilor din Școala de Aplicație, în fața comisiei compusă din președinte: contraamiralul Gavrilescu Mihail și membrii: delegatul Inspectoratului Marinei, comandor Bărbuneanu Petre, comandantul Școlii Navale, comandor Bucholtzer Corneliu, director de Studii, locotenent-comandor Zlatian Paul și a ofițerilor respectivi.

La examen s-a prezentat și sublocotenentul Horodincă Titus, eliminat la examen în anul 1927. Au fost declarați absolvenți ai Școlii de Aplicație sublocotenenții Niculescu Emilian din promoția 1923, Klein Radu din promoția 1924, Horodincă Titus din promoția 1926, Halus Grigore, Levitski Boris, Antonescu Teodor, Bordenache Ovidiu, Popovici Mircea, Mitescu Dumitru, Niculescu Ioan, Pușcaș Leonte, Horodincă Alexandru și Adam Traian din promoția 1927.

Au fost declarați repetenți sublocotenenții Nicolae Eustațiu, Zaharia Ioan, Tudorache Florea, Vovu Ioan și Constantinidi Radu.

La 1 octombrie 1928 la comanda Școlii Navale se aflau comandorul Petre Bărbuneanu, comandant și căpitan-comandorul Grigore Popovici, ajutor și director de studii.

În baza Ordinului Inspectoratului General al Marinei, la 10 ianuarie 1929, sublocotenentul Antoniu Gheorghe a fost îndepărtat din școală, la propunerea Consiliului școlii, pentru indisciplină și rea voință la învățătură.

La 3 mai ofițerii Secției de Aplicație, împreună cu directorul de studii, căpitan-comandorul Popovici Grigore și ofițerii din cadrele școlii, au plecat într-o excursie de documentare, vizitând Fabrica de Explozivi Făgăraș, Uzinele Reșița, Uzinele de la Anina, precum și orașele Brașov, Arad și Timișoara.

Conform Ordinului Inspectoratului General al Marinei, în dimineața zilei de 8 mai, o delegație compusă din comandorul Bărbuneanu Petre, comandantul Școlii Navale, locotenentul Harting Gheorghe, comandantul gărzii drapelului și 6 elevi din anul I și II pleacă la București cu vechiul drapel al Școlii Navale, pentru a asista la ceremonia distribuirii noilor drapele și la predarea celor vechi.

De la Gara de Nord alaiul de drapele a fost condus cu ceremonialul obișnuit la Arsenalul Armatei, unde s-a depus vechiul drapel.

La ora 17.00, în sala bizantină a Palatului Cotroceni a avut loc ceremonia țintuirii noilor drapele, bătând cuie A.S. Regele Mihai I, A.S. Regina Maria, M.S. Principele Regent Nicolae, A.S.L.L. Principesele Elena și Ileana, ministrul de Război, comandantul Școlii Navale și comandantul Gărzii Drapelului.

În ziua de 9 mai, Ziua Eroilor, la ora 9.00, la Palatul Cotroceni, în fața bisericii a avut loc un serviciu divin, la care au asistat membrii Familiei Regale, generalii garnizoanei București și

delegații corpurilor care primeau noile drapele. După serviciul divin s-a desfășurat ceremonia predării vechilor drapele și primirea celor noi.

Comandantul Școlii, comandantul gărzii și cei doi portdrapel au avansat în fața A.S.R. Principele Regent, cu ambele drapele.

Drapelul nou a fost înmănat aghiotantului de serviciu, cel vechi fiind predat de comandantul Școlii Navale A.S.R. Principele Regent. A.S.R. a luat noul drapel de la aghiotant și l-a încredințat comandantului Școlii, cu recomandarea de a-l păstra cu onoare și glorie. Comandantul școlii a mulțumit pentru încrederea acordată, jurând că va păzi drapelul cu credință pentru țară și tron.

La 10 mai delegația Școlii Navale a participat la defilare, împreună cu cortegiul de 180 de drapele din provincie, în fața Familiei Regale și a oficialităților.

În dimineața zilei de 11 mai, delegația a revenit la Constanța, unde a fost întâmpinată de Compania elevilor Școlii Navale. Drapelul a fost condus la Școală, unde comandantul a prezentat elevilor obligațiile pe care le au față de acest simbol și mândria cu care trebuie să privească acordarea acestei încrederi.

La 16 mai ofițerii din Aplicație s-au prezentat comandantului cu ocazia plecării la unități.

Anul școlar 1929-1930 a început la 15 octombrie 1929, cu următorul personal: comandor Bărbuneanu Petre (comandant), căpitan-comandor Popovici Grigore (ajutor și director de studii), medic căpitan Bălășel I. (medicul școlii), locotenent Oniceanu R. (comandantul companiei trupei),

locotenent Dumbravă Alexandru (comandantul Unității elevi), locotenent Bănică Ion (ofițer de clasă T.T.R.), locotenent Ringhiopol Haralambie (ofițer de clasă anul I), locotenent Harting Gheorghe (ofițer de clasă anul II), locotenent Tradafirescu Emil (ofițer de clasă Secția mecanici și șeful Bibliotecii), locotenent Martinescu V. (ajutant), administrator locotenent Stanciu Ovidiu (casier, ofițer cu îmbrăcămintea și aprovizionarea), administrator sublocotenent Comșa Ion (ofițer cu cazarmarea), maestru stagiar Catrinoiu Gheorghe (materiale de studiu), plutonier major Oprea Cristea (Compania trupei), plutonier major administrație Mușat Mihai (aprovizionare), plutonier major sanitar Pavel Mihai (Infirmerie), serg. Întreținere Bucur Constantin (ajutor cazarmare), subșef de birou Ene Radu (șeful Registraturii și la Direcția de studii), dactilograf Dragu Anghel (dactilograf comandament), Morarescu Octavian (desenator), Niculescu Anton (bucătar șef popota elevi), Ecaterina Melter (șefă lenjerie).

În anul școlar 1929-1930, cursurile au fost predate de inginer Rizescu Gheorghe (Topografie, Analiză infinitezimală, Algebră superioară, Geometrie analitică), profesor Gheorghiu Ion (Geometrie descriptivă), inginer șef Cotovu Virgil (Mecanică, Termodinamică), prof. ing. Vlad Georgescu, ajutor comandor Bărbuneanu Petre (Limba engleză), avocat Irimescu Constantin, ajutor căpitan-comandor Popovici Grigore (Limba engleză), locotenent-comandor Bălan Iacob (Regulamente pentru toate armele, Regulamente de marină, Organizarea Marinei), intendent căpitan Păun Diogen, ajutor locotenent Stanciu Ovidiu (Legislație), căpitan Budiș Alexandru (Organizarea Armatei), căpitan Constantinidi Constantin (Arme portative, Infanterie), locotenent-comandor Cristescu Nicolae (Morală, Disciplină, Educație), comandor Bărbuneanu Petre, ajutor căpitan-comandor Pogonat (Geografie maritimă, Oceanografie), locotenent Harting Gheorghe, ajutor locotenent Ringhiopol Haralambie (Navigație), căpitan-comandor Constantinescu Gheorghe (Artilerie anul I), căpitan-comandor Dumitrescu Alexandru (Arme sub apă), locotenent Antonescu Alexandru (Electricitate an I), locotenent Antonescu Nicolae (Electricitate anul II), locotenent Mircescu Ion (Electricitate mecanici I), ofițer mecanic șef clasa a 2-a Ciocănescu Grigore (Mașini anul I), ofițer mecanic șef clasa a 2-a Brânză Teodor (Mașini anul II și I), căpitan-comandor Constantinescu Gheorghe (Construcții navale), locotenent-comandor Stoianovici Alexandru, ajutor locotenent Ringhiopol Haralambie (Meteorologie, Hidrografie), comandor Schmidt Victor (Manevre), ofițer mecanic șef Ciocănescu Grigore (Tehnologie), profesor Rigo Constantinescu (Desen, Desen de mașini), profesor Moruzof Ioan (Muzică), căpitan Stănescu Ion (Exerciții de Infanterie), locotenent Marinescu Vasile (Cinematică, Sport), comandor Schmidt Victor, ajutor ofițer de clasă (Exerciții marinărești, Manualul timonierului gabier, Semnale), ofițerii de clasă, ajutor maestru Văleanu (Matelotaj), ofițer mecanic clasa 1 Brânză Teodor (Lucru în atelier).

Între 6-12 octombrie au avut loc examenele teoretice și practice ale ofițerilor Școlii Speciale, la care s-au prezentat 24 ofițeri-elevi și sublocotenentul Cipu Constantin, detașat de la

Aviație. Toți cei 25 de ofițeri au fost declarați absolvenți ai Școlii (7 din promoția 1927 și 18 din promoția 1928).

La 8 iunie 1930 A.S. Regală Principele Carol s-a proclamat rege al României, sub denumirea de regele Carol al II-lea. Trupele și ofițerii, precum și personalul armatei au depus jurământul de credință noului Rege.

La 1 noiembrie s-au prezentat sublocotenenții promoției 1920 pentru a urma Școala Specială.

În anul școlar 1930-1931 cursurile au început cu următorul personal: comandor Bărbuneanu Petre, comandant, căpitan-comandor Popovici Grigore, ajutor, locotenent-comandor Bardescu Nicolae, director de Studii, căpitan Dumbravă Alexandru, ofițer de clasă la Școala Specială, medic căpitan Bălășel Constantin, medicul Școlii, locotenent Onceanu Remus, comandantul Unității Elevi, locotenent Trandafirescu Eugen, ofițer de clasă, locotenent Mocanu Gheorghe, ofițer de clasă, locotenent Popovici Horia, ofițer de clasă, ofițer mecanic II Cociaș Constantin, sublocotenent Alexandrescu M., sublocotenent Udriski Traian, adjutantul Școlii, administrator locotenent Stanciu Andrei, casier și ofițer cu îmbrăcămintea, administrator sublocotenent Comșa Ion, ofițer cu cazarmarea și aprovizionarea, plutonier major Oprea Cristea, Compania trupei, plutonier major sanitar Pavel Mihai, Infirmeria Școlii, plutonier major administrație Mușat Mihai, ajutor la aprovizionare, maestru militar Radu, șeful materialelor de studiu, subșef de birou Ene Radu, șef Registraturii și Direcția de studii, dactilograf Dragu Anghel, dactilograf, desenator Stan Virgil, litograf Bălan Nicolae, șeful Litografiei, bucătar șef Niculescu Anton, bucătar Unitate elevi, Ecaterina Meltzer, șefă lenjerie.

Ofițerii Școlii Speciale erau sublocotenenții: Andreescu Nicolae, Bădescu Gheorghe, Comănescu Dumitru, Costea, Filip Nicolae, Grădinaru Valeriu, Isbășescu Gheorghe, Negreci Vasile, Panait Ion, Sârbu Valeriu, Sârbu Gheorghe, Șerbănescu Ovidiu, Simionescu Nicolae, Siminică Grigore, Stoian Ion, Stăiculescu Dumitru, Trache Marian, Văleanu Barbu și Verdescu Aurel.

La 8 aprilie 1930 comandantul Școlii Navale era comandorul Petre Bărbuneanu, ajutat de locotenent-comandorul Dorin Iacomi.

La 9 octombrie 1930 a fost admisă, în premieră, prezentarea ofițerilor de marină la examenul de admitere în Școala de Război, la care au fost declarați reușiți locotenenții Săvulescu Eugeniu și Harting Gheorghe.

La 15 octombrie 1930 la comanda Școlii Navale a rămas comandorul Petre Bărbuneanu, ajutat de căpitan-comandorul Marin Grigore Popovici și locotenent-comandorul Nicolae Bardescu, director de studii.

La 26 mai 1931 ofițerii-elevi au încheiat cursurile teoretice. Examenul de absolvire a Școlii Speciale a avut loc la 15 octombrie 1931.

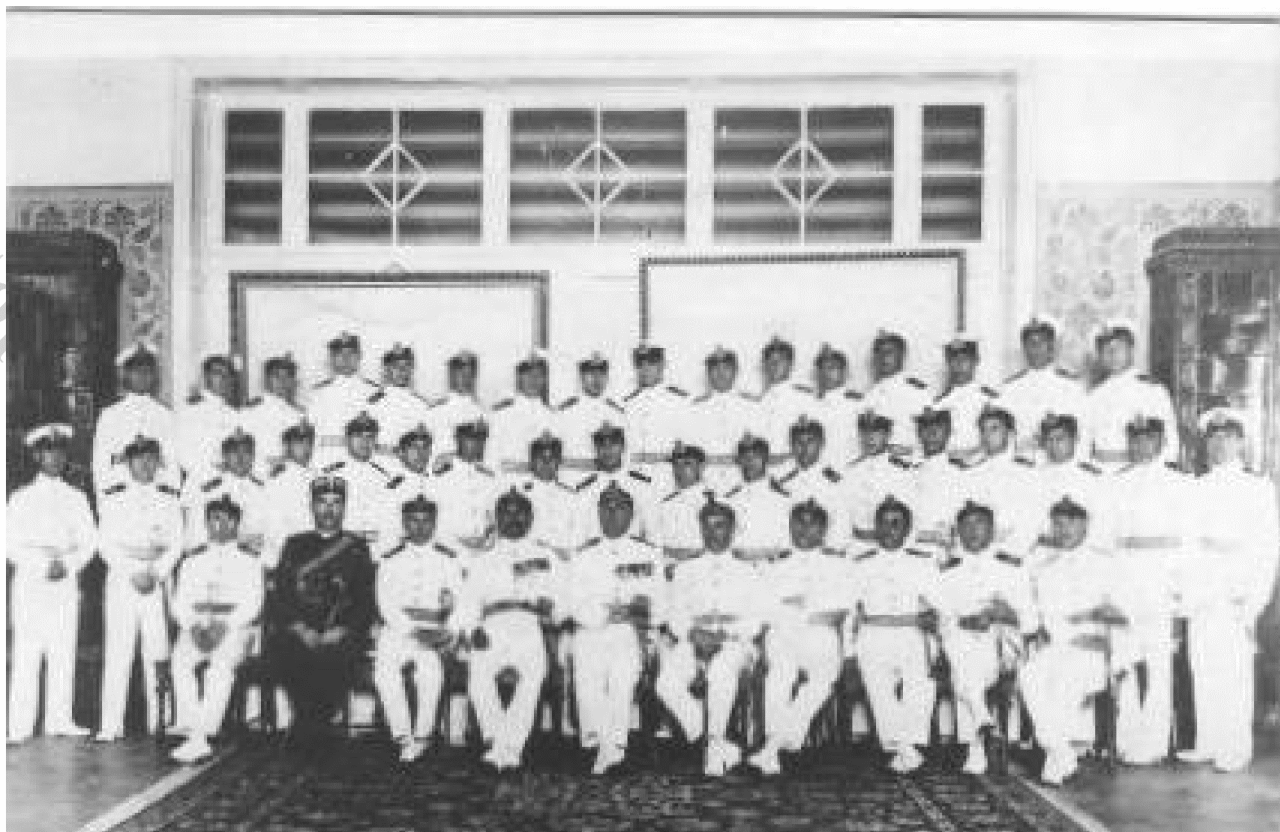
La comanda Școlii Navale a rămas comandorul Petre Bărbuneanu, ajutat de căpitan-comandorul Grigore Popovici și directorul de studii, căpitanul Carol Prossinagg.

Examenul ofițerilor-elevi ai Școlii Speciale a început la 15 octombrie 1931, în fața comisiei compusă din contraamiralul Bălănescu Ion, președinte, comandorul Bărbuneanu Petre, comandantul școlii, comandorul Dumitrescu Gheorghe, delegatul Inspectoratului Marinei și căpitanul Prossinagg Carol, director de studii și profesor. Au fost declarați reușiți toți cei 18 ofițeri: din promoția 1927, locotenentul Negrei Vasile, conform art. 40 din Regulamentul legii de înaintare în armată și din promoția 1929 sublocotenenții Panait Ion, Stoian Ion, Comănescu D., Costea Gheorghe, Filip Nicolae, Trache Marin, Andreescu Nicolae, Stoiculescu Dumitru, Văleanu Barnu, Sârbu Tiberiu, Verdescu Aurel, Simionică Grigore, Grădinaru Valeriu, Isbănescu Gheorghe, Șerbănescu Valeriu, Sârbu Gheorghe, Bădescu Gheorghe și Simionescu Nicolae.

La 15 octombrie 1931 locotenent-comandorul Bardescu Nicolae a fost înlocuit de căpitanul Prossinagg Carol.

Anul școlar 1931-1932 a început la 15 octombrie 1931 cu următorul personal: comandor Bărbuneanu Petre, comandantul Școlii Navale, căpitan Prossinagg Carol, director de studii, căpitan Onceanu Remus, comandantul Unității elevi, medic căpitan Bălășel Constantin, medicul Școlii, locotenent Popovici Horia, ofițer de clasă, locotenent Cristescu, ofițer de clasă, locotenent Constantinescu Constantin, ofițer de clasă, sublocotenent Alexandrescu M., ofițer de clasă, locotenent Niculescu Ion, adjutantul Școlii, administrator locotenent Stanciu Ovidiu, contabil, administrator sublocotenent Grigorescu P., contabil, maestru clasa 1 Văleanu Gheorghe, material de studii, plutonier major Oprea Cristea, Compania trupei, plutonier administrație Mușat Mihai, Aprovizionare, plutonier sanitar Pavel Mihai, Infirmerie, șef de birou Ene Radu, șeful Registraturii și la Direcția de Studii, dactilograf Dragu Anghel, desenator Stan Virgil, litograf Bălan Nicolae, bucătar Niculescu Anton, șefă lenjerie Ecaterina Melter.

Ofițerii-elevi ai Școlii Speciale, promoția 1930 Punte: sublocotenenții Balaban Gheorghe, Ciolac Grigore, Costăchescu Constantin, Constinescu Dumitru, Eftimie Ștefan, Erceanu Dumitru, Giurea Vasile, Grigoriu Alexandru, Holban Ștefan, Ionașec Constantin, Ionescu Paul, Mihăilescu Eremia, Mușat Ioan, Popescu Constantin, Puricescu Nicolae, Raba Ion, Rigani Nicolae, Scarlat Dumitru, Ștefănescu Ion, Vasilache Adrian. Promoția 1931: sublocotenenții Almăjan Petre, Bălănescu Paul, Bălineanu Nicolae, Biaciu Iosif, Brătulescu Teodor, Chiriac Alexandru, Chiriac Nicolae, Constantinescu Daniel și Dumitrache Aurel.

Promoția de ofițeri de marină 1931: sublocotenenții Horga Constantin, Ignat Paul, Mihalcea Nicolae, Pavelescu Mircea, Petriman Ioan, Popescu Dumitru, Râmniceanu Cristian, Rădulescu Aristide, Rădulescu Gheorghe, Spornic Dumitru, Stanciu Ion, Stănescu Haralamb, Stoenescu Vasile, Ștefănescu Gheorghe, Uceanu Constantin, Vasilescu Virgil Secția Ofițeri mecanici promoția 1931: ofițerii mecanici clasa a 3-a Baicef Ștefan, Consof Ștefan, Cristache Tudor, Cristescu Gheorghe, Gronov Mhail, Pascu Constantin, Patevski Ion, Petrică Alexandru, Ștefănescu Constantin și Savopol Nicolae.

La 19 octombrie 1931 sublocotenentul Scarlat Dumitru din Școala Specială a încetat din viață la Sanatoriul „Lăculete”.

La 20 octombrie 1931 sublocotenentul Stanciu Ovidiu a plecat la Școala de Război a Intendenței.

La 30 octombrie 1931 căpitan-comandorul Popovici Grigore a luat în primire funcția de ajutor al comandantului Școlii Navale.

La 1 noiembrie 1931 locotenent-comandorul Bardescu Nicolae s-a prezentat cu ocazia plecării la Marele Stat Major.

La 1 aprilie 1932 elevii și ofițerii-elevi s-au ambarcat pe N.M.S. „Constanța” pentru instrucția practică.

Nava-bază „Constanța” și submarinul „Delfinul”

O dată cu elevii s-au ambarcat și căpitan-comandorul Popovici Grigore, în calitate de comandant al navei-școală, iar căpitanul Prossinagg Carol și locotenenții Cristescu Ion, Popovici Horia și Constantinescu C. – conducătorii elevilor pe timpul ambarcării.

La 1 aprilie 1932 s-a înființat Comandamentul Școlilor Marinei Regale.

Între 9-23 octombrie 1931 ofițerii-elevi ai Școlii Speciale promoția 1930 și 1931 au plecat în concediu.

Anul școlar 1932-1933 a început la 20 octombrie 1932, cu următorul personal: comandor Constantinescu Alexandru, comandantul Școlii Navale, căpitan-comandor Popovici Grigor, ajutorul comandantului, căpitan Onceanu Remus, comandantul Unității elevilor, căpitan Prossinagg Carol, director de studii, medic căpitan Bălășel Constantin, medicul Școlii, locotenent Cristescu Ion, locotenent Costin Constantin, sublocotenent Panait Ion, sublocotenent Stoian Ion, ofițeri de clasă, locotenent Alexandrescu Mihail, adjutantul Școlii Navale, administrator locotenent Huhulescu Constantin, casier, administrator sublocotenent Comșa I., ofițer cu îmbrăcămintea, administrator sublocotenent Dracopol Dumitru, ofițer cu aprovizionarea, administrator locotenent Murcia Eugen, șeful Tipografiei, locotenent Tomașoiu Ion, ofițer cu cazarmarea, locotenent Bârsănescu Ion, instructor educație fizică, maestru militar Văleanu Gheorghe, șeful materialelor de studii, submaistru clasa a 2-a Gherțoiu Alexandru, Compania trupei, submaistru clasa a 2-a Iosef Gheorghe, Compania trupei, plutonier major administrație Misichiavici Mihai, serviciul Casieriei, plutonier major administrație Mușat Mihai, serviciul aprovizionare, plutonier major sanitar Pavel Mihai, Infirmeria școlii, inginer șef Cotovu Virgil, profesor de matematică, șef de birou Ene Radu, șef Registratură și

la Direcția de studii, dactilograf Dragu Anghel, dactilograful școlii, desenator Armeanu Gheorghe, desenator, litograf stagiar Bălan Nicolae, șeful Litografiei, submaistru tipograf Marviescu Ion, Tipografia Marinei, submaistru tipograf Pantea Ion, Tipografia Marinei, bucătar Papadopol Ion, bucătar Unitatea elevilor, șefă lenjerie Ecaterina Meltzer, lenjereasă Unitatea elevilor.

Ofițeri-elevi: sublocotenenții Balaban Gheorghe, Ciolac Grigore, Costăchescu Constantin, Costinescu Dumitru, Eftimie Ștefan, Erceanu Dumitru, Giurea Vasile, Grigoriu Alexandru, Holban Ștefan, Ionașec Constantin, Ionescu Paul, Mihăilescu Eremia, Mușat Ion, Popescu Constantin, Puricescu Nicolae, Raba Ion, Rigani Nicolae, Ștefănescu Ion, Vasilache Adrian, Almăjan Petre, Bălănescu Paul, Bălineanu Nicolae, Biaciu Iosef, Chiriac Alexandru, Chiru Nicolae, Constantinescu Daniel, Dumitrache Aurel, Horja Constantin, Ignat Paul, Mihalcea Nicolae, Pavelescu Mircea, Petriman Ion, Popescu Dumitru, Râmnicănu Cristian, Rădulescu Aristide, Rădulescu Gheorghe, Spornic Dumitru, Stancu Ion, Stănescu Haralambie, Stănescu Vasile, Uceanu Constantin, Vasilescu Virgil, Ștefănescu Gheorghe, Apostol Eugen, Checais Constantin, Cocorăscu Nicolae, Copaciu Constantin, Denize Raphail, Drapol Ion, Dinu Ilie, Diaconescu Paul, Emandi Dinu, Grant Efinghan, Gabrovan Ion, Ignat Ștefan, Ionescu Virgil, Moroianu Romulus, Mircescu Emanoil, Nicolau Ion, Petru Alexandru, Panaitescu Vasile, Lungeanu Constantin, Ciobanu Dumitru, Constandache Ion, Arghiriadi Ion, Onceanu Constantin, Dimancea Constantin, Zanea Dumitru, Grigorescu Ion, Piperin Anghel, Patriche Emanoil, Rădulescu Constantin, Stoenescu Nicolae, Șerbănescu Iulius, Ștefanov Mircea, Tudor Nicolae și Constantinescu Alexandru.

La 1 aprilie 1932 nava-bază „Constanța” a fost armată ca navă-școală, ambarcând la bord elevii Școlii Navale – punte și mașini – precum și o parte din Școala de Aplicație, împărțită în grupe de câte opt ofițeri-elevi, care au urmat un stagiu de câte o lună la bord.

La 24 aprilie 1933 s-au ambarcat pe nava-bază „Constanța” 28 de ofițeri-elevi ai Școlii de Aplicație a Marinei.

În ziua de 22 iunie, ora 10.15 nava a ieșit în mare pentru instrucția elevilor și a ofițerilor-elevi.

Între 2-19 septembrie 1932 nava a efectuat un voiaj în Marea Egee, cu escale la Varna, Spezzia, Volos, Muntele Athos și Constantinopol, având la bord elevii Școlii Navale și ofițerii-elevi ai Școlii de Aplicație.

La 29 septembrie elevii și elevii-ofițeri, promoția 1932 au executat trageri reduse.

La 24 aprilie 1933 ofițerii-elevi s-au ambarcat pentru practică la N.M.S. „Constanța”.

La 30 aprilie 1933 ofițerii-elevi, împreună cu directorul de studii și comandantul Unității elevi, au plecat în călătorie de instrucție, vizitând Pirotehnia Aviației, Șantierul Naval Turnu Severin, Fabricile Astra Arad, Reșița, Cugir, Brașov etc.

La 13 mai au revenit la Constanța, unde s-au ambarcat.

Ofițerii-elevi ai Școlii de Aplicație în excursie de documentare la Sibiu

La 12 august 1933 a început examenul căpitanilor de la cursul superior în fața comisiei, compusă din contraamiral Bălănescu Ion, președinte, comandor Roșca Eugen, comandor Koslinski Gheorghe, membri și căpitan Constantinescu A., secretar.

Au fost declarați reușiți căpitanul Ionescu Virgil și căpitanul în rezervă Crețea.

La 31 octombrie 1933 a început examenul ofițerilor-elevi care au terminat Școala de Aplicație promoția 1930 și 1931, în fața comisiei compusă din contraamiral Bărbuneanu Petre, președinte, comandor Pogonat Constantin, delegatul Inspectoratului General al Marinei, comandor Constantinescu Alexandru, comandantul Școlii Navale, căpitan Prossinagg Carol, director de studii și profesorii respectivi.

În urma probelor scrise, orale și practice, au fost declarați reușiți 17 ofițeri din promoția 1930 și 23 din promoția 1931, din care 8 ofițeri mecanici.

Sublocotenentul Erceanu Dumitru din promoția 1930 a fost declarat repetent pentru a doua oară în anul I și conform Regulamentului Școlii Navale a fost eliminat din școală.

Anul școlar 1933-1934 a început la 15 octombrie 1933, cu următorul personal: comandor Constantinescu Alexandru, comandantul Școlii de Aplicație, căpitan-comandor Panteli Gheorghe, ajutorul comandantului, căpitan Prossinagg Carol, director de studii, căpitan Onceanu Remus, inspector de studii, medic-căpitan Bălășel Constantin, medicul Școlii, locotenent Alexandrescu Mihail, ofițer de clasă, locotenent Costin Constantin, ofițer de clasă, sublocotenent Panait Ioan,

ofițer de clasă, sublocotenent Stoian Ion, comandantul Unității elevi, sublocotenent Brătulescu Teodor, comandantul Unității elevi, locotenent Bărsănescu Iosif, educație fizică, administrator sublocotenent Comșa Ion, casier și ofițer cu îmbrăcăminte, sublocotenent Tomoșoiu Nicolae, ofițer cu cazarmarea, administrator sublocotenent Murcă Eugen, șeful Tipografiei Marinei

Ofițeri-elevi la Școala de Aplicație, Anul I punte: Argeșanu Șerban, Bădescu Victor, Coșoreanu Constantin, Codreanu Traian, Dodon Ion, Giurgea Constantin, Gafta Ion, Lodico Radu, Marinescu Alexandru, Mihăilescu Cezar, Niculescu Petre, Predoiu Florea, Radu Tudor, Stănescu Constantin, Străjescu Paul, Sturzea Constantin, Șerban Tudor, Trandafirescu Decebal, Țurcan Gheorghe, Zaharia Ion, Zamfir Dumitru, Drapol Ion, Piperiu Anghel, Ionescu Virgil, Pavelescu Mircea, Patrichi Emil, Nicolau Ion. Anul II punte: Apostol Eugen, Checais Constantin, Cocărăscu Petre, Copaciu Constantin, Denize Raphail, Diaconescu Paul, Dinu C. Ilie, Emandi Dinu, Grant Efinghan, Ignat Ștefan, Mircescu Emilian, Moroianu Romulus, Panaitescu Vasile, Petru Alexandru, Rădulescu Constantin, Stoenescu Nicolae, Șerbănescu Iulius, Ștefanov Mircea, Tudor Nicolae, Gabrovan Ion, Vasilache Adrian, Rădulescu Aristide, Constantinescu Alexandru. Anul I Mecanici Școala de Aplicație Clondescu Mircea, Dicu Stan, Moscu Vasile, Țacu Petre și Wittl Alexandru.

Între 19-20 ianuarie 1934 N.M.S. „Dumitrescu” a executat un marș de patrulare Constanța-Cetatea Albă-Sulina-Constanța.

La 23 februarie nava a ieșit în mare cu elevii-ofițeri ai Școlii de Aplicație, pentru două ore.

La 11 octombrie 1934 ofițerii Școlii de Aplicație, ambarcați pe N.M.S. „Mărășești”, au plecat la Școala Navală pentru examenul de sfârșit de an.

La 1 mai 1934 ofițerii-elevi s-au ambarcat la diferite nave și unități pentru practică, precum și la nava „Constanța”.

În octombrie 1934 a început examenul de absolvire a anului I Aplicație. Au fost declarați repetenți următorii ofițeri-elevi: Ionescu C. Virgil, Lădico Radu, Trandafirescu Decebal, Dodon Ion, Pavelescu Mircea, Piperiu Anghel, Patrichi Emanoil și Șerban Tudor.

Sublocotenenții Coșoreanu C., Radu Tudor și Străjescu Paul au promovat în urma unui examen expres de rapel.

Anul școlar 1934-1935 a început la 15 octombrie 1934, cu următorul personal: comandor Constantin Alexandru, comandant, locotenent-comandor Dobrescu R. Constantin, ajutor, căpitan Prossinagg Carol, director de studii, medic căpitan Popescu Traian, medicul școlii, locotenent Costea Gheorghe, adjutantul școlii, locotenent Panait Ion, ajutor director studii, locotenent Stoian Ion, comandant unitate elevi, locotenent Bărsănescu Iosif, educație fizică, administrator locotenent Focșeneanu Gheorghe, ofițer cu aprovizionarea și îmbrăcăminte, administrator locotenent Comșa Ion, casier, profesor Cotoru Virgil, profesor matematică, maestru principal Văleanu Gheorghe, material de studii, cazarmare, submaistru clasa 1 Ghertoiu Alexandru, compania trupei, submaistru

clasa a 2-a Iosif Gheorghe, ajutor la cazarmare, subofițer Misiachevici M., ajutor casier, subofițer Mușat Mihai, ajutor aprovizionare, subofițer Pavel Mihai, ajutor infirmerie, subofițer Ghimpu Ghiță, ajutor Tipografie, șef de birou Ene Radu, șeful Registraturii, Dragu Anghel, dactilograf, desenator Blaga Ștefan, atașat Direcția de Studii, submaistru clasa 2-a Bălan Nicolae, litograf-legător, submaistru clasa a 3-a Marinescu Ion, tipografia marinei, submaistru clasa 3-a Pantea Ion, tipografia marinei, Papadopol T., bucătar unitatea elevilor, Ecaterina Meltzer, șefă lenjerie unitatea elevilor.

Elevi anul III: Boeru Ion, Constantinescu Mircea, Ene Mihăescu Gheorghe, Etter S. Erwin, Gheorghiu D. Filimon, Mamudi D. Vasile, Simionescu A. Gheorghe, Vasile A. Victor.

La 29 octombrie 1934 s-au prezentat din concediu și au început cursurile ofițerii-elevi Argeșanu Șerban, Bădescu Victor, Coșoreanu Constantin, Codreanu Traian, Giurgea Constantin, Gafta Ion, Marinescu Alexandru, Mihăilescu Cezar, Niculescu Petre, Predoiu Florea, Radu Tudor, Stănescu Constantin, Țurcanu Nicolae, Străjescu Paul, Zaharia Ion, Zamfir Dumitru, Drapol Ion și Nicolau Ion.

În luna noiembrie 1934 s-au prezentat la Școala de Aplicație sublocotenenții Constantinescu Alexandru, Checais Constantin și Cocărăscu Nicolae pentru a repeta Aplicația iar la 15 decembrie 1934, sublocotenentul Ștefanov Mircea.

La 30 aprilie 1935 ofițerii-elevi și elevii Școlii Navale s-au ambarcat pe N.M.S. „Constanța”.

La 2 mai 1935 a început programul ofițerilor-elevi și elevilor Școlii Navale, conform Instrucțiunilor pentru perioada de practică aprobate cu Ordinul I.G.M. nr. 526/1933 și modificate pentru anul 1934.

Între 7-18 mai 1935, ofițerii-elevi ai Școlii Speciale au efectuat în excursie de instrucție în Transilvania, pentru a vizita stabilimente militare.

La 20 august 1935, nava, avându-i la bord pe viceamiralul Ioan Bălănescu și comandorul Gheorghe Dumitrescu, a plecat la Galați; în drum, echipajul a făcut escale pe Insula Șerpilor și la Sulina.

Comandorul Mișu Petrovici, împreună cu un grup de marinari, pe Insula Șerpilor

La Galați elevii și ofițerii-elevi au vizitat așezămintele Diviziei de Dunăre, Țiglina și Depozitul de Muniții. La 23 august ora 4.30, nava a plecat din Galați, a doua zi, la ora 5.30 sosind la Constanța.

Anul școlar 1935-1936 a început la 15 octombrie 1935, cu următorul personal: comandor Constantinescu Alexandru, comandant, căpitan-comandor Petre Vasile, ajutor, căpitan Toma Matei, director de studii, medic căpitan Popescu Traian, medicul școlii, locotenent Constantinescu Constantin, comandant unitate elevi, locotenent Niculescu Ion, ofițer de clasă, locotenent Panait Ion, ofițer de clasă, locotenent Stoian Ion, ofițer de clasă, locotenent Isbășescu, ofițer de clasă, medic locotenent Bădescu Emanoil, ajutorul medicului, sublocotenent Brătulescu Teodor, ajutorant și comandantul Trupeii, administrator locotenent Focșăneanu Gheorghe, casier și ofițer cu îmbrăcăminte, locotenent Bârsănescu Iosif, educație fizică, administrator sublocotenent Murea Eugen, șeful depozitului de Imprimare și Tipografiei, inginer șef Cotoru Virgil, profesor, maestru principal Văleanu Gheorghe, șef materiale de studii și cazarmare, submaistru Ghertoiu Alexandru, compania trupei, submaistru Iosif Gheorghe, ajutor cazarmare, subofițer Administrație Misiachevici Mihai, ajutor casierie, subofițer Administrație Mușat Mihai, ofițer cu aprovizionarea, subofițer sanitar Pavel Mihai, infirmerie, Ene Radu, șeful birourilor Ajutor și Registratură, Dragu Anghel, dactilograf, Blaga Ștefan, desenator, submaistru Bălan Nicolae, șef atelier litografie și legător,

submaistru Pantea Ion, tipograf, Papadopol Toni, bucătăria elevi, șefă lenjerie Ecaterina Meltzer, unitate elevi, sergent instructor Stănescu Marin, Registratură.

Ofițeri-elevi: sublocotenenții Boeru Ion, Constantinescu Mircea, Ene R. Gheorghe, Etter Ervin, Gheorghiu Filimon, Mamudi Vasile, Simionescu Gheorghe, Vasile A. Victor, Ladico Radu, Dodon Ion, Trandafirescu Decebal și Botez Călin.

La 1 octombrie 1939 comandamentul Școlilor de Marină a fost încredințat comandorului Alexandru Bardescu, comandantul Școlii Navale N.M.S. „Mircea”.

Din cauza izbucnirii celui de-al Doilea Război Mondial, în anul 1940 au fost avansate la gradul de sublocotenent de marină două promoții: promoția 1940 A, compusă din elevii anului III și promoția 1940 B, alcătuită din elevii anului II. În toamna aceluiași an, efectivele Școlii Navale au fost suplimentate prin admiterea în anul I a 70 de elevi, 50 punțiști și 20 mecanici. În 1944, în anul I au fost școlarizați doar 30 de elevi.

Perioada războiului a influențat negativ derularea procesului de învățământ datorită materialului didactic și mijloacelor pentru practica marinărească insuficiente, încadrării deficitare a școlii cu profesori militari și civili și deselor evacuări a instituției dintr-o localitate în alta.

În anul 1941 cadrele, subunitatea de deservire și materialele școlii au fost evacuate în comuna Movilița, județul Constanța. În toamna aceluiași an, după încheierea stagiului de practică la nave, efectivele școlii au fost readuse în orașul Constanța. În anul școlar 1941-1942 Școala de Aplicație nu a funcționat.

Elevi ai Școlii Navale în stagiul de practică pe distrugătorul „Mărășești”

Anul școlar 1942-1943 a început la 15 octombrie 1942 cu 13 ofițeri-elevi Secția Punte și 4 ofițeri-elevi mecanici. Examenul de absolvire a Școlii de Aplicație a avut loc la 3 aprilie 1943.

Anul școlar 1943-1944 a început la 15 octombrie 1943 cu 20 ofițeri-elevi Secția Punte și 6 ofițeri-elevi mecanici.

Din cauza bombardamentelor, în luna aprilie 1944 școala a fost mutată pentru o lună de zile la Tariverde, județul Constanța. La 22 mai 1944, după terminarea cursurilor și repartizarea elevilor pentru practică la diferite unități ale Marinei Militare, o parte din cadre, împreună cu compania de gospodărire, materialul de studii și mobilierul au fost transferate la Zimnicea, jud. Teleorman¹⁵.

Promoția 1942 A Școlii Navale

Conform ordinului comandantului garnizoanei Zimnicea, la 25 august 1944 Școlile Marinei formaseră din efectivele Școlii Navale și ale Școlii de Submaeștri de Marină două plutoane care, întărite cu un pluton de pionieri de marină și un pluton de grăniceri, au acționat în orașul Zimnicea împotriva unui detașament german care deservea un tren de reperaj al aviației, compus din 44 de vagoane. După cinci ore de luptă, detașamentul german a fost lichidat, acesta înregistrând 5 morți, 2 răniți și 18 prizonieri. Unitățile de marină au avut ca pierderi trei morți și patru răniți¹⁶. În luna octombrie 1944, localul Școlii Navale era ocupat de un Spital de campanie al Armatei a 2-a Ucraineane, iar în localul Școlii de Submaeștri era instalată o parte din unitățile Marinei retrase din

¹⁵ Monografia Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Trecut. Present. Perspective, Editura Yacht Club Român, București, 2002, p. 53-55.

¹⁶ A.M.R., fond Marele Stat Major, dosar nr. 2752, f. 56. Memoriu asupra evenimentelor care au avut loc la mare și la Dunăre de la 23 august 1944 privitoare la atitudinea forțelor Marinei Regale Române față de forțele germane, întocmit de șeful Statului Major al Marinei, căpitan-comandorul Gheorghe Roșescu și contrasemnat de șeful Secției Operații, locotenent-comandorul Grigore Ciolac.

dispozitiv¹⁷. Începând din luna decembrie 1944, Școala Navală a fost dislocată de la Zimnicea la Turnu Măgurele, în cazarma „Regele Mihai I”¹⁸. Despre această perioadă, regretatul istoric naval comandorul Niculae Koslinski își amintea: *«De la Școala de Aplicație am păstrat o amintire pozitivă. Am urmat-o timp de șase luni la Turnu Măgurele, unde ajunsese să fie mutată din timpul războiului Școala Navală Constanța, în incinta și localurile unității de garnizoană care plecase pe front.*

Ar fi trebuit să o începem în iulie 1945 când fusesem chemați de la dragajul pe Dunăre, dar cum o unitate militară comună urma să stea temporar în localurile școlii, a trebuit să părăsim într-o noapte localul destinat nouă și să stăm apoi într-un concediu care s-a încheiat la 13 august.

Școala nu a ținut însă un an, până în vara 1946, ci numai 6 luni, până la 1 martie 1946. S-a spus atunci că fusese scurtată de secretarul de stat pentru Marină, amiralul Petre Bărbuneanu, care ținea să-și vadă fiul, aspirantul Petrișor Bărbuneanu cât mai curând la Aplicație, temându-se de eventualele schimbări ulterioare impuse de sovietici.

Oricum însă nu am făcut decât cursuri teoretice, neavând cu ce să executăm pe cele practice. Dar acestea din urmă nu se mai arătau necesare când toți ofițerii-elevi cursanți fuseseră ambarcați pe nave în război și făcuseră misiuni în toate fazele războiului. Mai curând, putea fi motivul că sovieticii au restituit în toamna anului 1945 navele vechi militare românești și că acestea aveau nevoie de personal.

Comandant al Școlii a devenit încă de la 30 septembrie 1945 un ofițer foarte bun, comandorul Titus Samson, șeful promoției 1921, care se distinsese în operațiuni de convoiere, îndeosebi în cazul transportorului „Alba Iulia” (1944). Și celelalte cadre de ofițeri cuprindeau profesori cu experiență. Nu mai era desigur directorul vechi de studii, locotenent-comandorul Popescu-Deveselu, care fusese aghiotant al mareșalului Ion Antonescu, dar dintre cei vechi de care eram mai apropiați era și căpitamul Mihai Bujeniță, pasionat ca și mine de istoria navală.

Noi nu mai eram cei 57 de absolvenți ai Școlii Navale. Doi căzuseră în război, Abagiu și Dinescu, doi muriseră accidental, Alexandrescu și Privache, doi rămăseseră în viața civilă, Turcu și Dembuschi. Apoi alți 6, între care și șeful promoției Tit Diaconescu, trecuseră să urmeze Institutul Tehnic Naval Militar spre a deveni ofițeri ingineri și alți 5, care fuseseră luați prizonieri de către sovietici la Dunăre în 1944, urmau să facă Aplicația cu promoția următoare, 1943.

Așadar rămăsesem 40, din care 33 la punte. Dar s-au mai adăugat și doi ofițeri mai vechi, Mișcă Aurel din promoția 1941 și Biți Poretz din promoția 1938, ultimul datorită unei perioade de cadru disponibil, suferind de plămâni.

¹⁷ Ibidem, dosar nr. 4043, f. 85.

¹⁸ A.M.R., fond 5488, dosar nr. 4453, f. 43-47. Notă informativă asupra situației școlilor, învățământului și instrucției la data de 1 noiembrie 1945, întocmită de șeful Secției V din Statul Major al Marinei.

Rămas șef de clasă ca fiind cel mai vechi, am căutat să-mi ajut colegii acolo unde mă pricepeam mai bine, la istorie navală.

Până atunci în Școală se făcea cu anul I epoca ramelor și a armelor albe, apoi – după ambarcare pe „Mircea”, în anul II, epoca velelor și a tunurilor cu ghiulele. În anul III cât a fost sau mai apoi în Aplicație, epoca navelor cu mașini și a armelor sub apă. Cum însă pe timpul anului nostru II de școală veniseră directive să ne familiarizăm și cu armele de uscat, am făcut ore de istorie militară terestră.

Am propus deci căpitanului Bujeniță să țin eu colegilor una-două prelegeri cu care să încheiem epoca ramelor, despre Lepanto, bătălie pe care o studiasem îndeaproape, profesorul să treacă apoi de-a dreptul la epoca velelor. Mișu Bujeniță a fost de acord, dar după ce a ținut prelegerea lui despre expediția spaniolă din 1588 „Invincibila Armadă”, în mod practic și inteligent a cerut ca fiecare elev să studieze și să expună bătăliile navale până la cel de-al doilea război mondial, eu urmând să ajut și să îndrum colegii de cursuri.”

La 15 octombrie 1944 Școala navală s-a mutat la Turnu Măgurele, în cazarma Regimentului 20 Infanterie.

Anul școlar 1944-1945 a început la 10 ianuarie 1945. În urma examenului de absolvire a Școlii de Aplicație au fost declarați reușiți 17 ofițeri-elevi Secția Punte și 4 ofițeri-elevi mecanici. Imediat după absolvire, ofițerilor-elevi li s-a acordat un concediu de 30 de zile, la expirarea căruia urmau să se prezinte direct la unitățile unde fuseseră repartizați. Au făcut excepție cinci ofițeri indispensabili serviciului în perioada de vară, care urmau să beneficieze de concediu în toamnă.

Noul an școlar, cu durata cursurilor de șase luni, a început la 10 iulie 1945 cu 35 locotenenți promoție 1942, Secția Punte și 6 locotenenți din promoția 1942 Secția Mecanici.

Învățământul a cuprins numai o perioadă teoretică deoarece ofițerii cursanți efectuaseră 3 ani de practică la unități înainte de a fi chemați la cursuri.

La 20 iulie 1945 Școala Navală s-a mutat cu tot materialul de studii și mobilierul din localul Regimentului 20 Infanterie la Liceul de băieți Turnu Măgurele. Cursurile teoretice au fost întrerupte până la 11 august 1945, cursanții fiind trimiși în concediu pentru 20 de zile.

7. Perfecționarea pregătirii ofițerilor de marină în perioada postbelică

La 1 noiembrie 1945 Școala Navală funcționa cu Școala Pregătitoare (anul I Punte + anul II Punte și Mecanici) și Școala de Aplicație (ofițerii promoției 1944 punte și mecanici).

Pentru Școala de Aplicație, Comisia Aliată de Control din România nu a fixat nici un plafon, convenindu-se ca promoțiile să se succedă la școală cu efectivele complete, așa cum prevedea legislația în vigoare. Școala de Aplicație însuma 42 de ofițeri-elevi (36 punte și 6 mecanici).

Promoția a XXV-a a Școlii Navale

Promoția de ofițeri 1942 a început cursurile Școlii de Aplicație la 10 iulie 1945 și le-a încheiat la 15 februarie 1946, la 1 martie 1946 urmând să fie chemată la școală promoția 1943, dar a fost amânată cu un an, urmând să înceapă în toamna anului 1947.

Promoția 10 mai 1942. Colecția contraamiral de flotilă (r) Doru Ionescu

Normele pentru organizarea și desfășurarea învățământului au fost stabilite prin Directiva de instrucție, trimisă la 15 octombrie. Până la apariția unui nou regulament, prin această directivă s-a căutat să se suplinească lipsurile regulamentului în vigoare, care nu conținea niciun element referitor la doctrina școlară. Noile programe analitice și Planul de instrucție au fost prezentate St.M.M. la 5 noiembrie 1945 de către comandantul școlii. Principiile care urmau să stea la baza noului regulament fuseseră definitivate și urmau să fie supuse aprobării Comitetului Marinei, în prima sa ședință.

La 16 octombrie 1945 comandantul școlii s-a prezentat personal la St.M.M., solicitând completarea încadrării cu șase ofițeri (un inginer electromecanic, un inginer constructor, un artilerist, un torpilor, un infanterist și un profesor de limba rusă), doi dactilografi și un desenator. De asemenea, a solicitat dotarea școlii cu un autobuz, aparate de radio, pompă de apă, mobilier pentru cazinou și lămpi Petromax. Conform hotărârii ministrului S.S.M., cererile au fost repartizate serviciilor specializate din S.S.M. pentru soluționare¹⁹.

¹⁹ În luna octombrie 1945 au fost emise D.M. nr. 119/1945 referitoare la numirea comisiei de verificare a Laboratorului de chimie al Școlii Navale, D.M. nr. 128/1945 referitoare la trecerea la timp a elevilor din Școala Navală și Școala de Submaestri care se încadrează în instrucțiunile M.St.M. nr. 838 953/1945 și D.M. nr. 130/1945 referitoare la admiterea în anul I la Școala Navală a elevilor declarați reușiți (*Ibidem*, f. 4).

Pentru cursurile cu un număr redus de ore, s-a aprobat deplasarea la Turnu Măgurele a următorilor ofițeri din St.M.M.: căpitan-comandorul Ion Bănică (Aviație), locotenent-comandor Grigore Ciolac (Submarine) și locotenent-comandor Gheorghe Sârbu (Materiale Transmisiuni)²⁰.

În anul 1945 au urmat cursurile școlii de Aplicație 38 de ofițeri.

Recent înființat, Inspectoratul Marinei Regale avea printre preocupările sale și satisfacerea nevoilor unei bune funcționări a învățământului militar de marină în cadrul celor trei instituții ale sale, mutarea Școlii Navale și a Școlii de Submaestri de la Turnu Măgurele la Constanța, în cursul verii anului 1947, precum și întocmirea proiectului de buget pe exercițiul 1947-1948 pentru „Diurne profesori la Școlile Marinei”²¹.

În cadrul Secției a III-a din Subsecretariatul de Stat al Marinei funcționa Biroul Școli, care ținea evidența situației școlare a elevilor din Școala Navală (activi și rezervă), Școala de Submaestri de Marină (activi și rezervă), Institutul Tehnic Naval Militar, Școala Politehnică (ofițeri bursieri ai Marinei, ofițeri care urmează cursurile pe cont propriu, studenți civili bursieri ai Marinei și ofițeri la Secția Radio), Școala de Subofițeri Grăniceri ai Marinei și Școlile de Specializare (gagiști, bucătari etc.). De asemenea, acest Birou rezolva problemele legate de încadrarea cu profesori militari și civili și elaborarea deciziilor ministeriale referitoare la primiri/îndepărtări din școli, concedii de studii, burse, taxe școlare, indemnizații pentru rechizite²².

În baza dispozițiilor eșaloanelor superioare, la 1 septembrie 1947 efectivele școlii au revenit la Constanța²³. Întrucât locația școlii fusese ocupat de trupele sovietice, comanda și serviciile instituției au funcționat în clădirea Bursei din port, iar activitatea didactică s-a desfășurat la bordul navei-școală „Mircea”.

În urma convorbirilor purtate cu căpitan-comandorul Ion Stoian, s-a stabilit ca birourile serviciilor Școlii Navale să fie instalate în cele 19 încăperi de la etajul II al clădirii Bursa Nouă din portul Constanța, întrucât D.P.M. nu dispunea de nicio încăpere în Gara Maritimă²⁴.

Încăperile ocupate de Școala Navală în locația Bursei Noi au fost eliberate la 15 aprilie 1948²⁵.

Școala Navală a început cursurile în ziua de 3 noiembrie 1947, la bordul navei-școală „Mircea”, după programul ordonat de C.M.M. cu nr. 32137 din 1 noiembrie 1947 și cu programele analitice vechi, încă în vigoare la acea dată.

²⁰ În luna decembrie 1945, a fost emisă D.M. nr. 159/1945 referitoare la numirea de profesori și ajutoți de profesori la Școala Navală (*Ibidem*, f. 5).

²¹ După încetarea activității S.S.M., sub efectul Legii nr. 946 din 30 noiembrie 1946, noile organe de conducere ale Marinei au devenit Inspectoratul, Comandamentul și Direcția Marinei.

²² *Idem*, dosar nr. 3022, f. 121.

²³ Conform *Monografiei Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Tradiții, prezent, perspective*. Ediția a II-a, coordonator: prof. univ. dr. Ion Bitoleanu, Editura „Muntenia”, Constanța, 1997, p. 51.

²⁴ *Ibidem*, f. 37. Până în anul 1944, Căpitănia Portului Constanța a funcționat în 5 camere din etajul I, aripa de Sud, a Gării Maritime. La 10 septembrie 1945, întreaga aripă de Sud a fost închiriată Societății SOVROMTRANSPORT.

²⁵ *Ibidem*, f. 49.

Cursurile s-au desfășurat în conformitate cu Directiva pentru funcționarea Școlilor Militare de Ofițeri și Subofițeri Activi, apărută la 30 decembrie 1947 și după programe analitice noi.

În ziua de 30 aprilie 1948 Școala Navală s-a mutat de la nava-școală „Mircea” în locația fostei Școli de Submaiștri din str. Mircea cel Bătrân.

*Ansamblu monumental din curtea Bazei Navale Maritime,
str. Mircea cel Bătrân din Constanța*

În anul 1948 învățământul militar de marină, desfășurat întrunit la Școala de Maiștri din str. Mircea cel Bătrân, nu a depins cu nimic de Marină, aceasta fiind întrebuințată numai la asigurarea nevoilor materiale și de cadre pentru școlile sale²⁶.

În conformitate cu prevederile Ordinului M.Ap.N. nr. 1430/416 din 28 martie 1948, Școlile Marinei au fost unificate sub denumirea de Școala Navală și Școala de Submaiștri, pentru ca din noiembrie 1948, sub noua denumire de Școlile Marinei Militare, să regăsim Școala de Ofițeri (cu specialitățile punte și tehnici, fiecare având o Secție Pregătitoare și o Secție Specială) și Școala de Maiștri Tehnici (cu specialitățile timonieri, tunari și minieri-dragori). Din toamna anului 1948, școala a pregătit ofițeri și pentru Marina grănicerească²⁷.

²⁶ Idem, fond 1683, dosar nr. 3196, f. 13-14. *Bilanțul activității Marinei Militare pe anul 1948*, semnat de comandantul Marinei Militare, comandorul Ion Cristescu.

²⁷ *Monografia Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, p. 52.*

Imobilul Școlii Navale, str. Mircea cel Bătrân din Constanța

La 15 noiembrie 1948 s-au deschis cursurile la cele trei școli:

- Școala de Maiștri Tehnici cu 75 elevi;
- Școala Pregătitoare de Ofițeri cu 136 elevi;
- Școala Specială, promoția 1945 cu 18 elevi.

La 28 noiembrie a avut loc deschiderea festivă a noului an de învățământ în prezența generalului-locotenent Paul Alexiu, reprezentantul M.Ap.N., căpitanului de rangul 1 Briuhanov, atașatul naval al U.R.S.S., comandorul Ion Cristescu, comandantul Marinei Militare și a colonelului Stan Minea, delegatul Direcției Superioare Politice a Armatei.

La începutul anului 1949 Școlile Marinei Militare au revenit în subordinea C.M.M., funcționând ca o simplă unitate la Școala de Maiștri de Marină și la nava-școală „Mircea”.

Un eveniment important petrecut în luna iunie 1949 a fost cedarea și luarea în primire de la Comandamentul Sovietic din Constanța a Școlii Navale din strada Traian nr. 53. După reparațiile și amenajările necesare, în luna noiembrie a avut loc separarea Școlii de Ofițeri de Școala de Submaiștri de Marină, care a continuat să funcționeze în vechia locație din str. Mircea cel Bătrân, Școala de Ofițeri de Marină mutându-se în localul eliberat de sovietici.

Școala Navală din str. Traian nr. 53, actualul sediu al Muzeului Marinei Române

Pe baza ordinului comandantului Marinei Militare ofițerii-elevi ai Școlii Speciale a Marinei s-au deplasat în luna august la București și Brașov pentru efectuarea practicii în întreprinderile industriale particulare. Între 4-12 octombrie 1949 s-a desfășurat examenul de absolvire și calificare a ofițerilor-elevi din Școala Specială, de către o comisie prezidată de comandorul Corneliu Lungu, avându-l ca delegat din partea Direcției Politice a C.M.M. pe locotenent-comandorul Florea Diaconu. Prin desființarea Școlii de Maiștri de Marină, în anul 1950 elevii au fost trecuți la secția de ofițeri și supuși unui program special de pregătire. Din acest an, instituția s-a numit Școala de Ofițeri de Marină²⁸.

La 9 iulie elevii anului II ai Școlii de Maiștri de Marină s-au mutat în clădirea Școlii de Ofițeri de Marină din str. Traian nr. 53, unde au continuat activitatea de pregătire în vederea examenului de absolvire.

Pe timpul concediului (19 octombrie-6 noiembrie), au fost accelerate lucrările de reparații la locația din str. Mircea cel Bătrân, precum și la cea din str. Traian nr. 53, care urma să fie ocupată de elevii din ambii ani de școală.

Schimbarea regimului politic în România a creat o nouă stare de spirit în rândurile personalului militar, amplu reflectată și în presa vremii. Astfel, comandantul Școlilor Marinei, căpitan-comandorul Ioan Stoian, declara în paginile ziarului „Marina Nouă”: «Noi, marinarii, subofițerii și ofițerii Școlilor Marinei Poporului și ai navei „Mircea”, luăm cunoștință de instaurarea Republicii Populare Române, conștienți de uriașul pas făcut de poporul nostru pe drumul spre socialism. Asigurăm poporul și guvernul său de spiritul nostru nelimitat și ne luăm angajamentul de

²⁸ *Ibidem*, p. 54.

a făuri cadrele viitoare ale Marinei Populare Române, pe drumul adevăratei democrații ca luptători neînfricați pentru pace, libertate și progres»²⁹.

După 1950 pregătirea aprofundată a ofițerilor a fost organizată prin cursurile de perfecționare. Acestea urmăreau perfecționarea pregătirii ofițerilor pentru anumite funcții (de exemplu, specialiști de divizioane, comandanți de nave de diferite ranguri, comandanți de divizioane de nave etc.). În acest scop, ofițerii erau trimiși la cursul de perfecționare nu automat, pe promoții, după un anumit timp de la absolvirea Școlii de Ofițeri de Marină (1950-1953)³⁰, Școlii Militare de Marină (1953-1954)³¹, Școlii Militare Superioare de Marină (1954-1969)³², Școlii de Ofițeri Activi de Marină (1969-1973)³³, respectiv Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân”³⁴ (1973-1990) sau a cursului anterior (ca în sistemul Școlii de Aplicație), ci prin selecționarea celor care, prin rezultatele obținute în activitatea de serviciu, puteau fi numiți în funcții superioare și care urmau să-și perfecționeze pregătirea.

În perioada 26 august-21 septembrie 1952 sublocotenenții Nicolae Ioan, Ochea Ioan, Bârlă Iosif și Crețu Mihalache, care urmau cursurile Academiei Tehnice din U.R.S.S., au efectuat stagiul de practică la bordul navei-școală „Mircea”.

În anul 1953 au absolvit două promoții, la 1 mai, respectiv 30 decembrie. Instituția și-a schimbat denumirea în Școala Militară de Marină. O dată cu intrarea în vigoare a noului stat de organizare nr. 26/230 din 9 iulie 1953, efectivele de cadre și elevi au crescut la 141 ofițeri, 48 sergenți și carnici reangajați, 176 mateloți, 73 angajați civili și 590 elevi. Durata studiilor a fost stabilită la 3 ani.

Începând cu anul 1953 s-a trecut la pregătirea pe specialitățile corespunzătoare unităților de luptă.

La 26 martie 1954 a fost adoptat primul „Regulament de ordine interioară”.

În baza H.C.M. al R.P.R. nr. 1887 și a Ordinului M.F.A. nr. 00252610, la 25 septembrie 1954 instituția și-a schimbat denumirea în Școala Militară Superioară de Marină, institut de învățământ superior, cu drepturi similare cu celelalte instituții de învățământ superior din țară. În aceeași lună, Școala Militară Superioară de Marină s-a mutat în cazarma Coiciu și – potrivit hotărârii Consiliului de Miniștri – s-a transformat în instituție de învățământ superior³⁵. Durata de școlarizare a crescut de la 3 la 4 ani.

²⁹ „Marina Nouă”, nr. 102 din 31 decembrie 1947.

³⁰ Sub această denumire instituția a funcționat între anii 1950-1953.

³¹ Conform statului de organizare al Școlii nr. 26/230 din 9 iulie 1953.

³² Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1887 din 1954 și Ordinul M.F.A. nr. 00252610.

³³ Decretul Consiliului de Stat nr. 1037/01.11.1968 și Ordinul M.St.M. nr. CL 01602 din 23.12.1968.

³⁴ Decretul Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România nr. 502 din 29 august 1973, publicat în „Buletinul Oficial al R.S.R.” nr. 140 din 18 septembrie 1973.

³⁵ A.M.R., fond C.M.M., dosar nr. 5644, f. 365-366.

În cadrul școlii au funcționat episodic cursuri de perfecționare pentru ofițerii din Marina Militară. În funcție de cerințele flotei, s-au constituit și clase pentru specialitatea Electromecanică navală, care au funcționat independent de facultăți.

În anul 1958 s-a renunțat la organizarea pe facultăți, elevii fiind încadrați pe batalioane. Catedrele au fost și ele restructurate, pregătirea continuând să se efectueze pe specialități.

Anul de învățământ 1958-1959 a început la 6 octombrie 1958, fiind împărțit în două perioade:

- perioada teoretico-aplicativă cu două semestre, cu examene semestriale la principalele obiecte de învățământ predate în semestrul respectiv;
- perioada practică executată pe navele flotei, întrunit pentru anii II și III și sub formă de stagiul pe funcții pentru anul IV.

Documentația de organizare și planificare necesară începerii anului a fost întocmită după sistemul școlilor similare sovietice, adoptat de Școala Militară Superioară de Marină cu câțiva ani înainte. La începutul lunii septembrie 1958 Direcția Învățământului Militar a anunțat printr-un ordin trecerea la sistemul de evidență și planificare al tuturor școlilor militare de ofițeri din țară. Acest document a fost urmat de Ordinul D.I.M. nr. 3992 din 11 septembrie 1958, care preciza documentația care trebuia întocmită.

Ofițeri și marinari 1959

Perfecționarea pregătirii ofițerilor de marină a inclus o diversitate de forme și mijloace, precum convocări, antrenamente, aplicații (exerciții) strategice, operative, tactice și de specialitate, tabere, marșuri de instrucție, ieșiri pe mare, stagii în marina comercială, exerciții demonstrative-metodice la diferite categorii de pregătire, lucrări personale sau colective, programe personale de perfecționare, însușirea cunoștințelor prevăzute în programele integrale pentru examenele de grad, de trecere în altă armă sau specialitate militară, pentru concursul de admitere în Academia Militară, completarea pregătirii militare și de specialitate a ofițerilor în unități, după programe speciale, cursuri de pregătire în cadrul unității, fără scoaterea de la locul de muncă, într-o gamă largă de forme, stagii de practică și de specializare, participarea la forme de perfecționare și specializare organizate de alte ministere, organe centrale etc., urmarea cursurilor unor instituții militare sau civile de învățământ superior, cursuri postacademice, masterat, doctorat etc.

Pentru ofițerii proveniți din câmpul muncii sau din rândul maiștrilor militari și subofițerilor, în perioada anilor '50 au fost introduse cursurile de calificare, care au funcționat, de regulă, pe lângă cele de perfecționare.

Într-un Raport privitor la problema cadrelor, alcătuit de căpitanul de rangul 1 Alexandru Teodorescu, membru în Consiliul Militar al Marinei Militare, se prezenta situația cadrelor din Marina Militară³⁶. Astfel, statele de organizare prevedeau un necesar de 1.711 ofițeri de comandă, mai puțin Regimentul 103 A.A. și Divizionul Artilerie A.A. de la Mangalia, ale căror state au venit în ultimul timp, ele urmând să fie controlate după statele existente la Secția Organizare Mobilizare.

Această unitate și subunitate avea o încadrare de 100%.

Necesarul de 1.711 însemna, pe grade, 176 locotenenți, 292 locotenenți majori, 587 căpitani, 334 căpitani de rangul 3, 231 căpitani de rangul 2, 17 căpitani de rangul 1 și 18 amirali. Față de necesarul prevăzut în statele de organizare, Marina avea o încadrare de 64,70% în ofițeri de toate armele, adică un existent de 1.108 ofițeri. Dintre aceștia, 57 erau sublocotenenți (nu erau prevăzuți în stat), 651 locotenenți (față de stat erau în plus 475), 183 locotenenți majori (deficit 109), 75 căpitani (deficit 502), 99 căpitani de rangul 3 (deficit 235), 34 căpitan de rangul 2 (deficit 197), 8 căpitani de rangul 1 (deficit 65), 1 contraamiral (deficit 17).

Față de necesar, încadrarea se prezenta astfel: necesarul în ofițeri de marină punte era de 822 ofițeri, în timp ce existentul era de 352, deci o încadrare de 42,82%. Necesarul de ofițeri tehnici și ingineri de marină era de 238, iar existentul 121, având o încadrare de 51,20%. Necesarul de ofițeri tehnici de artilerie era de 34 ofițeri, existenți 17 ofițeri, deci o încadrare de 50%. Încadrarea în ofițeri din Serviciul Medical (medici și felceri) era de 38%.

³⁶ Locotenent-comandor drd. Marian Moșneagu, 1953. *Politizarea personalului Marinei Militare Române, între priorități și metode*, în „Anuarul Muzeului Marinei Române”, tom. IV/2001, Editura Companiei Naționale Administrația Porturilor Maritime Constanța, Constanța, 2002, p. 295-312.

În ceea ce privește ofițerii de intendență și Serviciul Administrativ, tehnici auto, geniu, artilerie terestră, încadrarea era mult mai bună, ea fiind între 85% și 95%.

Încadrarea în ofițeri de infanterie, transmisiuni, chimici, aviație era de peste 100%, astfel că numărul care depășea necesarul de ofițeri din aceste arme se aflau încadrați pe funcții prevăzute cu ofițeri de marină.

Din datele mai sus prezentate, reieșea că deficitul cel mai mare se referea la ofițeri de marină punte, tehnici și ingineri de marină, medici și tehnici de artilerie.

De asemenea, rezulta că majoritatea funcțiilor care prevedea grade mari precum căpitan de rangul 2 și căpitan de rangul 3, erau încadrate cu ofițeri tineri, cu grade de locotenenți sau locotenenți majori.

În Marina Militară existau un număr de 297 ofițeri cu origine socială muncitorească, 31 ofițeri cu origine socială țărani colectiviști, 262 țărani săraci, 241 țărani mijlocași, 221 funcționari (în care erau incluși și cei ai căror părinți au fost militari și nu au avut avere), 33 de ofițeri ai căror părinți au fost comercianți și mici meseriași și 32 ofițeri cu origine socială chiabură.

Așadar, 53% din totalul ofițerilor din Marina Militară aveau origine socială muncitorească, țărani colectiviști și țărani săraci, 21% țărani mijlocași, 19% funcționari și foști militari, 3% comercianți și mici meseriași și 2,8% chiaburi.

De asemenea, existau 176 ofițeri ale căror soții aveau origine socială muncitorească, colectiviști și țărani săraci, 54 țărani mijlocași, 124 funcționari, 29 comercianți și mici meseriași și 14 chiaburi.

În ceea ce privește starea socială a ofițerilor, existau 445 muncitori, 10 colectiviști, 82 țărani săraci, 31 țărani mijlocași, 156 elevi, 378 funcționari și 2 chiaburi.

Procentual, 41% aveau starea socială muncitorească, 10% țărani săraci colectiviști și țărani mijlocași, 14% fuseseră elevi înainte de a intra în armată, 34% funcționari, 0,18% chiaburi.

Rezulta că predominant era elementul muncitoresc, țărani săraci, colectiviști și funcționari, însă „nu atât cât ar trebui”.

În rândul ofițerilor din Marina Militară existau 13,44% membri de partid, 60,5% membri U.T.M., 26% fiind fără apartenență politică.

În ceea ce privește școlarizarea ofițerilor din Marina Militară, 58 ofițeri aveau 4 clase primare, 71 ofițeri aveau sub 7 clase primare (5-6), 219 ofițeri cu 7 clase primare, 276 ofițeri cu școli profesionale de ucenici, 104 ofițeri cu 4 clase de liceu, 46 ofițeri cu 6 clase liceu, 261 ofițeri cu școli medii sau licee terminate, 29 ofițeri cu facultăți terminate și 20 ofițeri cu facultăți neterminate.

De asemenea, 15 ofițeri aveau cursuri civile sau militare în țări capitaliste.

În ceea ce privește pregătirea militară, 844 ofițeri absolviseră școli de ofițeri, 17 ofițeri cu Academia Militară, 14 ofițeri cu cursuri de perfecționare în U.R.S.S., 55 cu cursuri de perfecționare

în țară, 138 ofițeri cu cursuri scurte în urma cărora au fost înaintați în grad și 21 ofițeri având drept studii militare școli de subofițeri.

În C.M.M. și la M.U. și unități din subordine, era necesar ca un număr de 126 funcții din statele majore să fie încadrate cu ofițeri absolvenți ai Academiei Militare Generale, cu următoarele facultăți:

- Academia Generală – Facultatea de Marină – 89 ofițeri;
- Academia Generală – Facultatea Generală – 14 ofițeri;
- Academia Generală – Facultatea de Artilerie – 13 ofițeri;
- Academia Generală – Facultatea de Transmisiuni – 5 ofițeri;
- Academia Generală – Facultatea de Geniu – 1 ofițer;
- Academia Generală – Facultatea de Aviație – 2 ofițeri;
- Academia Generală – Facultatea de Artilerie A.A. – 2 ofițeri.

Din totalul de 126 funcții care trebuiau încadrate cu absolvenți ai Academiei Militare Generale, numai un număr de 30 funcții erau încadrate cu asemenea ofițeri, ceilalți ofițeri absolvenți ai Academiei Militare fiind pe funcții care nu prevedeau ofițeri cu studii academice militare.

Privitor la necesarul de funcții de Spate care trebuiau încadrate cu ofițeri absolvenți ai Academiei Spatelui Forțelor Armate, existau 25 funcții, din care 5 erau încadrate cu ofițeri absolvenți ai Academiilor Spatelui, celelalte fiind încadrate cu ofițeri numai absolvenți ai școlilor militare.

În ceea ce privește originea socială necorespunzătoare, atât a ofițerilor cât și a soțiilor lor, o parte din aceștia ocupau, contrar recomandărilor, funcții de răspundere.

Rezolvarea acestei situații se putea efectua treptat, pe măsură ce se pregăteau elementele corespunzătoare care să asigure buna funcționare a compartimentelor de activitate respective, lucru care trebuia făcut anterior de către comandanții care asiguraseră conducerea Marinei Militare.

Până la intrarea în vigoare a noilor instrucțiuni de evidență a ofițerilor din Forțele Armate, Secția Cadre a C.M.M. nu a fost în măsură să prezinte o situație clară a compoziției social-politice a cadrelor, din cauza, pe de o parte, lipsei de exigență din partea comandanților și organelor politice, iar pe de altă parte, a lipsurilor Secției Cadre în întocmirea atât a dosarelor personale ale ofițerilor, cât și a celorlalte documente de evidență, în cele mai bune condiții. Aceste stări de fapt au dus la necunoașterea în suficientă măsură a cadrelor din Marină, făcându-se propuneri pentru încadrare în diferite funcții fără un studiu științific a elementelor respective.

Un alt aspect al lipsurilor a fost faptul că nu s-au urmărit cu destulă atenție funcțiile importante încadrate cu ofițeri necorespunzători din punct de vedere politic, pentru ca aceste funcții să fie vizate din timp pentru scoaterea titularilor necorespunzători și înlocuirea lor cu elementele cele mai indicate.

De asemenea, comandanții de mari unități și unități nu și-au cunoscut nevoile din punct de vedere cantitativ și calitativ în cadre, ceea ce a dus la lipsa de perspectivă în pregătirea din timp a elementelor cele mai potrivite pentru anumite funcții, dând naștere la o serie de neajunsuri, printre care și la propuneri de mișcări în cadre, inutile, care au determinat mutări fără rost.

În finalul raportului, ofițerul concluzionează că, față de necesarul global de 1.711 ofițeri, Marina avea un deficit de circa 36% (existent 1.108, adică deficit în ofițeri de 603). Pe specialități, cea mai deficitară era categoria ofițerilor de punte, unde față de necesarul de 822 ofițeri, exista o încadrare de 42,82% (existent 352 ofițeri). La categoria de ofițeri tehnici și ingineri de marină, față de necesarul de 238 ofițeri, încadrarea era de circa 51% (121 ofițeri), deci un deficit de 49%.

Față de un necesar de 176 locotenenți, existau doar 651, deci față de cei prevăzuți în stat un plus de 475 locotenenți, care de fapt erau încadrați pe funcții superioare gradului lor, în limitele Ordinului M 316.

În privința locotenenților majori, exista un deficit ca grad de circa 36%, adică față de un necesar de 292 locotenenți majori, existau doar 183. La căpitani, Marina avea un deficit de circa 90%. De exemplu, față de necesarul de 587 căpitani, existau doar 7 (deficit 502).

Față de necesarul de 334 căpitani de rangul 3, existau 99 ofițeri, deci un deficit de circa 75%.

La căpitani de rangul 2, față de necesarul de 235 ofițeri, existau 34 ofițeri, deci un deficit de 80%, iar la căpitani de rangul 1, față de un necesar de 73 ofițeri, existau numai 8. Exista, de asemenea, un deficit de 17 contraamirali.

Ca apartenență politică, față de existentul de 1.108 ofițeri, având 13,44% m.d.p., U.T.M.-iști 60,5% și 26% fără apartenență, situația politică era apreciată ca fiind în general corespunzătoare, însă numărul trebuia mărit cu prioritate din rândurile ofițerilor U.T.M.-iști cei mai corespunzători din toate punctele de vedere și a celor fără apartenență, în special cei cu funcții de răspundere (comandanți, secunzi, șefi de state majore, specialiști etc.).

Față de un existent de 1.108 ofițeri, 348 aveau doar 4, 5, 6 sau 7 clase elementare, iar de la 7 clase elementare până la 4 clase medii sau de liceu inclusiv existau 380 ofițeri. Un număr de 46 de ofițeri aveau 5 și 6 clase medii sau liceu, iar 261 ofițeri aveau școala medie sau liceul terminat.

Sub aspectul cunoștințelor de cultură generală ce se puteau asimila și prin școlile medii sau licee, situația era considerată necorespunzătoare în cazul unui număr de circa 700 ofițeri, mai ales al acelor care nu aveau decât 4, 5, 6 și 7 clase elementare (348 ofițeri).

Din această cauză, pe lângă altele din punct de vedere al culturii militare și pregătirii de specialitate, ofițerii nu aveau nivelul cel mai indicat potrivit necesităților armeei Marine.

Din cei 844 ofițeri care absolviseră Școala Militară de Marină, nu aveau alte cursuri decât 55 ofițeri, care aveau cursuri de perfecționare în țară, iar 14 ofițeri aveau cursuri de perfecționare în

U.R.S.S. iar 47 ofițeri Academia Militară (în stat erau prevăzute 126 funcții care necesitau să fie încadrate cu ofițeri absolvenți ai Academiei Militare). Față de această situație, mai interesant era faptul că 149 ofițeri nu aveau școala militară la bază, ci numai cursuri scurte sau școli de subofițeri.

Față de cele arătate mai sus, ofițerul propunea Consiliului Militar ca:

1. Direcția Politică, sprijinită de comandant și membrul în Consiliul Militar, să ia măsurile necesare ca până la 23 august 1954 să nu mai existe niciun ofițer de comandă sau în aparatul politic fără 7 clase elementare (vezi ultimul aliniat din Regulamentul Învățământului);

2. potrivit unei planificări din partea statului major și a Direcției Politice a Marinei Militare, care să aibă în vedere nestânjenirea pregătirii de luptă și politice, să creeze condiții unui număr cât mai mare de ofițeri să urmeze clasele 8, 9 și 10, cu sau fără frecvență;

3. comandanții și locțiitorii politici să selecționeze și să propună înaintarea în grad în mod excepțional a celor mai merituoși ofițeri care au perspectivă de dezvoltare în viitor, în special gradele locotenent la locotenent major și locotenent major la căpitan-locotenent, respectiv căpitan-locotenent la căpitan de rangul 3;

4. să se trimită în U.R.S.S. pentru studii militare tot ce se poate trimite din elementele cele mai corespunzătoare sub toate aspectele;

5. pentru completarea deficitului în ofițeri să se studieze de către Direcția Politică, șeful de stat major al M.M. și locțiitorul comandantului pentru învățământ, ajutați fiind de comandant și membrul în Consiliul Militar, soluțiile arătate mai jos în timp de 15 zile de la luarea hotărârii de către Consiliul Militar;

6. să se ceară ca M.F.A. să intervină prin C.C. al P.M.R. pentru a aproba și da concursul de a obține de la institutele și facultățile tehnice 150-200 studenți de anul II și III pentru a fi introduși în Școala Militară de Marină pe doi ani pentru această primăvară;

7. să se studieze dacă se poate scoate o serie de ofițeri numai cu doi ani de învățământ;

8. din carnicii în termen din cei mai buni, după un curs scurt (eventual 6 luni) să se scoată ofițeri care la rândul-le să înlocuiască ofițerii de marină de la depozite și cabinete;

9. să se ceară M.F.A. activarea ofițerilor de rezervă din arma Marină din facultățile de piscicultură și Institutul Mecano-Naval Galați;

10. să se ceară M.F.A. ofițeri de alte arme acolo unde activitatea se pretează, în locul ofițerilor de marină care pot fi întrebuințați la nave;

11. pentru încadrarea funcțiilor cu ofițeri absolvenți ai Academiei Militare să se ceară M.F.A. de la armata de uscat și spate;

12. să se ceară M.F.A. – D.G. să verifice mai bine ofițerii de la Academia Militară „I.V. Stalin”, pentru a nu se mai repeta situația celor 13 ofițeri ai A.M. din care nu s-au putut numi în funcții de răspundere, potrivit nevoilor, decât 5, iar ceilalți nu s-a putut numi decât în funcții mai

mici, din cauza originii sociale, trecutului sau rudelor apropiate care au fost găsite chiar dușmani ai regimului (?!). Conducerea Facultății Tehnice și Școala Militară de Marină să treacă la verificarea mai temeinică a elevilor pentru a se putea lua măsuri din timp față de cei ce se vor dovedi necorespunzători;

13. Secția de Cadre să ia măsuri pentru a verifica mai bine, pe bază de documente sau cercetări în teren, situația ofițerilor cu origine socială necorespunzătoare, atât a lor cât și a soțiilor acestora, precum și cei cu diferite studii în țări capitaliste;

14. pentru îmbunătățirea apartenenței politice, Direcția Politică să intensifice mai mult munca de atragere în partid a elementelor celor mai corespunzătoare din toate punctele de vedere, mai cu seamă din rândul ofițerilor cu valoare profesională și cu funcții mai mari (comandanți, secunzi, șefi de stat major, specialiști și alții);

15. să se ia măsuri pentru calificarea ca marinari și militari a lucrătorilor politici. Statul Major să întocmească un program minimal de cunoștințe pe care trebuie să le aibă aceștia.;

16. absolvenții promoției 30 decembrie 1953 să fie numiți în primul rând la nave;

17. să se ia măsuri pentru a se atrage atenția comandanților Marinei Militare și șefilor de secții asupra studierii mai profunde a calităților profesionale și politice ale ofițerilor și îmbunătățirii radicale a muncii organelor de cadre (secții, birouri).

La ședința Consiliului Militar din 10 decembrie 1953 au participat contraamiralul Florea Diaconu, comandantul Marinei Militare, președintele Consiliului Militar, căpitanul de rangul 1 Alexandru Teodorescu, membru militar al Consiliului Militar, căpitanul de rangul 1 Tudor Simion, șef de stat major al C.M.M., Marin Vintilă, membru în Consiliul Militar al C.M.M., căpitanul de rangul 3 Enache Manguț, șeful Secției Organizare și Instrucție, înlocuitorul locuitorului permanent al membrului militar al Consiliului Militar și locotenentul major Sebastian Ulmeanu, secretarul Consiliului Militar.

La ședința prezidată de contraamiralul Florea Diaconu, au fost invitați căpitanul de rangul 1 Dumitru Lopatco, consilierul principal al C.M.M., căpitanul de rangul 1 Axim Sătâi, consilierul Direcției Politice și locotenentul major C. Fomin, translator.

După aprobarea Raportului Membrului Militar al Consiliului Militar privitor la problema cadrelor în Marina Militară ca punct distinct pe ordinea de zi și expunerea acestuia de către căpitanul de rangul 1 Alexandru Teodorescu, s-a trecut la dezbateri. Contraamiralul Diaconu a enumerat 64 de „ofițeri necorespunzători”, împărțindu-i pe următoarele categorii: ofițeri cu origine socială chiabur, ofițeri cu soțiile de origine socială chiabur și ofițeri cu studii în țările capitaliste.

La întrebarea lui Vintilă despre influența ofițerilor necorespunzători asupra celorlalți, membrul în Consiliul Militar a răspuns: „*La Școala Militară, tov. consilier ne-a arătat cum la orele de radio se vorbește despre Marconi ca inventator și nu despre adevăratul inventator care a fost*

rus. Materiile științifice le predă sec, rupte de viață. Cei de la nave prezintă un pericol permanent, putând fugi la turci”.

Misiune în larg – 1958

Contraamiralul Diaconu a arătat modul în care sunt încadrate unele funcții principale și totodată deficitul mare care exista în încadrarea navelor, subliniind că și printre cei existenți la nave sunt unii care nu corespund, chiar dintre ofițerii tineri. În cadrul discuțiilor a luat cuvântul Vintilă, care a subliniat: „Situția cadrelor este proastă. Suntem la 9 ani de regim de democrație populară și n-ar fi trebuit să stăm așa în această problemă. Cred că s-a muncit prost în vederea luării de măsuri necesare rezolvării problemei și vina noastră este apreciabilă. Situația are două aspecte. Un aspect imediat care să ducă la prevenirea evenimentelor neplăcute: deconspirare de secrete, ținerea sub influență a tinerilor și eu consider că în raport sunt prevăzute unele măsuri, de pildă, cu privire la apartenența politică. Prin primirea de candidați având 60% membri și U.T.M. dacă aceștia însăși sunt buni, muncind bine putem influența chiar în anul acesta.

Celălalt aspect, precum și măsurile, cred că sunt de durată: cererile de la M.F.A. și școlarizarea ofițerilor”.

În intervenția sa, căpitanul de rangul 1 Sâtâi A. a precizat: „Eu cred că în mod mecanic nu trebuie să purcedem, un an, mai puțin de un an sau mai mult. Căpitan de rangul 1 Manguț a pus bine problema în principiu, el n-a cerut fixarea unui termen ci destituirea în cel mai apropiat timp a celor necorespunzători. La un depozit de materiale poate să stea până în 1955, dar la submarine chiaburul nici azi nu poate sta. Nu trebuie așteptat să se educe undeva cadrele și apoi să-i numim.

Cu cadrele ce vin din U.R.S.S. să procedăm mai îndrăzneț. Ofițerii tineri au comandanți de divizioane și consilieri care să-i învețe. Să destituim de la funcțiile de răspundere și să le dăm altele de mai mică răspundere. În Consiliul Militar să se definească numai funcțiile din care să fie destituiți ofițerii necorespunzători. Comandantului A.L.B.P. nu i se poate acorda încredere, stă consilierul și-l învață, de ce? De la consilieri învață cei ce nu li se poate acorda încredere. Nu putem înlocui dintr-o dată ci treptat și să păstrăm starea de pregătire de luptă. La submarine există un bun comandant de submarin care poate deveni bun comandant de divizion”.

Din anii '50 s-a reluat practica pregătirii ofițerilor de marină în străinătate, optându-se însă pentru Școala Militară Superioară de Marină, Academiile Militare „Krîlov”, „K.E. Vorosîlov” și Academia Tehnică din U.R.S.S. Printre absolvenți s-au numărat contraamiralul Simion Tudor și comandorii Drăghici Virgil, Duca Vasile, Istambir Andrei, Matiu Gheorghe, Rusu Gheorghe, Telegescu Petre, Mărășescu Dumitru, Nistor Petre, Teslaru Mihai, Călinescu Mihai, Cheresteși Ștefan, Zoican Constantin, Bejan Anton, Voicu Petre, Ciupan Ioan, Vîlcovan Alexandru, Pitea Nicolae, Iordan Mihai, Trifu, Sav, Negoită Ioan, Păsărin Ștefan, Ștefan Paraschiv, Fina Zoltan, Neți Dumitru, Meroi Vasile, Popa Marin, Szente Ladislau, Toth Andrei, Stolianov Epifanie, Grințoiu Zamfir, Igreț Octavian, Pisea Ioan, Rențea Ilie, Tătucu Nicolae, Bălan Valeriu, Hanganu Ilie, Ionescu Alexandru, Popescu Constantin, Gitlan Vasile, Sandu Anton, Barbir Adorel, Duță Vasile, Brădeanu Vasile, Dinu Stoian, Haragiș Petre, Călinescu Petre, Hagi Haralambie, Jitaru Iulian, Baltă N. Valeriu, Baltă M. Valeriu, Ochea Ioan, Bârlă Iosif, Crețu Mihalache, Nemițeanu Dorel ș.a.

Marinari români în vizită la Suhumi (septembrie 1957)

Cursuri de perfecționare în U.R.S.S. au urmat comandorii Anghel Grigore, Roibu Vasile, Mihei Gavrilă, Burghilea Nicolae, Epure Nicolae, Lipici Gheorghe, Pătrău Traian, Letzner Mihai, Jianu Dumitru, Suchea Dumitru, Pop Ioan (comandanți Unitate de luptă Navigație), Adam Ioan, Panea Gavrilă, Suță Vasile, Popovici Miron, Rolea Drăghia, Alexa Ioan, Alexiu Stelian, Popescu Petre, Andreșel Dumitru (comandanți Unitate de luptă Artilerie), Neagu Constantin, Androne Roman, Mareș Gheorghe, Suciu Sever, Pancea Valentin, Biro Ioan, Mîrșu Costică, Lungoci Nicolae (Comandanți Unitate de luptă Arme sub apă), Borda Nicolae, Firescu Nicolae, Ionescu Ioan, Popa Gheorghe, Tulucan Gheorghe, Tulucan Ioan, Călin Paraschiv, Petre Ioan, Pipoș Nicolae, Dobre Constantin, Gușoiu Gheorghe, Damșescu Ioan, Marin Gheorghe, Enescu Tudorică, Munteanu Dumitru, Pahomie Ioan, Pană Lucian, Patriche Iordache, Petrescu Ioan, Popa Ioan, Burlacu Vasile (artilerie de coastă), Șerban Radu, Cimpocă Tiberiu, Tudor Gheorghe, Păduraru Mihai (Radiolocație), Radu Nicolae, Toader Nicolae (comandanți de submarine), Bartaloș Bela (ofițeri secunzi și comandanți de nave)³⁷ ș.a.

Cursurile de perfecționare s-au efectuat, de regulă, în cadrul Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân” (înființat în anul 1973)³⁸, respectiv Academiei Navale, a Centrului de Instrucție al Marinei Militare, transformat în Baza de Instrucție Navală Mangalia, sau după caz, în Academia Militară, astăzi Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, precum și în cadrul altor structuri și centre specializate ale Ministerului Apărării Naționale.

Pentru absolvenții Academiei Militare, în baza Decretului nr. 1037/1968 și a Legii nr. 2/1971 s-au organizat cursuri postacademice.

8. De la Școala de Specialiști și Cartnici la Centrul de Instruire al Forțelor Navale

Școala Specialiști și Cartnici a fost înființată la 1 august 1951, conform Ordinului M.St.M. nr. 00316 din 11 mai 1951 și Ordinul C.M.M. nr. 0035153 din 31 iulie 1951, din Batalionul 88 Transmisiuni, care s-a desființat la aceeași dată. Prima echipă de conducere a instituției a fost alcătuită din căpitanul-locotenent Petre Flor, șeful școlii, căpitanul-locotenent Valeriu Vidrașcu, locțiitorul șefului școlii pentru învățământ, căpitanul-locotenent Teodor Mircea, locțiitorul politic și căpitanul (Inf.) Petre Drăghia, ajutorul șefului școlii pentru aprovizionare³⁹.

Organizarea inițială a școlii includea: 1. Comanda 2. Batalionul I Punte, Compania I Timonieri, Compania II Artilerie Navală, Compania III Tunari AA, Compania IV ASA, Compania V Transmisiuni 3. Batalionul II Tehnici Compania VI Motoriști, Compania VII Mașini cu aburi,

³⁷ A.M.R., fond 1683, dosar nr. 3809, f. 191-224.

³⁸ „Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România” nr. 140 din 1973, p. 2-4.

³⁹ A.M.R., fond Biblioteca arhivistică, Registrul istoric nr. 332, Corpul 335 Echipaje, f. 1.

Compania VIII Mașini alternative, Compania IX Electricieni 4. Compania Submarine 5. Spatele Școlii. Efectivele instituției însumau 433 persoane, din care 93 ofițeri, 72 sergenți reangajați, 139 sergenți în termen, 53 soldați și 76 angajați civili.

Între 20 octombrie-30 noiembrie 1951 s-a executat pregătirea cadrelor și instructorilor în vederea noului an de instrucție și asigurarea bazei materiale.

Anul de instrucție 1951/1952 a început la 1 decembrie 1951. Între 1-15 august 1952 au fost mutați de la Comandamentul Trupelor de Tancuri la Școala Specialiști și Cartnici un număr de 687 matrozi pentru a se instrui în specialitatea Marină. Între 1-10 octombrie 1952 au fost trimiși la ambarcare 516 matrozi.

La 1 noiembrie 1952 Școala Specialiști și Cartnici s-a reorganizat conform statului de organizare nr. 26/232 cu sediul propriu la Tulcea.

Între 1-15 mai 1953 au venit de la armata de uscat la Școala Specialiști și Cartnici pentru a se instrui în specialitatea marină 1.132 militari în termen iar în perioada 5-20 noiembrie 1953 unitatea a primit 2.001 recruți. În etapa I de carantină (9-19 noiembrie 1953) s-au executat 4 ore de instrucție zilnic, cuprinzând pregătire politică, instrucție de front, regulamente, pregătire fizică și sport, educație militară-convorbiri. În etapa a II-a de aclimatizare (20-30 noiembrie 1953) s-au executat câte 6 ore de instrucție zilnic și 2 ore activități gospodărești, cuprinzând pregătire politică, instrucție de front, regulamente, pregătire fizică și sport, instrucție sanitară, educație militară, convorbiri și pregătire marinărească. Începând cu 1 decembrie 1953, pregătirea recruților a început cu etapa „Individ”.

În anul 1953, la comanda Școlii Specialiști și Cartnici a fost numit căpitanul de rangul 3 Gheorghe Anghelescu, până în octombrie 1954, când a revenit pe funcție căpitanul de rangul 3 Valeriu Vidrașcu.

Printre activitățile metodice desfășurate în școală se numărau etapa de pregătire a instructorilor, pregătirea metodică a comandanților de grupă, respectiv de plutoane, convocări cu instructorii comandanți de grupe și de plutoane.

La 30 decembrie 1954 delegatul Comandamentului Forțelor Maritime Militare, căpitanul de rangul 1 Victor Bogdan, a înmănat comandantului școlii Drapelul de luptă.

La 1 octombrie 1955 Școala de Specialiști și Cartnici și-a schimbat organizarea astfel: 1. Comandament, cu Comanda, Secția politică, Secția Învățământ, Secția Organizare Front, Biroul Cadre și șef Servicii, 2. Batalionul I Elevi punte cu Compania I timonieri, Compania II Minerii Dragori, Compania III Servicii 3. Batalionul II Elevi Punte, cu Compania IV Tunari navali, Compania V Tunari AA, compania VI Transmisiuni 4. Batalionul III Elevi Tehnici, cu Compania VII Mecanici căldări, Compania VIII Motoriști, Compania IX Motoriști și electricieni și Compania X Mecanici turbine și mașini alternative 5. Spatele Școlii. Efectivele instituției însumau 1.632

persoane, din care 110 ofițeri, 60 cartnici reangajați, 152 cartnici în termen, 1.230 matrozi și 80 angajați civili.

În cadrul perioadei de vară, Școala de Specialiști și Cartnici a pregătit blocul de paradă al Forțelor Maritime militare pentru parada militară de la 23 august din capitală.

Anul de pregătire de luptă 1956 a început la 1 decembrie 1955 și a pregătit matrozi din compunerea cursului de pregătire a cartnicilor, între 1 octombrie 1955-15 februarie 1956, specialiști pentru nave și recruții pentru Compania pază și Gospodărie, respectiv militarii de anul 2 și 3 din Compania Pază și Gospodărie.

Perioada de vară a fost executată între 1 mai-30 septembrie 1956. Unitatea a prezentat blocul de defilare la 23 august 1956, unde a obținut locul II pe Forțele maritime Militare și pe Forțele Armate ale RPR. De asemenea, în cadrul Spartachiadei militare de vară s-a clasat pe locul II.

Șeful școlii a fost numit locotenent-colonelul Petre Drăghia.

La 25 decembrie 1957, conform Ordinului MStM nr. CL 004556/1957, Școala de Specialiști și Cartnici și-a schimbat denumirea în **Școala de Specialități de Marină**.

Anul de instrucție 1957 a început la 1 decembrie 1956, având ca scop asigurarea cunoștințelor de bază de pregătire marinărească generală, asigurarea pregătirii metodice în general a instructorilor la cursul de cartnici, acordând o atenție deosebită perioadei de inițiere a recruților, pentru imprimarea calității, unei înalte discipline și o bună pregătire militară generală pe tot cursul anului⁴⁰.

La 5 iunie 1958, conform Ordinului MStM nr. CL 0056/1958, Școala de Specialități de Marină și-a schimbat denumirea în **Corpul 253 Echipaje**. Noul stat de organizare includea I. Comanda, cu comandantul corpului, locțiitorul comandantului, statul major, Secția politică, ofițerul cu evidența efectivelor, șeful Serviciilor și Serviciul Gospodărie II. Batalionul Echipaje, cu 1. Compania de timonieri, timonieri semnalizatori și servicii 2. Compania tunari navali, tunari AA și telemetriști 3. Compania Arme sub apă și transmisiuni 4. Compania mecanici căldări, mașini alternative și turbine 5. Compania motoriști și electricieni. Efectivele instituției se cifrau la 658 persoane, din care 54 ofițeri, 33 sergenți reangajați, 71 sergenți în termen, 461 soldați și 39 angajați civili⁴¹.

La 1 august 1958 Corpul 253 Echipaje a fost dislocat din garnizoana Tulcea în garnizoana Brăila. Unitatea a fost transportată pe Dunăre cu șlepurile UM 04923 Sulina.

În vara anului 1958 unitatea a pregătit blocul de defilare pentru parada militară de la 23 august din capitală.

⁴⁰ Ibidem, f. 117.

⁴¹ Ibidem, f. 133.

În toamna anului 1958 au fost primiți peste 1.200 de militari care au fost împărțiți pe două batalioane. Perioada de aclimatizare a început la 1 decembrie 1958 iar perioada „Individ” la 15 decembrie 1958. Pe 30 decembrie 1958 militarii anului I și angajații civili nou încadrați în unitate au depus jurământul militar.

La 22 februarie 1959, conform Ordinului M.St.M. nr. CL 0014/1959, Corpul 253 Echipaje și-a schimbat denumirea în **Corpul 335 Echipaje**.

Pe 27 februarie 1960, conform Ordinului M.F.A. nr. CL 0066/1960, Corpul 335 Echipaje a fost desființat⁴².

Corpul Școală Echipaje nr. 12 Mangalia a fost înființat în baza Ordinului M.St.M. nr. CL 0011 din 10 ianuarie 1959.

Școala de Echipaje a Marinei Militare a fost înființată la 1 aprilie 1962, din Corpul Școală Echipaje nr. 12, conform Ordinului M.St.M. nr. CL 00680/1 aprilie 1962. Organizarea instituției era I. Comanda, cu 1. Șeful școlii 2. Locțiitorul șefului școlii 3. Secția Învățământ 4. Ofițerul cu mobilizarea și evidența militarilor în termen 5. Aparatul politic 6. Ofițer cu evidența cadrelor 7. Serviciul financiar 8. Medicul școlii 9. Furier șef (mânuiitor documente secrete) II. Divizionul Echipaje (4 în școală), Unități de luptă (2 în divizion) și Grupuri echipaje (3 în unitățile de luptă) și III. Spatele școlii. Efectivele instituției însumau 591 persoane, cu 30 ofițeri, 29 subofițeri, 13 gradați, 515 soldați și 4 angajați civili⁴³.

Între 10-15 decembrie 1962 s-au primit 418 recruți.

În 1962 pregătirea de luptă s-a desfășurat pe două etape: etapa instrucției individului (1 octombrie-20 noiembrie 1961) și etapa instrucției specialistului (11 decembrie 1961-1 mai 1962). Pregătirea s-a desfășurat în cadrul Centrului de instrucție Corbu, cu un număr de 1.193 soldați recruți de anul I. La sfârșitul etapei, recruții au fost repartizați la unitățile de uscat, rămânând la Școala Echipaje pentru desfășurarea instrucției specialistului 470 militari.

În etapa instrucției specialistului, pregătirea militarilor s-a făcut pe divizioane, astfel: Divizionul 1 – timonieri semnalizatori și boțmani, Divizionul 2 – tunari și mitraliori, Divizionul 4 – Observatori și semnalizatori, Divizionul 5 – motorști și mecanici mașini alternative. În afara acestora, au fost detașați pentru a executa pregătire în alte unități militare de alte specialități: mecanici vitaliști și scafandri la Divizionul Nave Auxiliare, hidrolocatoriști la Poligonul hidrolocație, radiolocatoriști la batalionul 105 Radiotehnic Schitu și radiotelegrafiști la Batalionul 110 Transmisiuni Schitu.

Pentru aprofundarea cunoștințelor, la cererea școlii, comandantul Marinei Militare a aprobat prelungirea pregătirii de specialitate până la 1 iunie 1962. Verificarea de sfârșit de etapă s-a

⁴² Ibidem, f. 175.

⁴³ Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Registru istoric nr. 18, Școala de Echipaje a Marinei Militare, Formular istoric pe anii 1962-1965, f. 2.

executat între 1-7 iunie 1962. În paralel cu etapa instrucției specialistului, s-au organizat cursuri de bucătari, gorniști-semnalizatori și comandanți de posturi de luptă.

Militarii instituției au constituit în cea mai mare parte blocul de paradă al Marinei Militare care a defilat la 23 august în capitală.

Între 10 septembrie-17 octombrie 1962 s-a desfășurat școala de gradați, la care au participat 73 militari selecționați din efectivele școlii. Între 17-31 decembrie 1962 s-a executat cu recruții un program de aclimatizare în limita a 6 ore pe zi.

La 1 decembrie 1963 școala și-a schimbat organizarea astfel: I. Comanda, cu 1. Șeful școlii 2. Locțiitorul șefului școlii 3. Secția Învățământ 4. Aparatul politic 5. Ofițer cu evidența cadrelor 6. Ofițer cu mobilizarea și evidența militarilor în termen 7. Medicul șef al școlii 8. Servicii 9. Spatele școlii 10. Serviciul financiar 11. Documente secrete II. Divizioane Echipaje cu 1. Divizionul 1 Echipaje (UL 1 și UL IV), Divizionul 2 Echipaje (UL 2 și UL 3), Divizionul 3 Echipaje (UL V) și Divizionul 4 Echipaje (auxiliar) și III. Subunități și formațiuni de spate, cu: 1. Punct medical 2. Depozite 3. Popota militarilor în termen și 4. Grupa de transport. Efectivele se cifrau la 934 angajați, din care 45 ofițeri, 29 subofițeri, 91 gradați, 759 soldați și 10 angajați civili.

În etapa instrucției individului (3 ianuarie-17 februarie 1963), pregătirea militară s-a făcut pe cinci divizioane – Divizioanele 1, 2, 4, 5 și 6 iar în etapa instrucției specialistului (18 februarie-30 iunie 1963), pregătirea s-a executat pe patru divizioane: Divizionul 1 – timonieri, timonieri semnalizatori, electricieni aparate de navigație, boțmani, Divizionul 2 – tunari AA, mitraliori AA, Divizionul 4 – mineri-dragori, semnalizatori și Divizionul 5 – motorști, mecanici mașini alternative și mecanici căldări.

În perioada 1 iulie-1 septembrie 1963 s-a executat pregătirea blocului de paradă care a participat la parada militară de la 23 august din București.

În etapa instrucției individului (3 ianuarie-17 februarie 1964), pregătirea militarilor s-a executat pe patru divizioane, 1, 2, 3 și 4. În etapa instrucției specialistului (20 februarie-30 mai 1964), pregătirea s-a executat pe patru divizioane: Divizionul 1 – timonieri-semnalizatori, hidrometriști, boțmani și deservire, Divizionul 2 – tunari AA, mitraliori AA, mineri-dragori, divizionul 3 – motorști, mecanici motoare alternative și divizionul 4 – semnalizatori și deservire.

Între 28-29 mai 1964, 21 soldați și soldați frunțași și 47 gradați au fost lăsați la vatră prin reducerea duratei serviciului militar la Marină de la 3 ani la 2 ani, conform Decretului nr. 468/1957, republicat în 1964.

Anul de instrucție a început la 2 noiembrie 1964, într-un cadru festiv, în prezența comandantului Marinei Militare, viceamiralul ing. Grigore Marteș. Instrucția individului s-a desfășurat pe cinci divizioane cu 34 plutoane.

Pe 5 februarie 1965 instituția a fost vizitată de ministrul Forțelor Armate, generalul de armată Leontin Sălăjan.

Conform Ordinului M.St.M. nr. 0410/28 mai 1965, începând cu 1 august 1965 s-a înființat Plutonul Școală Ofițeri rezervă de marină, anexă la statul Școlii Echipaje a Marinei Militare. Prima serie de elevi a început pregătirea la 1 august 1965, cu durata de patru luni. Plutonul era încadrat cu trei ofițeri comandanți de plutoane și lectori.

În conformitate cu Ordinul M.F.A. nr. 466/13 februarie 1965, la 22 septembrie 1965 s-a înființat Secția de luptă. Conform planului de afluire al M.St.M., în perioada 20-24 octombrie 1965 unitatea a încorporat 1.357 recruți. Între 26-31 octombrie a avut loc perioada de aclimatizare a recruților și organizarea unității pentru etapa instrucției individului pe Divizionul 1 – 7 plutoane, Divizionul 2 – 11 plutoane, Divizionul 3 – 7 plutoane și Divizionul 4 – 9 plutoane.

La 20 noiembrie 1965 s-a deschis în cadru festiv anul de instrucție 1965-1966, în prezența comandantului Marinei Militare, viceamiralul ing. Grigore Marteș iar la 28 noiembrie festivitatea depunerii jurământului militar.

În perioada 19-25 octombrie 1966 unitatea a încorporat 1.162 recruți.

Începând cu 27 octombrie 1966 elevii Școlii de Ofițeri de rezervă s-au ambarcat pentru stagiul la bordul navelor.

În perioada 24-29 octombrie 1967 unitatea a încorporat 1.341 recruți.

Începând cu 1 februarie 1968 s-a înființat Stațiunea de Pregătire Marinărească, ca subunitate subordonată Școlii de Echipaje a Marinei Militare, cu două obiective principale: Stațiunea de bărci și ambarcațiuni, cu atelier de reparații și magazii de materiale, dislocată în Golful Rățărie și Bazinul de înot dislocat în fața intrării în cazarma Școlii de Echipaje a Marinei Militare. La 1 februarie 1968 șeful Stațiunii era maiorul Ștefan Postolache, ajutor maistrul militar principal Cristea Gheorghiu și șef al Atelierului Reparare ambarcațiuni maistrul militar clasa a IV-a Petre Mleziva.

Conform Ordinului M.St.M. nr. CL 001108/15 august 1968, începând cu 1 septembrie 1968, Școala de Echipaje a Marinei Militare s-a transformat în **Școala de Specialități a Marinei Militare**.

Între 19-24 octombrie 1968 au fost încorporați 112 recruți⁴⁴.

Conform Ordinului M.St.M. nr. CL 001330/12 septembrie 1968, Școala de Specialități a Marinei Militare s-a transformat în **Centrul de Instrucție al Specialiștilor Marinei Militare**.

În ziua de 9 octombrie 1969, instituția a fost vizitată de generalul-colonel Ion Gheorghe, prim-loctiitor al Ministrului Forțelor Armate și șef al Marelui Stat Major și generalul-locotenent Ion Militaru, comandantul Armatei a II-a, însoțiți de viceamiralul ing. Grigore Marteș, comandantul

⁴⁴ Ibidem, Registru istoric nr. 15, Școala de Echipaje a Marinei Militare, f. 63.

Marinei Militare, care au vizitat bazinul de înot și cabinetul de atac, unde au urmărit un exercițiu de căutare și atac al submarinului⁴⁵.

Începând cu 5 octombrie 1970 la statul de organizare al Centrului de Instrucție s-au adăugat două șalupe rapide de agrement și s-a constituit un Grup de dragaj, dotat cu o navă pentru dragat cu cupe și pompe refulante, un ponton dormitor nepropulsat și un tanc nepropulsat pentru combustibil.

La 1 noiembrie 1971 a intrat în înzestrarea Centrului pontonul de acostare cu cabine PAC-991.

Structura anului de instrucție 1971-1972 a inclus etapa instrucției soldatului, etapa asigurării tehnico-materiale și a instrucției grupei, plutonului (pentru efectivele proprii): asigurarea cursurilor de specialitate, asigurarea pregătirii de specialitate în cabinete, Școala de gradați pentru unitățile și formațiunile C.M.M., pregătirea noului an de instrucție.

Conform Ordinului M.St.M. nr. CL 00980 din 30 iulie 1973, începând cu 1 august 1973 Centrul de Instrucție al Specialiștilor Marinei Militare s-a transformat în **Centrul de Instrucție al Marinei Militare**⁴⁶.

În conformitate cu Dispozițiunile organizatorice și metodice ale C.M.M., în perioada 15 octombrie 1973-15 iunie 1974 în cadrul instituției a funcționat Cursul de pregătire militară și de specialitate a absolvenților de liceu care au reușit la examenul de admitere în învățământul superior pentru anul universitar 1974-1975. Cei 237 militari cu termen redus, din care 38 specialitatea punte și 199 specialitatea electromecanică, au fost constituiți într-un Batalion de instrucție. Etapele de pregătire au inclus etapa instruirii soldatului, etapa învățării teoretico-aplicative, etapa de practică la Stațiunea de Pregătire Marinărească și etapa de stagiu la navele de luptă și auxiliare.

Începând cu 1 noiembrie 1973, în cadrul C.I.M.M., s-au desfășurat Cursul de perfecționare a pregătirii ofițerilor pentru comandanții de nave de rangul III, specialiștii cu navigația și specialiștii transmisiuni-observare, respectiv Cursul de perfecționare a pregătirii maiștrilor militari și subofițerilor care nu au absolvit o școală militară, specialitățile timonieri-hidrografi, artilerie, hidrolocație, radiolocație, radio și mecanici-motoriști.

În perioada 5 ianuarie-29 iunie 1974 în cadrul C.I.M.M. a funcționat Școala de Ofițeri de Rezervă de Marină, cu un efectiv de 70 militari. Printre militarii cu termen redus, încorporați la compania a III-a între 29 septembrie 1977-29 iunie 1978 s-a aflat și actualul deputat Zamfir Iorguș, care-și amintește: *„M-a învățat că ordinul nu se discută ci se execută... iar, mai târziu, firea mea relativ rebelă a fost uneori temperată datorită educației din armată. Am participat la Spartachiada Națională pe Armată la atletism și am luat locul 5 la 3.000 metri. În iarna 1977-1978 batalionul meu a avut o aplicație cu trupe cu deplasare în teren la Vama Veche, care a durat aproximativ 15*

⁴⁵ Ibidem, f. 68.

⁴⁶ Ibidem, f. 109.

ore pentru că, după ce am ajuns la unitate, s-a constatat că unul dintre colegi pierduse încărcătorul. Imediat s-a dat iar alarma și ne-am întors la Vama Veche să căutăm încărcătorul, și caută, și caută prin zăpadă, în formație desfășurată la distanță de 2 metri, timp de 3 ore. Nimic! Eram epuizați... Înjuram cu toții că nu găseam încărcătorul, atmosfera era tensionată. M-am gândit să detensioneze atmosfera cu o glumă, eu crezând că este bună, dar era să mă linșeze colegii. La un moment dat am strigat tare „L-am găsit!... Un vuiet de bucurie s-a auzit ca un ecou prin văzduh și toți, epuizați, au început să se îndrepte către mine. Pe măsură ce veneau, mi-am dat seama că nu este a bună... și... am fugit! Toate înjurăturile îndreptate către cel care pierduse încărcătorul s-au îndreptat către mine. L-am găsit într-un târziu și am ajuns la unitate seara. Îmi amintesc că nimeni nu a mai vrut să meargă la masă ci direct în dormitor. Armata nu a fost nici aspră, nici blândă, suficient să fiu pregătit pentru viitoarele obstacole din viață. Mi-a plăcut prestața comandantului, căpitanul de rangul 1 Ioan Mușat, pe care am avut ocazia să-l cunosc și după ce am venit ca inginer în Șantierul Naval 2 Mai Mangalia, și blândețea și seriozitatea comandantului de companie, căpitanul de rangul 2 Ioniță. Nu-l pot uita nici pe comandantul de grupă, locotenentul Ceteanu, care pe lângă toate calitățile lui de povestitor, mai avea una... avea o soție frumoasă! Nu pot uita nici perioada de practică și aplicații pe vedeta torpiloare cu aripi portante 56. Zilele de pregătire marinărească care se terminau mai toate cu o escală la cârciuma din Limanu. În armată nu este loc pentru glume.”

Caporalul Zamfir Iorguș (centru), împreună cu camarazi t.r.-iști

Și pentru inginerul Vasile Iorga amintirile perioadei de m.t.r. sunt deosebite: «Efectuarea stagiului militar, în perioada 30 septembrie 1978-26 iunie 1979 în cadrul Centrului de Instrucție al Marinei Militare, reprezintă perioada de timp poate cea mai frumoasă și importantă din viața mea. Spun acest lucru, pentru că atunci am făcut cunoștință cu Mangalia și cu Marea Neagră, cu rigorile și frumusețea vieții de marinar. În afară de ceea ce am acumulat în cele nouă luni de marinărie, acea perioadă a reprezentat principalul motiv pentru care, 5 ani mai târziu, la absolvirea Facultății de Mecanică din Galați, cursuri de zi, ingineri, să aleg să-mi încep cariera de inginer la Șantierul Naval 2 Mai Mangalia, carieră care a continuat neîntrerupt până astăzi și care mi-a oferit multiple satisfacții, precum și șansa de a ocupa funcția de vicepreședinte executiv, în prezent, la „Daewoo Mangalia Heavy Industries”. Îmi amintesc cu deosebit respect de comandanții mei de pluton, locotenentul major Grusuzache și locotenentul Bârleanu V, de comandantul de batalion, căpitanul de rangul 2 Naghi Carol, precum și de comandantul de unitate, căpitanul de rangul 1 Ioan Mușat».

Inginerul Vasile Iorga

Inginerul Zamfir Iorguș și plutonul său de m.t.r.-iști

În intervalul 1-12 martie 1974 în cadrul C.I.M.M. s-a desfășurat examenul pentru obținerea gradului de căpitan de rangul 3, iar între 27 mai-10 iunie 1974 examenul pentru acordarea gradului de maestru militar principal de marină și plutonier major de marină.

În perioada 1 iunie 1975-15 martie 1979 Stațiunea de Pregătire Marinărească a fost scoasă din statul de organizare al C.I.M.M.

Începând cu 30 iunie 1983 a intrat în vigoare noul stat de organizare al C.I.M.M. cu un efectiv de 53 ofițeri, 17 maiștri militari, 19 civili și un număr variabil de cursanți, respectiv 108-181 ofițeri, 96-152 maiștri militari, 24-38 subofițeri și 260 soldați pentru specializare. Noul stat de organizare prevedea o creștere a numărului de cadre care puteau să-și perfecționeze pregătirea de specialitate (de la 105 la 271 anual), incluzând toate specialitățile de marină – comandanți de divizioane, comandanți și șefi de state majore de divizioane de nave, comandanți de nave, specialiști de divizioane, precum și maiștri militari UL I-UL V.

Anual, în cadrul instituției au fost organizate și s-au permanentizat examenele pentru confirmarea în arma Marină a ofițerilor proveniți din alte arme, examene de echivalare a studiilor militare cu Școala Militară de Maiștri de Marină pentru maiștrii militari și subofițerii de marină aparținând C.M.M., Comandamentului Trupelor de Grăniceri și Comandamentului Trupelor de Geniu, cursurile Școlii de Ofițeri de rezervă de marină cu durata de șase luni, cursuri de perfecționare a ofițerilor comandanți de divizioane de nave din Marina Militară, cursuri de perfecționare a ofițerilor de marină neambarcați, convocări de pregătire militară comună cu comandanții de unități și șefii de state majore, convocări de pregătire metodică cu cadrele care încadrau centrele de recruți, convocări ale absolvenților Institutului Superior de Învățământ Politehnic din Galați pentru acordarea gradului de ofițer de marină în rezervă, cursuri de pregătire în a doua specialitate ca cercetași chimici și de radiație a militarilor în termen, școli de gradați și cursuri de plutonieri de companie, instructori sportivi, sanitari, bucătari, scafandri autonomi, motopompști, fochiști, telemetriști, tunari, semnalizatori, gorniști-semnalizatori.

Conform aprobării ministrului Apărării Naționale pe raportul șefului M.St.M. nr. B 3/001754/19 iulie 1991, începând cu 1 august 1991 C.I.M.M. s-a transformat în **Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Marinei Militare**⁴⁷.

În conformitate cu prevederile Concepției reformei învățământului militar, aprobată prin Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 137/26 noiembrie 1996 și Ordinul M.Ap.N. nr. M 12/21 februarie 1997, începând cu 1 iunie 1997 atribuțiile Școlii de Aplicație pentru Marina Militară au fost preluate de Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. În acest context, activitatea Centrului de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Marinei Militare a luat sfârșit, încheindu-se astfel, un capitol important din istoria Marinei Militare.

⁴⁷ Ibidem, Registru istoric nr. 15, f. 26.

În perioada 1 septembrie 2003-1 iunie 2005 în subordinea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale a funcționat **Baza de Instrucție Navală Mangalia**, înființată conform Ordinului ministrului Apărării Naționale nr. M.S. 99 din 25 iunie 2001 și Ordinului șefului Statului Major General nr. S./S.M.G. 41 din 22 iunie 2001.

La 5 ianuarie 2004 Baza de Instrucție Navală Mangalia avea următoarea încadrare: Comandant (comandor Bulboacă Eugen), șef de stat major (căpitan-comandor Chodan Liviu), șef al personalului (căpitan Stângă Cosmin), șef al operațiilor și instrucției (locotenent-comandor Sava Ion), ofițer 5 și cu protecția personalului și securitatea industrială (locotenent Baccela Marius), șef al logisticii (maior Frunză Dorel), ofițer 4 (locotenent Mihăilă-Strugaru Adrian), medic specialist (locotenent Zamfir Cosmin), contabil șef (locotenent Câmpan Gheorghe), preot de garnizoană categoria I (preot Chircu Traian), loțiitor la comandantul companiei (aspirant Luchian George), loțiitor la comandantul companiei (aspirant ing. Oprea Florin), loțiitor la comandantul companiei (locotenent Sandu Robert), loțiitor la comandantul companiei (locotenent Huțupașu Ioan), comandant grupă (locotenent Tudor George), ofițer cu cazarmarea (locotenent Boiangiu Dinu), specialist principal 2 (Ichim Daniel), comandant pluton instrucție artilerie și rachete (Badea Ion), specialist principal 1 (maistru militar principal Brosban Nicolin), specialist principal 2 (maistru militar clasa a 2-a Ursu Virgil), specialist principal 2 (maistru militar clasa a 2-a Stratulat Gabriel), ajutor (maistru militar clasa a 5-a Tudor Silviu), specialist principal 2 (maistru militar clasa a 2-a Sterparu Costel), specialist principal 2 (maistru militar clasa a 2-a Bădescu Iulian), ajutor (maistru

militar clasa a 4-a Ponov Marian), specialist principal 2 (maistru militar clasa 1 Barbu Gicu), specialist principal 2 (maistru militar clasa a 2-a Petre Viorel), comandant poligon (maistru militar clasa 1 Bogdan Puiu), subofițer de stat major (plutonier adjutant Frăsineanu Tinel), ajutor pentru evidență D.C. (plutonier adjutant Dumitrescu Olga), furier șef (și registratură) (plutonier Gherghescu Marian), plutonier al companiei (sergent major Georgescu Eduard), comandant grupă (sergent major Branovici Horia), comandant grupă (sergent major Ungureanu Cristian), plutonier al companiei (sergent major Huțanu Mihai), plutonier al companiei (sergent major Marian Stelian), plutonier al companiei (plutonier major Răducanu Doru), șofer autospeciale P.S.I. (sergent Dumistrăcel Mugurel), sanitar șef (și șofer) (plutonier major Pascu Viorel), șef depozit (sergent major Nicolae Claudiu), comandant pluton (plutonier Dumitrescu Florin), șofer (sergent major Lungu Marius), subșef al muzicii (plutonier adjutant Acatrinei Viorel), muzicant șef instrumentist (plutonier Alexandru Robert), muzicant instrumentist (sergent Catîru Dorel), ajutor (plutonier major Turcu Vasile), subofițer cu cazarmarea (plutonier major Neculae Sorin), șef sector (plutonier major Melcescu Dumitru), referent de specialitate psiholog (p.c. Iliescu Simona), referenți (p.c. Manea Margareta, p.c. Ciudin Mariana, p.c. Cozianu Geta, p.c. Enuică Elena), operator (p.c. Calcer Mihaela), medic (p.c. Balaș Daniel), contabili (p.c. Foamete Elena, p.c. Boiangiu Felicia, p.c. Ciucu Silvia), casier (p.c. Moța Eugenia), velar-matîsor (p.c. Gheorghe Adrian), motorist (p.c. Butoi Constantin), marangoz (p.c. Bădescu Ionel), bibliotecar (p.c. Frunză Cristina), referent gestionar (p.c. Ciogolea Liviu), pompier (p.c. Mihalache Constantin), instalator (p.c. Dinu Mihai), șef depozit (p.c. Mihăilă Mircea), șoferi (p.c. Covaci Constantin, p.c. Cristea Gheorghe), profesor – director centru (p.c. Mocanu Marilena), profesori (p.c. Musa Elena, p.c. Grigorescu Lavinia, p.c. Lupu Corina, p.c. Tudorancea Dorina), tâmplari universali (p.c. Cristea Victor, p.c. Custură Dumitru), zidar-zugrav (p.c. Zamfir Alexandru), electrician (p.c. Irimia Gheorghe), instalator încălzire (p.c. Nikon Dumitru), instalator sanitar (p.c. Mihai Daniel), magaziner (p.c. Ceatic Ecaterina), magaziner (p.c. Jireadă Irina), spălători (p.c. Mitracă Elena, p.c. Bucică Elena, p.c. Burdulea Anișoara, p.c. Munteanu Maria, p.c. Bîrlă Aneta), călcător (p.c. Pascu Silica), lenjer (p.c. Marin Maria), lăcătuș mecanic (p.c. Măru Costel), instalator (p.c. Bibu Ionel), șef spălătorie (p.c. Nichita Valeria), funcționari (p.c. Iancu Liliana, p.c. Basoc Aurora, p.c. Trandaf Constanța, p.c. Frăsineanu Niculina), îngrijitori (p.c. Bordea Melania, p.c. Niță Elena), referent (p.c. Ștefănescu Constantin), bibliotecar (p.c. Stuparu Aurica), electrician (p.c. Mogoș Vasile), îngrijitor (p.c. Sava Georgeta).

Începând cu 1 iunie 2005 Baza de Instrucție Navală din Mangalia și-a schimbat denumirea în **Centrul de Instruire al Forțelor Navale**. Acesta era subordonat Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, fiind destinat pregătirii militarilor angajați pe bază de contract prin organizarea cursurilor de formare și a cursurilor de formare și pregătire avansată necesare formării, dezvoltării și utilizării conform cerințelor de încadrare a Forțelor Navale cu personal profesionalizat și de operaționalizare a structurilor care acționează pentru îndeplinirea misiunilor specifice în timp de pace, în situații de criză și la război.

În acest sens, Centrul de Instrucție al Forțelor Navale a continuat activitățile specifice pentru îndeplinirea misiunilor și obiectivelor stabilite – prin acte normative, ordine, precizări – de către eșaloanele superioare, asigurând formarea soldaților și gradaților în rezervă, specializarea în armă și pregătirea pentru prima funcție a soldaților și gradaților profesioniști, iar ulterior în a II-a și a III-a specialitate și învățarea limbii engleze, prin Centrul Secundar de Învățare a Limbii Engleze din garnizoana Mangalia. Școala de Aplicație a Forțelor Navale, în cooperare cu structuri ale Forțelor Navale, a coordonat întreaga acțiune de evaluare a calității absolvenților din promoția 2004.

Pe 10 martie 2007 la Centrul de Instrucție al Forțelor Navale a avut loc festivitatea de deschidere a primului program de instrucție a 142 soldați și gradați voluntari fără stagiul militar

satisfăcut. La activitate au participat șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, comandantul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, comandanți de unități și alte oficialități din Forțele Navale.

Pe 28 aprilie 2007 soldații voluntari din Centrul de Instrucție al Forțelor Navale din Mangalia au depus jurământul militar. La activitate au participat șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă, precum și comandanții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” și ai unor mari unități și unități din Forțele Navale.

În prezent, Centrul de Instruire al Forțelor Navale din cadrul Școlii de Aplicație planifică, coordonează și desfășoară instruirea individuală pentru formarea și dezvoltarea profesională a soldaților și gradaților voluntari prin însușirea cunoștințelor și formarea competențelor, deprinderilor și abilităților necesare, în conformitate cu cerințele operaționale, ca luptător și conducător de subunități în scopul atingerii performanțelor și standardelor NATO. Concomitent, asigură desfășurarea în condiții foarte bune a pregătirii marinărești și a pregătirii fizice, la Grupul de pregătire marinărească și sporturi nautice, pentru echipajele navelor din garnizoana Mangalia. De asemenea, asigură pregătirea forțelor și mijloacelor necesare pentru executarea acțiunilor de intervenție în unitate, apărarea împotriva incendiilor și pentru sprijinul autorităților locale în situații de urgență.

9. Facultatea de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” (1990-1996)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 406/23.06.1990, în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a luat ființă Facultatea de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară, cu durata de specializare reglementată prin ordinul ministrului Apărării Naționale.

«Pe vremea când toate se hotărau la „centru”, rățuștele plecau lipa-lipa la capitală și acolo, după oarecare trudă, primeau diplome de „RĂȚOI” adică mai mari peste rățuștele de la mare și de la fluviu.

De prin anul 1990 de la Christos, ne-am gândit că prea lungă-i calea pe uscat, prea departe-i apa cea mare pentru școala de rățoi... și cum apa cea mare lăsată de Dumnezeu nu puteam s-o mutăm la Capitală, am mutat școala lângă apă și lângă corăbiile cele mari, unde sub oblăduirea dascălilor rățoi, am început să învățăm școala înaltă a bățăliilor pe apă.

Cum ne încălzeam la teorie pe „uscat”, zdup în apă și în barcă, mai pe lângă mal dar și prin alte țări străine, cum stă bine unor rățoi.

Nici nu am prins de veste când s-a terminat școala cea înaltă și la începutul primăverii lui 1993, am scris aceste rânduri să fie aducere aminte și învățătură pentru toți rățoii...la anul și LA MULȚI ANI!»

Contraamiralul Gheorghe Anghelescu, comandantul Marinei Militare (1990-1997), împreună cu ofițerii de marină din promoția 1990 a Academiei Militare București

Potrivit precizărilor Cartei Universitare, art. 12, alin. 3, Facultatea urma să realizeze „perfecționarea personalului militar și civil din Forțele Navale, Garda de Coastă, Marina Civilă și pentru alți beneficiari”. Obiectivul avea în vedere: a) perfecționarea pregătirii ofițerilor din Forțele Navale pentru funcții din structurile Marilor Unități și Unități de marină până la gradul de căpitan; b) perfecționarea pregătirii ofițerilor din Forțele Navale pentru funcții de comandă, stat major și

logistică de marină din structurile Marilor Unități și Unități până la gradul de locotenent comandor;
c) formarea ofițerilor pentru rezerva Forțelor Navale.

În evoluția sa, facultatea a cunoscut două perioade distincte, 1990-1996 și 1997-2002, cu momente de ascensiune și reflux, determinate de căutările formative optime ale factorilor de decizie și tendințele politicii noastre de apropiere și integrare în structurile euroatlantice.

Înființată în același an, facultatea s-a constituit într-o autentică școală de învățământ postuniversitar și a realizat, până în anul universitar 1996-1997, formarea ofițerilor de comandă și stat major la nivel interarme, desăvârșirea pregătirii ofițerilor licențiați din Marina Militară prin studii aprofundate, academice postuniversitare, de specializare și cursuri de perfecționare în științe militare, tehnice și manageriale.

Campusul universitar al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” din Constanța, în incinta căruia s-a aflat inițial comandamentul actualiei Școli de Aplicație a Forțelor Navale

De asemenea, în funcție de cerințe, a organizat cursuri de perfecționare în cunoașterea limbilor străine. Pentru anul universitar 1990-1991 a fost organizat concursul de admitere la specialitatea Comandă și stat major, cu durata de 3 ani, ulterior redusă la doi ani și jumătate.

După 1992, perioada studiilor s-a stabilit diferențiat: doi ani la comandă și stat major și trei ani la automatizarea conducerii acțiunilor de luptă.

La 1 octombrie 1993 a luat ființă și grupa pentru cea de-a doua specializare.

În cadrul acestor forme de învățământ s-a urmărit însușirea de către ofițerii cursanți a legilor și principiilor luptei armate, dezvoltarea gândirii militare creatoare în domeniul operativ și tactic, pregătirea lor privind trecerea de la starea de pace la starea de război, printr-o asigurare tehnico-materială adecvată și o ridicată capacitate de luptă a navelor, unităților și marilor unități ale Marinei Militare, folosirea curentă în activitatea de informare și parteneriat cu armatele altor state a limbilor de circulație internațională și regionale (engleza, franceza, germana, rusa și turca).

Admiterea la studii aprofundate, academice postuniversitare și cursurile de limbi străine se făcea prin concurs pentru ofițerii licențiați din Marina Militară și alte categorii de forțe ale armatei, conform metodologiei elaborate de Senat, pe baza criteriilor generale stabilite de Ministerul Apărării Naționale. La specializări și perfecționări, cursanții erau selecționați de către instituțiile beneficiare.

Condițiile și probele de concurs purtau amprenta specificului profilului militar academic în domeniul marinei. Candidații trebuiau să satisfacă următoarele criterii: a) pentru comandă și stat major – stagiu în unități operative ale Marinei Militare de 5-9 ani, să fi ocupat funcții de comandă și stat major, aprecierile în ultimii trei ani să fi avut calificativul de „Foarte bine” și să nu depășească vârsta de 36 de ani; b) pentru automatizarea acțiunilor de luptă – un stagiu de minim 3 ani, limita de vârstă 30 de ani.

Concursul se desfășura în două etape: a) preliminară – examen medical, sportiv și psihologic, cu valoare eliminatorie; b) propriu-zisă – cu trei probe scrise la tactica genurilor de forțe ale Marinei Militare (eliminatorie), specialitate și limbă străină, pentru specializarea comandă, stat major; probe de specialitate, matematică și limba engleză, pentru specializarea automatizarea acțiunilor de luptă; limba străină, la cursul de limbi străine.

Numărul de locuri era stabilit de Ministerul Apărării Naționale, la propunerea Statului Major al Marinei Militare. Activitatea ofițerilor-cursanți era normată de Statutul Corpului ofițerilor.

Procesul de învățământ s-a organizat pe ani de studii și semestre de 17-21 săptămâni, excepție făcând doar semestrul II al anului III (automatizarea conducerii acțiunilor de luptă), de numai 10 săptămâni; cursurile se sfârșeau cu sesiuni de examene urmate de perioada de practică.

Practica de an avea următoarele obiective:

a) la comandă, stat major:

- anul I – elaborarea documentelor de luptă în cadrul aplicațiilor unităților și marilor unități ale Marinei Militare;
- anul II – cunoașterea dotării și modului de acțiune ale unităților și marilor unități, ale celorlalte categorii de forțe ale armatei dislocate în Dobrogea, se desfășura în prima decadă a lunilor februarie și august.

b) automatizarea conducerii acțiunilor de luptă:

- anul I – cunoașterea dotării, a capacității de acțiune a unităților și a activităților Centrului de Calcul al Marinei Militare;
- anul II – elaborarea documentelor de luptă în cadrul aplicațiilor marilor unități ale marinei și formarea deprinderilor de analist în domeniu;
- anul III – desăvârșirea competenței de inginer analist în conducerea aplicațiilor trupelor de marină sau interarme, se efectua între 1-10 februarie și 5-31 august, activitatea se încheia prin colocviu.

Studiile se finalizau cu disertație (pentru studii aprofundate), examen de diplomă (pentru studii academice postuniversitare); disertație sau examen (pentru studiile postuniversitare de specializare); colocviu (pentru cursurile postuniversitare de perfecționare).

Absolvenții declarați reușiți, în ordinea enumerată, primeau: diploma de studii aprofundate (magister sau master), diploma de studii academice postuniversitare; certificat de specializare postuniversitară, certificat de absolvire; atestate ce acredatau competențele cerute de nivelul de pregătire.

Facultatea a dat patru promoții la comandă și stat major și una la automatizarea conducerii acțiunilor de luptă, câte 12 absolvenți pe serie.

Contraamiralul ing. Corneliu Cristescu (rândul 1, al doilea din stânga) și comandorul Emanoil Țigănaș (centru), împreună cu ofițerii promoției 1994 a Facultății de Comandă și Stat Major a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

De asemenea, în perioada 1990-1995 facultatea a pregătit peste 1.000 de ofițeri din unitățile Marinei Militare sau ale altor categorii de forțe prin cursuri postacademice de marină (ingineri de marină, Lupta radioelectronică – până la apariția noii Legi a Învățământului) și postuniversitare (Conducerea navei, șefi de arme, stat major, pregătire de luptă, asigurare materială, inginerie navală, utilizatori calculatoare – de 2-3 luni).

Numai în anul universitar 1995-1996, facultatea a asigurat formarea a 12 ofițeri specialiști în automatizarea și conducerea acțiunilor de luptă și perfecționarea a 297 de ofițeri și a altor categorii de personal din Marina Militară, prin cele 23 de cursuri pentru niveluri și profiluri diferite (13 postuniversitare, 6 de perfecționare în programarea și utilizarea calculatoarelor, 4 de limbi străine) organizate de Statul Major al Marinei Militare.

Din anul 1996, fără un temei legal (abrogarea sau amendarea textului de lege în vigoare), specialitatea Comandă stat major a fost mutată și integrată în structura Academiei de Înalte Studii Militare (astăzi Universitatea Națională de Apărare) din București, iar la cealaltă secție nu s-a mai organizat concurs de admitere.

Începând cu acest an, activitatea facultății s-a restructurat și orientat pe organizarea cursurilor: a) de carieră (de bază, avansate, de stat major și post-universitare); b) specializare și perfecționare în conformitate cu modelele prefigurate și standardele aprobate – NATO/P.f.P.; c) intensive de limbi străine: engleză, franceză, germană, rusă, greacă, turcă; d) domenii complementare: ecologice, protecția mediului, autoapărare, GMDSS etc.

Astfel, în perioada 1997-2002 au fost organizate 84 de cursuri. Aceste cursuri au fost după cum urmează: în anul universitar 1997-1998 au fost organizate 22 de cursuri; 1998-1999, 19 cursuri; 1999-2000, 18 cursuri; 2000-2001, 9 cursuri; 2001-2002, 15 cursuri; 2002, 16 cursuri, dintre care două aprofundate: Sisteme integrate de armament naval și Compatibilitatea electromagnetică la bordul navei. O simplă evocare a profilurilor cursurilor – inginerie navală, comanda navei fluviale purtătoare de rachete, comanda navelor vânătoare de submarine, rachete navale și de coastă, utilizarea programelor FOXPRO, artilerie nave maritime, perfecționarea la eșalon Marină, luptă electronică, transmisiuni, radiolocație și informatică, rețele Novell, FLUM, război electronic în operațiunile Marinei Militare, utilizarea calculatoarelor PC/AT, sisteme integrate de armament naval, sisteme de radiocomunicații digitale, utilizarea sistemelor de apărare UNIX, sistemele de comunicații GDMSS, inițierea și însușirea doctrinei și terminologiei NATO, radiocomunicații navale – terminologie NATO, ecologia și protecția mediului, logistica unităților militare, folosirea în luptă a navei, informatizarea acțiunilor militare, MSThM, MRThM, autoapărare, engleză, franceză, germană, rusă ș.a. – subliniază elocvent preocuparea facultății de a oferi cursanților informații de ultimă oră în diverse domenii de interes pentru a forma competențele

și deprinderile necesare unei bune desfășurări a activității ofițerilor pe toate palierele de organizare ale Forțelor Navale Române și ale țărilor membre NATO.

Selecția și înscrierea la concurs a candidaților, pentru cursurile de specializare (stat major) și postuniversitare aprofundate, s-au făcut prin U.M. 02150/K, conform Ordinului Direcției Management și Resurse Umane nr. 1102/1.06.2001 și Ordinului șefului Statului Major al Forțelor Navale nr. L 193/12.07.2001.

Candidații trebuiau să îndeplinească următoarele condiții: să fie absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Facultatea de Marină Militară, să fie absolvenți cu examen de licență sau diplomă din ultimele cinci promoții, cu media minimă de 7,50; să fie apți medical; să cunoască bine o limbă străină, să aibă calificativul cel puțin „Bine”, în ultimii 3 ani. Pentru studii aprofundate, cursul „Sisteme integrate de armament naval”, candidații trebuie să satisfacă unele cerințe specifice, să fie absolvenți cu specializările: navigație, echipamente de navigație și hidrografie, armament de artilerie și rachete navale, armament de luptă sub apă sau radioelectronică navală; pentru Cursul de stat major, candidații trebuie să aibă un stagiu minim de 3 ani în gradul de căpitan; cursurile de stat major sunt obligatorii pentru admiterea la Academia de Înalte Studii Militare și înaintarea în gradul de locotenent-comandor.

Examenul de admitere s-a organizat și susținut potrivit metodologiei aprobate de Senatul Academiei Navale. Pentru cursul de stat major, erau prevăzute două probe la specialitate: Tactica generală a forțelor navale – scris, informatică – scris și practic, la Informatizarea acțiunilor militare; Tactica generală a Forțelor Navale – scris, Întrebuințarea în luptă a armamentului și a navei – scris, la Folosirea în luptă a unităților de marină; pentru cursurile aprofundate sunt prevăzute: a) proba de specialitate (compatibilitate electromagnetică – scris, la Sisteme de propulsie navală; armament naval – scris, la Sisteme integrate de armament naval) și b) examen la limba engleză. Candidații reușiți își desfășoară activitatea pe parcursul a două semestre și două sesiuni de examene (1 octombrie 2001-15 iulie 2002, la studii aprofundate; 3 septembrie 2001-15 februarie 2002, la cursuri de stat major).

Cursurile se finalizau, după caz, conform precizărilor art. 32, alin. 5-8, ale Cartei Universitare a Academiei Navale, cu: susținerea disertației, pentru studii aprofundate; examen de diplomă, pentru studiile academice postuniversitare; examen de diplomă, pentru studiile postuniversitare; susținerea disertației sau examen, pentru studiile postuniversitare de specializare; colocviu, pentru cursurile postuniversitare de perfecționare și specialitate. Media minimă de absolvire este 6 (șase).

Pentru cursurile de limbi străine se susținea o testare privind nivelul de cunoaștere a limbii pentru care a optat candidatul. Ele vizau îndeosebi folosirea terminologiei NATO necesară realizării

unei interoperabilități eficiente a unităților române cu cele ale țărilor membre ale Alianței Nord-Atlantice.

În unele perioade, ofițerii care au urmat cursurile de limbi străine au beneficiat și de prezența unor specialiști și studenți americani și francezi, precum Frank de Grasse, Michell Dufee, John Swayze, Gloria Widger, Robert Ruedemann – Defence Language Institute Lackland – San Antonio, Texas, Elaine Hutchinson – responsabil cu gestionarea programelor de sprijin în învățarea limbii engleze în Europa de Est, aspirantul Luc Ramis și Alice Lacaze – de la Universitatea din Liege, în vederea perfecționării comunicării lor în limbile engleză (engleză americană) și franceză, unele fiind chiar și finalizate împreună. Astfel, în ziua de 30 iunie 2000, atașatul militar al Franței, locotenent-comandorul Ernest Segura și aspirantul Luc Ramis au înmănat certificatele de absolvire cursanților.

La celelalte genuri și profiluri de cursuri, selecția a fost realizată de U.M. 02150/K. Activitatea cursurilor a fost coordonată de căpitan-comandorul Simion Căprar.

În perioada 1996-2001 facultatea a școlarizat 2.177 de ofițeri pentru Forțele Navale și alți beneficiari. În anul universitar 2001-2002, Consiliul Facultății de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară a avut următoarea componență: profesor militar comandor Valentin Botezatu, șeful (decanul) facultății – președintele consiliului, profesor militar căpitan-comandor Gheorghe Luțaș – secretar științific, căpitan-comandor Simion Căprar – șeful Cursurilor, conf. univ. dr. ing. colonel Petru Balogh – șeful Catedrei Tactică și arme de marină; director cu calitate, șef de lucrări drd. ing. maior Leonard Mocanu, șef de lucrări drd. ing. căpitan Octavian Tărăbuță, instructor superior căpitan-comandor Viorel Costache, Biroul Consiliului facultății – profesor militar comandor Valentin Botezatu, profesor militar căpitan-comandor Gheorghe Luțaș, căpitan-comandor Simion Căprar și conf. univ. dr. ing. colonel Petru Balogh.

Funcția de șef al facultății, de la înființare până în 1995, a fost deținută de comandorul Emanoil Țigănaș (avansat ulterior la gradul de contraamiral în rezervă), căpitan-comandorul Gheorghe Alexandru (1995-30 iunie 2000) și comandorul Valentin Botezatu (octombrie 2000-2002).

Până în 1998, în componența facultății intrau catedrele de Tactică navală, Matematică-informatică, Științe umane și comportamentale și Pregătire fizică.

Catedra Arme de marină, viitoarea componentă a Catedrei de Tactică și arme de marină, a făcut parte din Facultatea de Marină Militară. Din momentul precizat, facultatea are în structura sa Catedra tactică și arme de marină.

Prima promoție 1990-1993 a fost alcătuită din căpitan-locotenent Anasia Ion, căpitan-locotenent Anghelescu Laurențiu, căpitan-locotenent Bratosin Nicolae, căpitan-locotenent Căpățînă Daniel, căpitan-locotenent Dima Vlad, căpitan-locotenent Dordea Dumitru, căpitan de

rangul 3 Giosan Vasile, căpitan-locotenent Naghel Alexandru, căpitan de rangul 3 Petrovici Tudor, căpitan-locotenent Preda Liviu, căpitan-locotenent Sasu Gheorghe și căpitan de rangul 3 Tonghioiu Victor.

Contraamiralul Eugeniu Dumitrescu, comandantul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, felicită prima promoție de ofițeri de stat major cu prilejul absolvirii

Din promoția februarie 1994 au făcut parte locotenent major Abălaru Gabi, căpitan-locotenent Bocai Corneliu, căpitan de rangul 3 Bobonea Titi, căpitan-locotenent Cătăneanu Valentin-Vicențiu, căpitan de rangul 3 Coșeraru Mihai, căpitan-locotenent Costache Viorel, căpitan-locotenent Filip Adrian-Gheorghe, căpitan-locotenent Iordache Adrian-Dorel, căpitan-locotenent Stan Gheorghe, căpitan-locotenent Tache Radu, căpitan de rangul 3 Vasile Bulzan Ion și căpitan de rangul 3 Vâlsan Niculae.

10. Școala de Aplicație a Forțelor Navale (Constanța – 2003-2008)

Școala de Aplicație a Forțelor Navale a fost reînființată la 1 septembrie 2003, în conformitate cu Ordinul Statului Major General nr. B/5S/1609 din 30 iulie 2003 și Ordinul Statului Major General B/5/029 din 7 iulie 2003. Înscriindu-se în concepția unitară de organizare și conducere a procesului de formare și de perfecționare a pregătirii personalului din Forțele Navale,

Școala de Aplicație a Forțelor Navale a funcționat inițial în subordinea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, ca urmare a reorganizării Facultății de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară din Academia Navală, în baza Hotărârii nr. 15 a Comitetului Întreunit al Șefilor Statelor Majore ale Categoriilor de Forțe ale Armatei, din mai 2002.

În noul cadru instituțional, Școala de Aplicație a asigurat perfecționarea pregătirii personalului militar și civil din Forțele Navale, de formare a ofițerilor de marină în rezervă, de instruire a militarilor cu termen redus (gradați, soldați) și a recruților necesari unităților Forțelor Navale, precum și de formare a militarilor angajați pe bază de contract necesari Forțelor Navale.

Misiunea de bază a noii instituții consta în menținerea la nivel ridicat a procesului de perfecționare/specializare a personalului din unitățile de nave și cele de uscat ale Forțelor Navale și punerea acestui proces în concordanță cu noile structuri organizatorice, cu noile principii și cerințe cuprinse în „Concepția formării și perfecționării pregătirii profesionale a personalului din Forțele Navale”, în scopul atingerii performanțelor și standardelor determinate de integrarea în structurile militare ale NATO.

Perfecționarea pregătirii profesionale și specializarea cadrelor militare și a personalului civil din Forțele Navale s-a realizat prin cursuri de carieră și de nivel. De asemenea, școala a preluat formarea ofițerilor în rezervă pentru Forțele Navale. În acest scop, obiectivele principale ale Școlii de Aplicație a Forțelor Navale au constat în:

a) perfecționarea pregătirii ofițerilor și maiștrilor militari în activitate prin cursuri de carieră și de nivel, precum și specializarea acestora potrivit strategiilor de personal și prevederilor „Ghidului carierei militare”;

b) formarea ofițerilor de rezervă necesari Forțelor Navale;

c) perfecționarea pregătirii gradaților profesioniști;

d) coordonarea instruirii militarilor cu termen redus din cadrul Școlii de ofițer în rezervă și din baza de instrucție;

e) cercetarea științifică-aplicativă și elaborarea regulamentelor, instrucțiunilor și a manualelor de specialitate în domeniul naval;

f) întocmirea standardelor militare operaționale necesare instrucției în Forțele Navale;

g) coordonarea, controlul și evaluarea instruirii centralizate în Baza de Instrucție;

h) dezvoltarea capabilităților personalului din Forțele Navale de a acționa în structurile navale multinaționale prin adaptarea și implementarea regulilor și procedurilor specifice din forțele navale ale NATO.

Școala de Aplicație a Forțelor Navale a organizat următoarele cursuri de carieră:

a) cursuri avansate pentru ofițeri;

b) cursuri de stat major pentru ofițeri;

- c) cursuri de stat major pentru maiștrii militari și subofițerii din marină;
- d) cursuri de administrație pentru maiștrii militari și subofițerii din marină;
- e) cursuri de conducere structuri tehnice pentru maiștrii militari și subofițerii din marină;
- f) cursuri de maiștri militari clasa 1;
- g) cursuri de instructori pentru maiștrii militari și subofițerii din marină;

Cursurile de nivel organizate în Școala de Aplicație erau:

- a) cursuri de informare și evaluare în domeniul planificării resurselor umane și materiale în situații de criză, la mobilizare și război;
- b) cursuri de radiocomunicații navale. Terminologie NATO;
- c) cursuri de operații maritime multinaționale și exerciții NATO;
- d) cursuri de autoapărare F.R.R.;
- e) cursuri de informatizarea acțiunilor militare;
- f) cursuri de pregătire de bază pentru siguranța maritimă;
- g) alte tipuri de cursuri cerute de Statul Major al Forțelor Navale.

Competențele și atribuțiile specifice pentru perfecționarea pregătirii ofițerilor și maiștrilor militari din Forțele Navale:

- a) propunerea cursurilor de carieră, de perfecționare și specializare ce urmau să se desfășoare în fiecare an de învățământ, în funcție de nevoile Statului Major al Forțelor Navale și cu avizul conducerii A.N.M.B.;
- b) întocmirea planurilor de învățământ pentru fiecare dintre cursurile aprobate și înaintarea spre avizare și aprobare eșaloanelor în drept;
- c) elaborarea programelor analitice pentru fiecare dintre cursurile aprobate;
- d) ținerea evidenței cursanților și eliberarea actelor de studii în conformitate cu legislația în vigoare;
- e) organizarea concursurilor de admitere la cursurile de carieră;
- f) desfășurarea activității didactice în folosul facultăților din Academia Navală în conformitate cu hotărârile Senatului Academiei;
- g) coordonarea practicii cursanților și a studenților din anii IV și V ai F.M.M. în funcție de sarcinile primite din partea Secției Învățământ a A.N.M.B.;
- h) întocmirea situațiilor statistice, informări, dări de seamă și analize privind organizarea și desfășurarea procesului de învățământ și înaintarea spre avizare conducerii A.N.M.B.

În domeniul formării ofițerilor, maiștrilor militari și ofițerilor în rezervă, instituția a organizat cursurile de ofițeri și maiștri militari de rezervă și a încorporat militarii cu termen redus pentru aceste cursuri, a elaborat planurile de învățământ pentru aceste cursuri și le-a promovat spre aprobare eșaloanelor în drept, a coordonat derularea programelor de învățământ pentru

maiștrii militari de rezervă care s-au desfășurat la Școala de Maiștri Militari de Marină, a coordonat derularea programelor de pregătire a militarilor cu termen redus încorporați la Centrul de Instrucție Navală.

În domeniul cercetării științifice, Școala de Aplicație a întocmit planul anual propriu și a asigurat organizarea și desfășurarea cercetării științifice la nivelul catedrelor și birourilor.

Atribuțiile specifice elaborării regulamentelor și instrucțiunilor de specialitate în profilul și specialitățile militare din unitățile Forțelor Navale s-au materializat în elaborarea programului pe termen mediu și lung de editare a reglementărilor în armă, întocmirea reglementărilor specifice în forțele navale în conformitate cu ordinele Statului Major al Forțelor Navale, desfășurarea activității de cercetare aplicativă specifică Forțelor Navale elaborarea de studii și cercetări aplicative în domeniile doctrinei, acțiunilor militare, cooperării pe timpul acțiunilor militare, metodologiei de organizare a pregătirii pentru luptă, exploatarea și mentenanței mijloacelor tehnice din Forțele Navale și editarea „Buletinului Forțelor Navale”.

În privința standardelor specifice Forțelor Navale, Școala de Aplicație a Forțelor Navale a propus metodologii, criterii și standarde de performanță pentru evaluarea capacității operative și tehnice a unităților din Forțele Navale, a experimentat procedee tactice și tehnice de ducere a acțiunilor specifice Forțelor Navale și a colaborat cu structurile de cercetare-dezvoltare din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Viceamiral Ioan Murgescu”, Forțele Operaționale Navale, Statul Major al Forțelor Navale și din celelalte Școli de Aplicație ale categoriilor de forțe ale armatei și armelor.

Atribuțiile specifice formării și perfecționării gradatilor profesioniști pentru Forțele Navale constau în coordonarea, controlul și evaluarea instrucției militarilor profesioniști și a militarilor cu termen redus din Centrul de Instrucție Navală.

Școala de Aplicație a Forțelor Navale era organizată și a funcționat ca unitate de învățământ și a desfășurat activități didactice la formele de zi, în raport cu nevoile Statului Major al Forțelor Navale. Inițial a fost subordonată Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, având în subordine Centrul de Instrucție Navală și Divizionul Nave-Școală s-a resubordonat nemijlocit Statului Major al Forțelor Navale.

Coordonarea învățământului organizat și desfășurat în Școala de Aplicație a fost realizată de Direcția Management Resurse Umane, prin Statul Major al Forțelor Navale și Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

Consiliul de învățământ s-a constituit și a funcționat ca organ consultativ al comandantului, pentru luarea deciziilor privind organizarea și desfășurarea procesului de învățământ. Catedra de tactică, armament și echipamente navale era structura didactică de bază a Școlii de Aplicație cu personalul didactic constituit din instructorii superiori, instructorii șefi și personalul didactic civil.

La data înființării, Școala de Aplicație a Forțelor Navale avea următoarea organizare: Comandament: comandant, locțiitor al comandantului, secretar, operator, Catedra de Tactică, Armament și Echipamente Navale: cu șef catedră, 6 instructori superiori, 6 instructori șefi, un specialist, patru profesori, Biroul Reglementări în Armă: cu șef birou, 4 ofițeri, un specialist 2, un referent de specialitate, un expert și un referent, Biroul Standarde și dezvoltare în armă: șef birou, doi ofițeri, un maestru militar de stat major și un referent, Biblioteca secretă: un specialist, Școala de ofițeri în rezervă: un ofițer și un administrator, Cursuri: șef cursuri și un administrator, Cabinete: cabinet de conducerea tragerilor de artilerie, cabinet protecție NBC, cabinet tactică, cabinet geniu, cabinet folosirea în luptă a armelor sub apă, șef cabinet, informatizarea acțiunilor militare, cabinet I.T.A.I., poligon tragere calibru 100 mm.

La 1 septembrie 2003 Școala de Aplicație a Forțelor Navale comandant era comandor Botezatu Valentin.

La 1 octombrie 2003 s-a desfășurat festivitatea de deschidere a anului de învățământ 2003 – 2004.

La 1 octombrie 2003 a avut loc ședința Consiliului de învățământ al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, unde s-au hotărât componența Consiliului de învățământ și al biroului executiv al consiliului de învățământ al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, normele didactice pentru unele cadre, precum și ocuparea funcțiilor militare fără concurs.

În zilele de 22 și 23 octombrie 2003 s-a desfășurat exercițiul de stat major cu tema „Organizarea și executarea unui transport logistic din portul Sulina în portul Mangalia cu forțe și mijloace din subordinea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, condus de statul major al Academiei Navale, la care au participat opt ofițeri din cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale.

La 5 noiembrie 2003 Școala de Aplicație a Forțelor Navale a preluat logistica didactică a fostei Facultăți de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară.

La 1 decembrie 2003 comandorul Valentin Botezatu a fost numit comandant, iar comandorul Bardan Marian, locțiitor al comandantului Școlii de Aplicație a Forțelor Navale.

Începând cu 25 februarie 2004 ofițer coordonator al cursului de ofițeri în rezervă a fost locotenent-comandor Micu Mircea.

În perioada 27 aprilie-18 mai 2005 comandorul Valentin Botezatu a predat funcția de comandant al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, locțiitorului comandantului instituției, comandorul Marian Bardan.

La 13 iunie 2005 au intrat în efectivul instituției comandorii dr. Georgescu Ștefan și Luțăș Gheorghe, în calitate de comandant, respectiv locțiitor al comandantului Școlii de Aplicație a Forțelor Navale.

La 20 iunie 2005 organizarea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale s-a modificat.

În conformitate cu Ordinul comandantului Școlii de Aplicație a Forțelor Navale privind organizarea și desfășurarea învățământului în anul 2005-2006, Școala de Aplicație a Forțelor Navale și-a desfășurat activitatea în conformitate cu prevederile Doctrinei instruirii forțelor armate, Normelor de organizare și funcționare a Școlilor de Aplicație, Dispoziției privind instruirea Forțelor Navale în anul 2005, Precizărilor șefului Statului Major al Forțelor Navale privind organizarea și desfășurarea învățământului în anul 2005-2006, Normelor privind participarea cadrelor militare din Armata României la studii de perfecționare a pregătirii profesionale organizate în țară, Regulamentul privind elaborarea actelor normative specifice, doctrinelor și manualelor militare în Armata României și Concepției privind standardizarea instrucției.

Obiectivul fundamental al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale pentru anul de învățământ 2005-2006 a fost perfecționarea pregătirii ofițerilor, maiștrilor militari și a militarilor angajați pe bază de contract, conform cerințelor privind formarea, dezvoltarea și utilizarea acestor categorii de personal, pentru a fi în măsură să îndeplinească misiunile specifice Forțelor Navale.

În vederea îndeplinirii acestui obiectiv, Școala de Aplicație a Forțelor Navale a acționat permanent, prin structurile sale, pentru optimizarea cursurilor de carieră și de nivel, prin introducerea și/sau implementarea unor metode didactice bazate pe informatizare, simulare și problematizare, care să determine o creștere reală a performanțelor absolvenților cursurilor de carieră și de nivel, unui modul de învățare a limbii engleze, în cazul cursurilor de carieră, lecțiilor învățate, prevederilor actelor normative, doctrinelor, manualelor și regulamentelor specifice Forțelor Navale, treptată a standardelor acceptate de către Forțele Navale, în programele analitice, manualelor elaborate în Școala de Aplicație, procedurilor și tehnologiilor de instruire moderne specifice partenerilor din Alianță.

Școala de Aplicație a Forțelor Navale era structurată pe domenii de activitate, având în compunere Biroul reglementări în armă – pentru elaborarea, actualizarea și/sau abrogarea actelor normative, doctrinelor și manualelor specifice Forțelor Navale, Biroul standarde și dezvoltare în armă – pentru elaborarea programului de instruire pentru misiune, la nivel de navă și unitate de nave, precum și a standardelor de instrucție aferente, Catedra de tactică, armament și echipamente navale pentru desfășurarea procesului de învățământ în cadrul cursurilor organizate de Școala de Aplicație a Forțelor Navale, Cursuri – pentru gestionarea, din punct de vedere administrativ a cursurilor organizate și Școala de Ofițeri în Rezervă – pentru pregătirea militarilor cu termen redus.

Pentru optimizarea procesului de conducere a învățământului și instruirii, până la reorganizarea sistemului de învățământ al Forțelor Navale și/sau modificarea statutului de organizare al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale au fost constituite Compartimentul de

Planificare, organizare și coordonare a instruirii și învățământului, având ca responsabilități planificarea, organizarea și ținerea la zi a instruirii individuale și colective a personalului, planificarea și organizarea învățământului pentru cursurile organizate în cadrul Școlii de Aplicație și coordonarea procesului de instruire a militarilor angajați pe bază de contract, organizat în Centrul de Instrucție al Forțelor Navale, respectiv Compartimentul Cursuri, care a luat în subordine Școala de Ofițeri în Rezervă, răspunzând de consilierea și de gestionarea, din punct de vedere administrativ, a subunității de studenți aspiranți.

Începând cu 1 mai 2006 comandantul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale comandorul dr. Ștefan Georgescu a fost numit șef de stat major la Flotila 56 Fregate, predând funcția comandorului Gheorghe Luțaș.

Pe 6 iulie 2006 comandantul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale a coordonat activitățile participanților de la „Cursul postuniversitar de conducere în domeniul managementului educațional militar”, organizat la Colegiul de management al resurselor Apărării, Educațional și Achizițiilor aflați în călătoria de studii, informare și documentare.

Pe 11 iulie 2006 o delegație condusă de comandantul Școlii Navale din Quebec-Canada, a efectuat o vizită în Academia Navală și Școala de Aplicație a Forțelor Navale, oaspeților fiindu-le prezentate facilitățile și organizarea sistemului de învățământ.

Pe 30 iunie 2006 căpitan-comandorul Chodan Tiberiu-Liviu a fost numit comandant al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale.

La 27 octombrie 2006 Școala de Aplicație a Forțelor Navale a sărbătorit împlinirea a 110 ani de la înființarea Școlii de Aplicație a Sublocotenenților⁴⁸. În ziua manifestărilor dedicate acestei aniversări, în incinta Școlii de Aplicație a Forțelor Navale s-au desfășurat un ceremonial militar și religios, festivitatea de atribuire a numelui „viceamiralului Constantin Bălescu” Școlii de Aplicație a Forțelor Navale și a devizei școlii „Cunoașterea înseamnă putere”, precum și dezvelirea bustului viceamiralului Constantin Bălescu, primul comandant al Școlii de Aplicație, opera studenților la Arte Plastice Marius Borș și Vladlen Babcineschi.

La 1 noiembrie 2006 comandorul Tiberiu-Liviu Chodan a fost numit șeful Secției Doctrine și Standarde din Serviciul Doctrină al Structurii Instrucție și Doctrină la Statul Major al Forțelor Navale, predând funcția comandorului Gheorghe Luțaș.

La 11 decembrie 2006 Comisia de Heraldică a Ministerului Apărării Naționale a aprobat însemnul heraldic și denumirea onorifică „Viceamiral Constantin Bălescu”.

La 9 noiembrie 2007 s-a desfășurat a doua Conferință Doctrinară a Forțelor Navale cu tema „Operațiile în Forțele Navale”, la care au participat ofițerii de la „Cursul avansat pentru ofițeri din Forțele Navale” și personalul Catedrei Tactică, Armament și Echipamente Navale din Școala de

⁴⁸ Instituția a fost înființată în baza Legii de organizare a Flotei din 26 februarie 1896, art. 5, alin. 3, prin Înalțul Decret nr. 1093/1896.

Aplicație a Forțelor Navale.

În perioada 2003-2008 în au fost organizate 121 cursuri de profiluri diferite, cu finalități și cu durate diferite, 46 de carieră și 75 de nivel: studii postuniversitare de Stat Major (Război electronic în operațiile Forțelor Navale, Managementul resurselor tehnice materiale în Forțele Navale), postuniversitare de specializare, postuniversitare de perfecționare, pregătire fizică, informatică, învățarea sau perfecționarea cunoștințelor de limbi străine ș.a., la care au participat 1.725 militari de toate categoriile și personal civil.

11. Școala de Aplicație a Forțelor Navale

„Viceamiral Constantin BĂLESCU”

(Mangalia – după anul 2008)

În conformitate cu prevederile „Concepției de remodelare a Învățământului Militar”, începând cu 1 septembrie 2008 Școala de Aplicație a Forțelor Navale a fost resubordonată de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” Statului Major al Forțelor Navale, instituția urmând să funcționeze în aceeași cazarmă cu Centrul de Instrucție al Forțelor Navale.

În acest scop, în perioada 1-31 august 2008, Școala de Aplicație a Forțelor Navale s-a redislocat în garnizoana Mangalia în cazarma 540 – localul Centrului de Instrucție al Forțelor Navale.

Din septembrie 2008 Școala de Aplicație a Forțelor Navale a asigurat formarea și dezvoltarea continuă, prin cursuri, a ofițerilor cu grade inferioare, maiștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari în vederea evoluției în carieră, utilizând programe specifice de instruire, în raport cu nevoile Statului Major al Forțelor Navale, în forme și modalități similare cu cele din armatele statelor membre NATO și UE.

Obiectivul fundamental al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale l-a reprezentat perfecționarea pregătirii ofițerilor, maiștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari conform cerințelor reale de pregătire ale Forțele Navale Române și alinierea permanentă la standardele, procedurile și tehnologiile de instruire și evaluare ale Forțelor Navale ale NATO, având în vedere modernizarea continuă a Forțelor Navale.

În cadrul cursurilor a asigurat cadrul organizatoric optim pentru acumulările necesare de cunoștințe privind valorile Forțelor Navale, formarea abilităților de luare a deciziilor, a capacităților de planificare a procesului de instrucție pentru luptă, de comunicare și de conducere a acțiunilor echipajelor și subunităților de luptă.

Tot la Școala de Aplicație, în cadrul Centrului de Instruire al Forțelor Navale, prin programe specifice de instruire s-a realizat formarea militarului ca luptător individual, apt să îndeplinească misiuni de luptă izolat, în echipă și în cadrul grupei de infanterie, ziua și pe timp de noapte, în orice condiții de timp și stare a vremii, precum și acumularea de cunoștințe și formarea deprinderilor necesare ducerii acțiunilor de luptă specifice subunităților, exploatării și întreținerii tehnicii și echipamentelor din dotarea Forțelor Navale.

Școala de Aplicație a format militari disciplinați și încrezători în forțele proprii, căliți din punct de vedere fizic și psiho-moral, bine motivați, cu deprinderile de bază ale luptătorului formate, apti să își continue instruirea la nivelul specialității, al postului încadrat în unitățile beneficiare.

În perioada 24-31 octombrie 2008 comandorul dr. Vergil Moraru a luat în primire funcția de comandant al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”. Începând cu 24 octombrie 2008, atribuțiile șefului de stat major au fost îndeplinite de comandantul Centrului de Instruire al Forțelor Navale, căpitan-comandorul Petrică Pîrvu.

Pe 29 octombrie 2008 s-a executat autoevaluarea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, în prezența comandorului dr. Ion Custură, reprezentantul Statului Major al Forțelor Navale.

Începând cu 15 noiembrie 2008 a intrat în dotarea unității, la Grupul de Pregătire Marinărească și Sporturi Nautice, nava maritimă de comandament „Locotenent-comandor Eugen Stihî”.

Pe 17 februarie 2009 la sediul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” s-a desfășurat activitatea bilaterală ROMCNEO 9838 TCT – Officer al NCO Leadership TCT, la care instituția a fost reprezentată de căpitanul Florin Bădică și maiștrii militari clasa 1 Manuel Ioniță, Marius Pârlea și Antoniu Bogdan.

La 31 iulie 39 de aspiranți, absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2009 – „Unirea Principatelor Române-150”, seria iulie 2009, au fost numiți în funcții de comandant serviciu de luptă la Cursul de bază ofițeri anexă la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

În perioada 1-31 august la Cercul Militar Mangalia a găzduit „Târgul estival de carte – Mangalia 2009”, în cadrul căruia, Școala de Aplicație a Forțelor Navale a organizat standul Forțelor Navale pentru promovarea meseriei de militar.

La 1 octombrie au avut loc ceremonia deschiderii oficiale a anului de învățământ și ședința de autoevaluare a activității Școlii de Aplicație a Forțelor Navale în anul de învățământ 2008-2009.

Cu ocazia sărbătoririi Zilei Armatei României, pe 23 octombrie, Școala de Aplicație a Forțelor Navale a organizat la Cercul Militar Mangalia un simpozion la care au participat personalul din unitățile din garnizoană, reprezentanți ai organizațiilor locale ale veteranilor și ale cadrelor

militare în retragere și rezervă. În unitățile militare din garnizoană a fost organizată „Ziua Porților Deschise”. Pe 25 octombrie 2009, la complexul monumental din Piața Republicii din garnizoana Mangalia, s-a desfășurat ceremonialul militar de depunere de coroane și jerbe de flori.

Cu ocazia sărbătoririi Zilei Statului Major General, pe 29 octombrie, Școala de Aplicație a Forțelor Navale a găzduit la Cercul Militar Mangalia simpozionul itinerant „SMG – 150 ani de la înființare”, organizat de Serviciul Istoric al Armatei, la care au participat personalul din unitățile din garnizoană, reprezentanți ai organizațiilor locale ale veteranilor și ale cadrelor militare în retragere și rezervă.

Începând cu 1 decembrie 2009 Cercul Militar Mangalia a intrat în compunerea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

Pe 5 ianuarie 2010 a avut loc ceremonia deschiderii oficiale a anului de instrucție.

Pe 26 februarie 2010 s-a desfășurat festivitatea de absolvire a Cursului de bază și a Cursului avansat pentru gradați profesioniști.

În perioada 22-30 iunie 2010 în Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, a fost organizat și a funcționat Punctul de Comandă de Bază al Aplicației multinaționale cu trupe – ROUSOFEX-10. În perioada desfășurării aplicației, unitatea a asigurat cazarea și hrănirea efectivelor participante.

Începând cu data de 12 iulie 2010 comandorul Vasile Chirilă a fost numit pe funcția de comandant al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

Pe 15 august 2010, cu ocazia sărbătoririi Zilei Marinei Române, în portul militar Mangalia au fost arborate pavilionul, geacul și marele pavoaz al navelor, s-a dat citire Mesajului comun al ministrului transporturilor și al ministrului apărării naționale cu ocazia sărbătoririi Zilei Marinei Române au fost vizitate expoziția de nave și tehnică militară, jocuri marinărești, spectacole artistice organizate de Cercul Militar Mangalia și s-au conferit ordine și medalii.

Pe 13 octombrie 2010 clubul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale a găzduit întâlnirea ministrului apărării naționale, domnul Gabriel Oprea cu factorii de răspundere, comandanții de mari unități și unități militare din zona Dobrogea și din garnizoanele Fetești, Galați și Brăila.

Pe 22 octombrie 2010, cu ocazia sărbătoririi a 150 de ani de existență a Forțelor Navale Române moderne, la Monumentul Marinarului Erou, s-a desfășurat un ceremonial militar religios unde au participat militari din Garnizoana Mangalia, cadre militare în rezervă și retragere.

Miercuri, 1 decembrie 2010, cu ocazia sărbătoririi Zilei Naționale a României, la complexul monumental din Piața Republicii din garnizoana Mangalia, s-a desfășurat ceremonialul militar de depunere de coroane și jerbe de flori.

Pe 3 martie 2011 s-a desfășurat activitatea de repartizare în funcții a ofițerilor cursanți absolvenți ai Cursului de bază din Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, seria 1 septembrie 2010-4 martie 2011.

Pe 1 aprilie 2011 în Școala de Aplicație a Forțelor Navale s-a desfășurat simpozionul cu tema „Ziua NATO în România”.

12. Școala de Aplicație a Forțelor Navale – la timpul prezent

Alături de Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” este o instituție furnizoare de educație, cu un management modern, flexibil și permanent adaptabil schimbărilor care au loc în Forțele Navale.

Prin cursuri, asigură formarea și dezvoltarea continuă a ofițerilor cu grade inferioare, maiștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari în vederea evoluției în carieră, utilizând programe specifice de instruire, în raport cu nevoile Statului Major al Forțelor Navale, în forme și modalități similare cu cele din armatele statelor membre NATO și ale Uniunii Europene.

Prin structurile sale componente, prin atribuțiile sale specifice pe domenii de activitate, pune la dispoziția beneficiarului oferta educațională care vine în întâmpinarea necesităților de învățământ și instrucție ale personalului profesionalizat și ale evoluției în carieră a tuturor categoriilor de militari.

În acest scop, sunt clar definite domeniile de responsabilitate pentru toate componentele din structura unității, iar competențele sunt corelate cu structura organizatorică.

Modulul Instrucție și Educație are ca obiective principale planificarea, pregătirea și desfășurarea de cursuri de bază pentru absolvenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și cursuri de carieră și de nivel conform standardelor NATO pentru ofițerii și maiștrii militari de marină. De asemenea, desfășoară procesul de standardizare și de implementare a standardelor acceptate și activități specifice de elaborare și îmbunătățire a actelor normative specifice Forțelor Navale.

Folosind la capacitate maximă spațiile de învățământ, dotarea tehnică și logistica didactică și utilizând experiența și expertiza instructorilor și ofițerilor specialiști din corpul instructorilor militari asociați, procesul de învățământ are un caracter preponderent practic și vizează:

- specializarea în armă și pregătirea pentru prima funcție din cariera militară;
- dezvoltarea și perfecționarea deprinderilor în vederea aplicării procedurilor tactice navale conform prevederilor standardelor NATO;

- perfecționarea pregătirii și formarea deprinderilor necesare ofițerilor în lucrul de stat major în vederea conducerii acțiunilor militare la nivel tactic;
- dezvoltarea și perfecționarea deprinderilor în vederea conducerii navei;
- dezvoltarea și perfecționarea aptitudinilor necesare pentru conducerea postului de luptă pentru îndeplinirea misiunilor la bordul navelor militare;
- perfecționarea pregătirii și dezvoltarea competențelor necesare maiștrilor militari de marină pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice funcțiilor de maestru militar de stat major în structurile Forțelor Navale;
- perfecționarea pregătirii și dezvoltarea competențelor necesare maiștrilor militari de marină pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice funcțiilor administrative la bordul navei militare sau de consilier al comandantului;
- formarea și perfecționarea deprinderilor de acțiune pentru executarea inspecției pe mare în cadrul forței de interdicție maritimă și fluvială, în condițiile misiunilor de tip „boarding”.

În anul de învățământ 2010-2011 au fost desfășurate șapte cursuri de carieră și trei cursuri de nivel la care au participat 250 de ofițeri și maiștri militari. Rezultatele testării inițiale au arătat faptul că participanții au cunoștințele teoretice și deprinderile practice necesare parcurgerii în condiții bune a programelor cursurilor. Obiectivele didactice ale disciplinelor prevăzute în planurile de învățământ au fost îndeplinite în totalitate, asigurând astfel tuturor cursanților competențele specifice prevăzute în modelul absolventului, cu un efort din partea instructorilor de 3.066 ore convenționale. Rezultatele obținute la absolvire (mediile au fost peste 8,50) reflectă atât interesul participanților, cât și concurența mare la concursurile de admitere.

Centrul de Instruire al Forțelor Navale are ca obiective principale planificarea, coordonarea și desfășurarea instruirii individuale pentru formarea și dezvoltarea profesională a soldaților și gradaților voluntari prin însușirea cunoștințelor și formarea competențelor, deprinderilor și abilităților necesare, în conformitate cu cerințele operaționale, ca luptător și conducător de subunități în scopul atingerii performanțelor și standardelor NATO. Acesta are în competență și desfășurarea în condiții foarte bune a instruirii marinărești și a pregătirii fizice, la Grupul de pregătire marinărească și sporturi nautice, pentru echipajele navelor din garnizoana Mangalia.

Obiectivul general al programului de instruire individuală îl constituie formarea de militari disciplinați și încrezători în forțele proprii, căliți din punct de vedere fizic și psiho-moral, bine motivați, cu deprinderile de bază ale luptătorului formate, apți să își continue instruirea la nivelul specialității, al postului pe care îl vor încadra și al instrucției colective.

Scopul principal al instruirii soldaților și gradaților voluntari este de a dezvolta și menține deprinderile individuale și colective necesare acestei categorii de personal pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice postului, pe timp de pace, în situație de criză și la război.

Instruirea soldaților voluntari în cadrul Centrului de Instruire se desfășoară pe baza Programelor individuale de instruire și a notelor de curs atât în cadrul modulului instruirii individuale, cât și în modulul perfecționării instruirii de specialitate.

Modulul instruirii individuale se execută pe terenul de instrucție, în baza sportivă a unității (sala de sport, stadion, bazin de înot) în condiții foarte bune. Tragerile cu armamentul individual de infanterie și ședințele de aruncare a grenadei se execută în Poligonul de tragere Mangalia.

Pentru buna cunoaștere a navelor și a tehnicii de marină (compartimentajul, instalațiile de punte, mijloacele de salvare, aparatura de navigație, precum și armamentul) se organizează și desfășoară lecții-vizită la unitățile de nave din Mangalia, cu sprijinul specialiștilor de la bord.

Ședințele de activități practice pentru formarea și consolidarea deprinderilor marinărești, executarea unor lucrări de matelotaj, lucrări de întreținere a ambarcațiunilor cu rame și vele se execută la Grupul de pregătire marinărească și sporturi nautice. Sunt incluse în programul de instruire ore și teme pentru pregătirea și executarea serviciului de pază.

Din 2001, anul reînființării, și până în prezent, aici s-au instruit peste 6.000 de militari din care 900 au fost fără stagiu militar satisfăcut, devenind pe drept cuvânt primii gradați voluntari.

În Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, marinarilor militari li se predau primele noțiuni teoretice de marinărie, iar cursurile practice se desfășoară în cabinetele de specialitate, de către instructori bine pregătiți, cu experiență în Forțele Navale.

Unitatea are în dotare cabinete și săli de specialitate, sală de sport, capelă militară, bazin de înot, stațiune de pregătire marinărească, poligon de trageri, club, bibliotecă militară și beletristică.

Preocuparea permanentă a conducerii instituției este de a asigura militarilor – soldaților și gradaților voluntari, maiștrilor militari, subofițerilor și ofițerilor – aflați la cursuri în Școala de Aplicație, condiții de pregătire la cel mai înalt nivel, instituția beneficiind de un corp de instructori bine pregătiți, gata să împărtășească din experiența lor „învățăcelilor” care doresc să-și perfecționeze pregătirea de specialitate.

Baza Logistică de Instruire din dotare permite desfășurarea în condiții optime a cursurilor de carieră, a cursurilor de nivel și a programelor de formare a soldaților. Școala de Aplicație a Forțelor Navale dispune de o bază materială bogată și diversificată, în compunerea căreia intră săli de clasă pentru cursuri de carieră/nivel, cabinete de tactică, stat major, luptă antisubmarin, săli de clasă pentru cursurile de limbi străine, laborator fonetic PROLANG, săli de predări comune, precum și cabinete pentru toate specialitățile de marină: navigație, artilerie, rachete, arme sub apă, radiolocație-hidrolocație, comunicații radio, informatică, observare-semnalizare, motorști,

electricieni, vitalitate, sănătate și securitate în muncă, Grupul de pregătire marinărească și sporturi nautice, cu grupuri pregătire ambarcațiuni cu rame și vele, pregătire marinărească, întreținere și reparații, poligon marinărie și bazin de înot, 4 săli de fitness, bază sportivă cu stadion de fotbal, teren de volei, sală de sport multifuncțională, poligon de tragere, bibliotecă beletristică, bibliotecă militară de specialitate, club de garnizoană, sală de tradiții.

Pe timpul desfășurării cursurilor și programelor de instruire, participanții beneficiază de echipare și hrănire, cazare soldați în pavilioane modernizate, în dormitoare a câte șase, opt sau 20 de locuri, cazare cadre militare la căminul de garnizoană C5, IGAF și la Cercul Militar Mangalia, asistență medicală, psihologică și religioasă, precum și de consiliere pe problemele specifice, pe categorii de personal.

13. Perspectivile Școlii de Aplicație a Forțelor Navale

Măsurile organizatorice stabilite în unitate permit desfășurarea în condiții optime a învățământului și a instrucției. Competența profesională a personalului care încadrează Școala de Aplicație a Forțelor Navale asigură îndeplinirea misiunilor specifice instituției, cu sprijinul unui corp de profesioniști care au avut ambiția și puterea de a-și asuma responsabilitatea menținerii la un nivel ridicat a procesului de perfecționare și specializare a personalului din unitățile de nave și cele de uscat ale Forțelor Navale.

Pentru dezvoltarea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, este în derulare Planul multianual aprobat de șeful Statului Major al Forțelor Navale, care contribuie la îmbunătățirea bazei materiale de instrucție și învățământ, precum și la creșterea calității vieții personalului. Astfel, am reușit prin mijloace proprii să mărim capacitatea de servire a hranei prin extinderea spațiului alocat în blocul alimentar, să ambientăm spațiile exterioare prin expunerea de tehnică navală (bărci și șalupe ieșite din uz), să realizăm un sistem fiabil de comunicații interioare și de avertizare/alertare prin sonerie. În scopul facilitării schimbului de informații și a accesului la baza de date, am realizat o rețea informatică internă și conectarea a 30 de corespondenți la rețeaua INTRAMAN. În vederea promovării imaginii Școlii de Aplicație am realizat site-ul SAFN, care prezintă în mod deschis documentele care reglementează activitatea de selecție și admitere la cursuri, precum și imagini de la principalele evenimente care se desfășoară în unitate sau în garnizoana Mangalia.

În anul 2010 am reușit cu mijloace proprii să înființăm Sala de tradiții militare a Școlii de Aplicație a Forțelor Navale care este destinată cultivării tradițiilor de luptă ale unității, precum și dezvoltării respectului pentru valorile specifice instituției de învățământ militar de marină și cultului pentru eroii neamului. Aici este reprezentată într-o concepție unitară evoluția în timp a instituțiilor

care au avut ca misiune principală dezvoltarea profesională a personalului Forțelor Navale, formarea continuă a soldaților și gradaților din arma marină. În sala tradițiilor sunt expuse obiecte, tehnică, decorații, insigne, documente, fotografii și alte materiale care pun în evidență transformările de ordin organizatoric, marile personalități, evoluția dotării și înzestrării și principalele misiuni îndeplinite de-a lungul anilor de către aceste instituții. Sala de tradiții militare a Școlii de Aplicație a Forțelor Navale reprezintă suportul instruirii personalului în domeniul tradițiilor militare și educației civice prin dezvoltarea sentimentelor patriotice, demnității și mândriei ostășești, spiritului de sacrificiu, atașamentului față de valorile militare perene și solidarității de corp.

Suntem în curs de elaborare și editare a revistei „Aspirantul”. Scopul revistei este de a permite doritorilor din Școala de Aplicație a Forțelor Navale să prezinte puncte de vedere personale referitoare la aspecte din toate domeniile de activitate ale instituției, dezvoltarea capacității de exprimare în scris, precum și responsabilizarea personalului prin asumarea unor opinii.

Inspiratul titlu al revistei reprezintă cel mai complet starea de spirit a militarilor care urmează cursurile școlii, aspirantul desemnând nu doar primul grad militar de ofițer, ci și acea persoană care năzuiește să fie promovată în funcție sau avansată în gradul următor, exprimând dorința de autoperfecționare continuă.

Sunt în curs de execuție lucrările de reabilitare a unor spații de cazare și săli de specialitate, precum și realizarea unui atelier pentru executarea întreținerii și reparațiilor ambarcațiunilor din cadrul Grupului de pregătire marinărească și sporturi nautice. De asemenea, intenționăm să realizăm o pistă de alergare perimetrală, să dotăm Grupul de pregătire marinărească și sporturi nautice cu trei bărci de 10 + 1 și cu două bărci de 6 + 1 prin redistribuire de la alte unități militare.

La acest moment aniversar, Școala de Aplicație a Forțelor Navale se prezintă ca una dintre structurile militare importante ale Forțelor Navale, cu o comandă fermă și competentă, cu un corp de cadre militare capabil să-și îndeplinească misiunile specifice în mod oportun, în concordanță cu cerințele actuale și de perspectivă.

Ne propunem ca în anul 2012 să mărim capacitatea de cazare care să ajungă la 400 de locuri, în dormitoare de șase, opt sau zece locuri, precum și amenajarea și dotarea a încă trei săli de predări comune.

De asemenea, ne propunem să reintroducem în oferta de cursuri, cursul de comandant de nave (pe clase și tipuri de nave), cursul de pregătire marinărească, cursul de comandant ambarcațiuni cu vele.

Pornind de la realizările anilor 2010 și 2011 când am asigurat cartiruirea și facilitățile de instrucție pentru desfășurarea a două exerciții multinaționale majore, și în viitor vom asigura desfășurarea unor exerciții sau simpozioane și conferințe.

Prin planurile întocmite și măsurile aplicate au fost identificate activitățile care se vor executa în continuare, fără a afecta îndeplinirea obiectivelor și a misiunilor de bază, respectiv perfecționarea pregătirii profesionale prin cursuri de carieră și de nivel a ofițerilor cu grade inferioare și maiștrilor militari în scopul îndeplinirii standardelor NATO și UE asumate de Forțele Navale, pregătirea absolvenților Academiei Navale pentru a încadra prima funcție în cadrul cursului de bază, formarea profesională a militarilor voluntari prin însușirea cunoștințelor și dezvoltarea competențelor, deprinderilor și abilităților necesare, în conformitate cu cerințele operaționale, ca luptător și conducător de subunități, coordonarea procesului de elaborare și revizuire a doctrinelor, manualelor militare, programelor de instrucție pentru misiuni, programelor de instrucție individuală și actelor normative specifice Forțelor Navale.

Prin angajarea fermă, talent, devotament, pasiune și muncă susținută, aceste sarcini și obiective constituie o provocare permanentă pentru personalul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, care nu va pregeta să contribuie eficient și responsabil la menținerea standardelor de performanță ce o definesc în cadrul Forțelor Navale ale României.

14. Albumul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”

Comandor Vasile CHIRILĂ

Comandantul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale

S-a născut la 6 mai 1959 în comuna Blăgești, județul Vaslui.

A absolvit Institutul de Marină „Mircea Cel Bătrân” din Constanța (1982), Academia de Înalte Studii Militare (1991), Cursul de comandanți de navă (1985), Cursul de comandanți de navă pe pernă de aer (1988), Cursul intensiv de învățare a limbii franceze în Canada (2000) și Cursul postuniversitar de conducere mari unități din Forțele Navale (2001).

A activat la bordul vedetei purtătoare de rachete 194 din cadrul Divizionului 133 Vedete Purtătoare de Rachete din cadrul Brigăzii 29 Vedete Mangalia (1982-1983), comandant de vedetă și comandant de secție de vedete torpiloare pe aripi portante în Divizionul 81 Vedete Torpiloare (1983-1989), șef birou pregătire de luptă (1991-1992), comandant de vedetă torpiloare mare (1992-1996) și șef de stat major (1996-2001) în cadrul Divizionului 126 Vedete Torpiloare Mari, comandant de corvetă în cadrul Divizionului 50 Corvete (2001-2002) și ofițer specialist în cadrul structurilor de instrucție din Statul Major al Forțelor Navale și Comandamentul Operațional Naval (2002-2006). În această calitate a elaborat reglementările privind dispunerea raioanelor navale de instrucție și a inițiat procesul de elaborare a programelor de instrucție pentru misiuni /PIM în Forțele Navale.

În calitate de șef Birou Reglementări în Armă în cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, în perioada 2006-2007 a coordonat elaborarea „Manualului de proceduri tactice navale”.

În perioada 2007-2010 a activat în cadrul Statului Major General, unde a îndeplinit succesiv funcțiile de șef Birou Conducere Operații și șef Secție Planuri în cadrul Direcției Operații.

Din 15 iulie 2010 este comandantul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

A participat la elaborarea mai multor acte normative, doctrine, manuale și PIM și a făcut parte din echipele de planificare a trei exerciții naționale.

Este distins cu numeroase ordine și medalii, printre care Ordinul „Virtutea Maritimă” în gradul de cavaler și în gradul de ofițer.

Comandorul Petrică PÎRVU

Locțiitorul comandantului Școlii de Aplicație a Forțelor Navale

S-a născut la 1 februarie 1962, în orașul Filiași, județul Dolj.

A absolvit Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” Constanța (1980), Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” Constanța (1984), Facultatea Interarme, Academia de Înalte Studii Militare București (1999), Curs specialiști Arme sub Apă – eşalon unitate de nave (1984), Curs postuniversitar – eşalon unitate de nave (1996), Curs intensiv de perfecționare Limba franceză – nivel intermediar (1997), Curs terminologie Limba franceză – nivel intermediar (2001), Curs utilizare pachet Microsoft office (2002), Curs postuniversitar de conducere la Universitatea Națională de Apărare „Carol I” București (2005) și Curs Limba franceză – nivel intermediar (2007).

A activat în calitate de comandant Serviciu de Luptă Arme sub Apă la vânătorul de submarine 2 din Divizionul 50 Vânătoare de Submarine Mangalia (1984-1985), comandant Serviciu de Luptă Artilerie și Arme sub Apă pe vânătorul de submarine 41 din Divizionul 50 Vânătoare de Submarine Mangalia (1985-1986), comandant Serviciu de Luptă Artilerie și Arme sub Apă pe vânătorul de submarine 41 din Divizionul 50 Vânătoare de Submarine Sulina (1986-1987), ofițer secund și comandant Serviciu de Luptă I-IV pe vânătorul de submarine 41 din Divizionul 50 Vânătoare de Submarine Sulina (1987-1988), specialist Arme sub Apă în statul major al Divizionului 50 Vânătoare de Submarine Sulina (1988-1989), specialist Artilerie și Arme sub Apă în statul major al Divizionului 50 Vânătoare de Submarine și Dragoare de Radă Sulina (1989-1990), specialist Arme sub Apă în statul major al Divizionului 50 Vânătoare de Submarine Mangalia (1990-1997), comandantul dragorului maritim 25 din Divizionul 146 Nave Maritime Dragoare Midia (1999-2000), ofițer 2 Operații și Instrucție la Flotila 1 Maritimă Constanța (2000-2001), ofițer 2 Instrucție la Flota Maritimă Constanța (2001-2002), ofițer 2 Instrucție la Serviciul Instrucție din Statul Major al Forțelor Navale București (2002-2004), șef Birou Planificare Instrucție în Serviciul Instrucție din cadrul Statului Major al Forțelor Navale București (2004), ofițer 2 Planificare Instrucție în Serviciul Instrucție din cadrul Statului Major al Forțelor Navale București (2004-2006), șef de stat major la Centrul de Instrucție al Forțelor Navale Mangalia (2006-2008), comandantul Centrului de Instruire al Forțelor Navale Mangalia (2008-2009) și locțiitor al comandantului Școlii de Aplicație a Forțelor Navale Mangalia (1 mai 2009-prezent).

Comandor Dănuț ANDRONIE

Comandantul Centrului de Instruire al Forțelor Navale

S-a născut la 21 martie 1966, în comuna Brăhășești, județul Galați.

A absolvit Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” Constanța (1984), Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” Constanța, Facultatea Navigație, Secția Militară (1988), Academia de Înalte Studii Militare din București, Facultatea Interarme, Secția Marină (2000), Cursul de perfecționare comandanți nave antisubmarine (1993), Cursul postuniversitar eşalon unitate de nave (1997) și Cursul postuniversitar de perfecționare în conducere Forțe Navale (2009).

A activat în calitate de comandant Unitate de luptă observare, transmisiuni și radioelectronică la vânătorul de submarine 3 din Divizionul 50 Vânătoare de Submarine Sulina, ofițer secund la vânătorul de submarine 2 și ofițer secund la vedeta torpiloare 204, șef al Operațiilor la Divizionul 150 Rachete Navale (2000-2006), comandantul corvetei 260, respectiv șef de stat major la Divizionul 50 Corvete Mangalia (2006-2007), șef Birou Evaluare instrucție la N7-Instrucție din Comandamentul Flotei (2008-2009) și comandantul Centrului de Instruire al Forțelor Navale (15 iulie 2010-prezent).

Căpitan-comandor ing. Gheorghe ICHIMOAEI

Șeful Instrucției și Educației

S-a născut la 17 ianuarie 1966 în localitatea Comănești, județul Bacău.

A absolvit Liceul Industrial din Comănești, specialitatea electromecanică (1984), Facultatea de Armament și muniții din Academia Tehnică Militară București, specialitatea Arme sub apă (1990), Cursul pentru inspectori protecția muncii, Cursul instructori IMO, Cursul postuniversitar „Managementul sistemelor tehnice de marină”, Cursul postuniversitar de conducere pentru ingineri de marină și Seminarul pedagogic universitar.

Din anul 2006 este doctor în domeniul Inginerie mecanică cu teza „Contribuții la cercetarea și realizarea minelor marine și fluviale utilizate la apărarea comunicațiilor navale”.

A activat ca militar cu termen redus la Regimentul 22 tancuri din București (septembrie 1984-iulie 1985), șef grupă reparație în Secția de verificat, pregătit și reparat tehnică și armament naval Mangalia (septembrie 1990-martie 1991), asistent universitar și lector universitar în Academia Navală „Mircea cel Bătrân” Constanța (martie 1991-august 2003), instructor superior și șeful Catedrei Tactică, Armament și Echipamente Navale din Școala de Aplicație a Forțelor Navale din compunerea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” (septembrie 2003-august 2008) și șeful

Instrucției și Educației în Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” Mangalia (septembrie 2008-prezent).

Este autorul a șapte articole publicate în reviste de specialitate, două cărți de specialitate și coautor la elaborarea altor cinci cărți și manuale.

A participat cu peste 20 de lucrări la sesiuni de comunicări științifice naționale și internaționale.

A fost director de proiect pentru două programe de cercetare științifică și cercetător în colectivele de elaborare a altor trei programe de cercetare științifică.

Căpitan-comandor
Albulescu Gheorghe
Instructor superior

Locotenent-colonel
Calotă Ioan
Șef poligon de tragere de
garnizoană

Locotenent-colonel
Frunză Ioan-Dorel
Șef al logisticii

Locotenent-colonel
Sandu Paul-Gabi
Șef al comunicațiilor și
informaticii

Căpitan-comandor
Șalgău Dorel
Șef cursuri

Locotenent-comandor
Stîngă Petruț-Cosmin
Șef al personalului

Locotenent-comandor
Abagiu Cornel
Șef birou

Locotenent-comandor
Bădică Florinel
Instructor principal

Maior
Huțupașu Ioan
Șef compartiment

Locotenent-comandor
Istrate
Marius Constantin
Șef birou

Maior
Oaie Daniel-Călin
Instructor principal

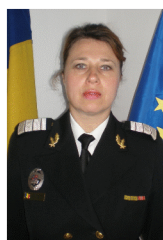
Căpitan Grozăvescu
Mihai-Valentin
Comandant companie
instrucție

Căpitan Soare
Ionuț-Mihai
Contabil șef

Locotenent psiholog
Moșneagu Irina-Alexandra
Ofițer 3

Plutonier adjutant principal
Dumitrescu Olga
Subofițer specialist

Plutonier adjutant principal
Frăsineanu Tincl
Subofițer de stat major

Plutonier adjutant principal
Naum Liana-Elena
Șef al Cercului Militar

Plutonier adjutant
Ciocârlan Florin
Subofițer de stat major

Plutonier adjutant
Melcescu Dumitru
Subofițer specialist

Plutonier adjutant
Niculae Sorin-Costel
Subofițer specialist

Plutonier adjutant
Pascu Viorel
Subofițer specialist

Plutonier major
Catana Robert
Subofițer de stat major

Plutonier major
Gherghescu
Marian-Cătălin
Subofițer specialist

Plutonier major
Vârlan Mihai
Subofițer de stat major

Plutonier
Baranga Nicolae-Emil
Subofițer specialist

Plutonier
Branovici Horia
Subofițer specialist

Plutonier
Huțanu Mihai
Subofițer specialist

Plutonier
Marian Stelian
Subofițer specialist

Maistru militar principal
Avrinte Petre
Instructor

Maistru militar principal
Băcăoanu
Marius-Constantin
Instructor

Maistru militar principal
Barbu Gicu
Instructor

Maistru militar principal
Bogdan Dan-Antoniou
Instructor

Maistru militar principal
Diačanu Vasile
Maistru militar de stat
major

Maistru militar principal
Dragu Petre
Consilier al comandantului
pt. problemele maiștrilor
militari, subofițerilor
soldaților și gradaților

Maistru militar principal
Dobrin Ion
Maistru militar de stat
major

Maistru militar principal
Ilie Nelu
Instructor

Maistru militar principal
Jarcă Octavian-Constantin
Instructor

Maistru militar principal
Nebunu Dan
Instructor

Maistru militar principal
Nedelea Teodor-Liviu
Instructor

Maistru militar principal
Neica Cezar
Instructor

Maistru militar principal
Pîrlea
Marius-Valentin
Instructor

Maistru militar principal
Pruncuț Gheorghe
Maistru militar de stat
major

Maistru militar principal
Radu Viorel-Iosif
Maistru militar de stat
major

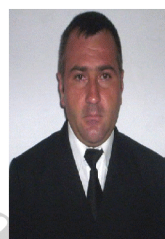
Maistru militar principal
Stoian Marius
Instructor

Maistru militar principal
Tănăsă Gheorghică
Instructor

Maistru militar principal
Vasile Adrian
Instructor

Maistru militar clasa 1
Cănucci Marius-Cristian
Maistru militar de stat
major

Maistru militar clasa 1
Cătălui
Marius Constantin
Maistru militar de stat
major

Maistru militar clasa 1
Dima Robert-Mihail
Instructor

Maistru militar clasa 1
Ioan George
Instructor

Maistru militar clasa 1
Ioniță Manuel
Instructor

Maistru militar clasa 1
Luca Constantin
Instructor

Maistru militar clasa 1
Marinescu Marius
Instructor

Maistru militar clasa 1
Purcăruș Daniel
Instructor

Maistru militar clasa 1
Puțanu Gheorghe-Daniel
Instructor

Maistru militar clasa 1
Sion Florin-Narcis
Maistru militar specialist

Maistru militar clasa 1
Ursu Gheorghe-Virgil
Maistru militar specialist

Maistru militar clasa 1
Verman Sebastian-Costel
Instructor

Maistru militar clasa 2
Ichim Daniel
Maistru militar de stat
major

Maistru militar clasa 2
Neguț Aurelian
Maistru militar specialist

Sergent major Cișmașu
Ștefana-Geanina
Administrator

Sergent major
Pănuța Bogdan
Subofițer specialist

Sergent
Pîrvu Andrei-Laurențiu
Subofițer specialist

Caporal III
Albu Dumitru-Daniel
Comandant grupă

Caporal III
Anton Liviu-Daniel
Comandant grupă

Caporal III
Ciocan Anda-Nicoleta
Comandant grupă

Caporal III
Curuia Toader
Comandant grupă

Caporal III
Drăguț Valentin
Comandant grupă

Caporal III
Filip Dănuț
Comandant grupă

Caporal III Olaru
Marius-Cristian
Comandant grupă

Caporal III
Purcaru Florinel
Comandant grupă

Caporal III
Stan Florina
Comandant grupă

Caporal III
Vieru Marius-Cătălin
Comandant grupă

P.c.c.
Anghelescu Elena
Contabil

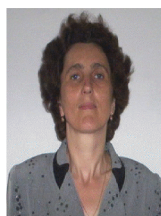
P.c.c. dr.
Balaș Daniel-Paul
Medic șef

P.c.c. Boiangiu
Felicia-Claudia
Contabil

P.c.c.
Butoi Constantin
Muncitor calificat

P.c.c.
Chircu Veronica
Muncitor calificat

P.c.c.
Ciucu Silvia
Contabil

Pc.c. Cozianu Georgiana-
Mihaela
Referent

P.c.c.
Covaci Constantin
Muncitor calificat

P.c.c.
Cristea Gheorghe
Muncitor calificat

P.c.c.
Cristea Victor
Muncitor calificat

P.c.c.
Enuică Elena
Referent

P.c.c.
Frunză Cristina
Bibliotecar

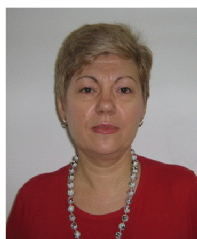
P.c.c.
Fulea Gabriel
Muncitor calificat

P.c.c. Georgescu Mariana-
Mihaela
Referent

P.c.c.
Gheorghe Adrian
Muncitor calificat

P.c.c. Gâdei Elena
Referent

P.c.c. Iancu Liliana
Referent

P.c.c. Măru Costel
Muncitor calificat

P.c.c. Mihăilă Mircea
Muncitor calificat

P.c.c.
Moța Eugenia
Casier

P.c.c.
Nuredin Sevghin
Muncitor necalificat

Pc.c. Vătășescu Mariana-
Silvia
Referent

Galeria Comandanților

ȘCOALA DE APLICAȚII A SUBLOCOTENENȚILOR DE MARINĂ (1896-1909)

Maior BĂLESCU CONSTANTIN 1896

Locotenent SCODREA VASILE 1898

Locotenent TĂUTU EUGEN 1901

ȘCOALA NAVALĂ SUPERIOARĂ DE MARINĂ (1909-1914)

Locotenent-comandor SCODREA VASILE 1 1909

Locotenent-comandor OPRIȘAN EMIL 1912

Căpitan-comandor FRUNZIANESCU ANGELO 1915

Căpitan mecanic PIȘLICARU MARIN

ȘCOALA SPECIALĂ A MARINEI (1920-1949)

Locotenent-comandor GHEORGHIU ALEXANDRU 1 octombrie 1920-1 octombrie 1922

1923 Locotenent-comandor CONSTANTINESCU ALEXANDRU 1 octombrie 1922-1 aprilie

Locotenent-comandor BARDESCU ALEXANDRU 1 aprilie 1923-1 octombrie 1924

Locotenent-comandor GEORGESCU IOAN 20 octombrie 1924-24 noiembrie 1925

1926 Locotenent-comandor POPOVICI GRIGORE-EMANOIL 24 noiembrie 1925-20 aprilie

Căpitan STOIANOVICI ALEXANDRU 1926

Locotenent-comandor ZLATIAN PAUL 1 aprilie 1927-25 octombrie 1928

Căpitan-comandor POPOVICI GRIGORE-EMANOIL 25 octombrie 1928

Locotenent-comandor IACOMI DORIN 8 aprilie 1930

Locotenent-comandor BARDESCU NICOLAE 15 octombrie 1930-15 octombrie 1931

Căpitan PROSSINAGG CAROL 15 octombrie 1931-1 aprilie 1932

Căpitan TOMA MATEI 15 octombrie 1935-1938

CENTRUL DE INSTRUCȚIE AL MARINEI MILITARE

Colonel DRĂGHIA PETRE

Căpitan de rangul 1 MUȘAT IOAN 15 septembrie 1973-14 martie 1979

Comandor ȘTEFĂNESCU CONSTANTIN 14 martie 1979-13 martie 1981

Contraamiral ANGHEL PETRU 8 iunie 1982-29 iulie 1988

Comandor URDĂREANU CONSTANTIN 2 aprilie 1990-5 octombrie 1993

Comandor DOBRESCU EMIL 1 decembrie 1993-1 iunie 1997

BAZA DE INSTRUCȚIE MANGALIA

Comandor BULBOACĂ EUGEN 2003-15 iunie 2004

CENTRUL DE INSTRUCȚIE AL FORȚELOR NAVALE

Comandor STAMATE FLORENTIN 15 iunie 2004-28 februarie 2006

Comandor DĂNILĂ GHEORGHE 1 aprilie 2006-1 septembrie 2008

CENTRUL DE INSTRUIRE AL FORTELOR NAVALE

Comandor PÎRVU PETRICĂ 2008-2009

Comandor ANDRONIE DĂNUȚ 15 iulie 2010-prezent

FACULTATEA DE COMANDĂ, STAT MAJOR ȘI TEHNICĂ DE MARINĂ (1990-2003)

Comandor ȚIGĂNAȘ EMANOIL 15 septembrie 1990-1995

Căpitan-comandor ALEXANDRU GHEORGHE 1995-30 iunie 2000

Comandor BOTEZATU VALENTIN octombrie 2000-1 septembrie 2003

ȘCOALA DE APLICAȚIE A FORTELOR NAVALE (2003-2011)

Comandor BOTEZATU VALENTIN 1 septembrie 2003-18 mai 2005

Comandor dr. GEORGESCU ȘTEFAN 13 iunie 2005-1 mai 2006

Comandor CHODAN TIBERIU 30 iunie-1 noiembrie 2006

Comandor LUȚAȘ GHEORGHE interimar 1 mai-30 iunie 2006,

1 noiembrie 2006-24 octombrie 2008

Comandor dr. MORARU VERGIL 24 octombrie 2008-15 iulie 2010

Comandor CHIRILĂ VASILE (15 iulie 2010-prezent)

Bibliografie

1. Atanasiu, Traian, viceamiral (coordonator), Zemba, Anatolie, contraamiral dr., Grad, Vasile, comandor (r) prof. dr., Mihai, Cornel, comandor dr., Marin, Gheorghe, comandor dr., *Puterea maritimă și diplomația navală*, Editura Militară, București, 1998.
2. Bârdeanu, Nicolae, Nicolaescu, Dan, *Contribuții la istoria Marinei Române*, Vol. I *Din cele mai vechi timpuri până în 1981*, Editura științifică și enciclopedică, București, 1979.
3. Ciorbea, Valentin, *Evoluția Dobrogei între 1918-1944*, Editura Ex Ponto, Constanța, 2007.
4. Ciorbea, Valentin, *Istoricul navelor-școală „Mircea”*, Vol. I. *Bricul „Mircea”*, Editura Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Constanța, 1997, Vol. II. *Nava-școală „Mircea”*, Editura Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Constanța, 1999.
5. Ciorbea, Valentin, Borandă, Georgeta, *Istoricul crucișătorului „Elisabeta”*, Ovidius University Press, Constanța, 2004.
6. Ciuchi, Constantin, locotenent-comandor, *Istoria Marinei Române în curs de 18 secole. De la împăratul Traian până în al 40-lea an de domnie a Regelui Carol I*, Tipografia „Ovidiu” H. Vurlis, Constanța, 1906.
7. Crăciunoiu, Cristian, Stănescu, Raymond, *Oțel, aburi și torpile. Marina Română în războiul de Independență 1877-1878*, Editura Modelism, București, 2001.
8. Ionescu, Ion, *Politica navală a României între anii 1919 și 1941*, Editura Companiei Naționale Administrația Porturilor Maritime Constanța, Constanța, 2002.
9. Iordache, Constantin, *Tactica navală*, Editura Ex Ponto, Constanța, 2002.
10. *** *Istoria militară a poporului român*, Editura Militară, București, Vol. IV, 1987, Vol. V, 1988.
11. Jipa, Rotaru, Damaschin, Ioan, *Glorie și dramă. Marina Regală Română. 1940-1945*, Editura „Ion Cristoiu”, București, 2000.
12. Mara, Dorin, căpitan-comandor, *Marina Regală a României în cel de-al Doilea Război Mondial*, Editura Economică, București, 2000.
13. Moșneagu, Marian, căpitan-comandor dr. drd. Andreea Atanasiu-Găvan, Georgeta Borandă, drd. Mariana Cojoc, Andrei Vochițu, *Statul Major al Forțelor Navale. 1860-2005. Tradiții și perspective*, coordonator căpitan-comandor dr. Marian Moșneagu, Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei, București, 2005.
14. Ionescu, Ion, Borandă, Georgeta, Moșneagu, Marian, *Noi contribuții la istoria Marinei Militare Române*, Editura Muntenia & Leda, Constanța, 2001.
15. Moșneagu, Marian, *Odiseea navei-școală „Constanța”*, Editura Muntenia, Constanța, 2004.
16. Moșneagu, Marian, dr., *Politica navală postbelică a României (1944-1958)*, Editura „Mica Valahie”, București, 2005.
17. Moșneagu, Marian, *Regele și regina Mării Negre. File din istoricul distrugătoarelor & fregatelor „Regele Ferdinand” și „Regina Maria”*, Editura Muntenia, Constanța, 2006.
18. Nazare, Vasile, dr., Dominiș Păduceanu, dr., Mariana Păvăloiu, drd., Marian Sârbu, dr., *Monografia Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Trecut, prezent, perspective*, coordonator contraamiral de flotilă prof. univ. dr. Gheorghe Marin, Editura Yacht Club Român, București, 2002.
19. Oprea, Constantin, general-locotenent, Atanasiu, Dumitru, general-maior (r) ing., Atanasiu, Victor, colonel (r) dr., Petrovici, Constantin, colonel (r), Dăscălescu, Ion, locotenent-colonel (r), Oprescu, Paul, *Contribuții la istoria învățământului militar din România. Perioada 1901-1947*, Vol. II, Editura Militară, București, 1978.
20. Oprea, Constantin, general-locotenent, Atanasiu, Dumitru, general-maior (r) ing., Atanasiu, Victor, colonel (r) dr., *Învățământul militar românesc. Tradiții și actualitate*, Editura Militară, București, 1986.
21. *** *Pagini din gândirea navală românească interbelică*, selectate de viceamiral (r) Constantin Iordache, Editura Ex Ponto, Constanța, 2002.

22. Petrescu, C. Nicolae, *Cu tricolorul la catarg. Comandanți de marină în Războiul pentru Întregirea României*, Editura și Tipografia Europroduct, Pitești, 2002.
23. Petrescu, C. Nicolae, *Forțele Navale Fluviale ale României în cel de-al Doilea Război Mondial*, Editura și Tipografia Europroduct, Pitești, 2005.
24. Petrescu, C. Nicolae, *Marina Militară Română în Războiul pentru Întregirea României. File de istorie*, Editura și Tipografia Europroduct, Pitești, 2004.
25. Petrescu, C. Nicolae, *Marinari pe cerul patriei. Piloți și observatori aerieni în Războiul pentru Întregirea României*, Editura și Tipografia Europroduct, Pitești, 2003.
26. Petrescu, C. Nicolae, *Marinari prin ploi de foc. 1877-1878*, Editura Militară, 1978.
27. Sârbu, Marian, *Marina Română în Primul Război Mondial. 1914-1918*, Editura Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Constanța, 2002.
28. Scafeș, I. Cornel, Șerbănescu, Vl. Horia, Andonie, M. Corneliu, Scafeș, I. Ioan, *Armata Română în vremea lui Alexandru Ioan Cuza (1859-1866)*, Total Publishing, București, 2003.
29. Stănescu, Raymond, Crăciunoiu, Cristian, *Marina Română în Primul Război Mondial*, Editura Modelism, București, 2000.
30. Gheorghe Paul, căpitan de rangul 1, Scafeș Ioan, căpitan de rangul 1, Greere Ioan, căpitan de rangul 1, Cărășel Bujor, căpitan de rangul 2, Medișan Maria, asistent, *Din istoricul instituțiilor de învățământ ale Marinei Militare Române*, Editura Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân”, Constanța, 1978.